Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (trečioji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. birželio 1 d.*

„Ekonominė ir pinigų sąjunga – Bankų sąjunga – Kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių bendras pertvarkymo mechanizmas (BPeM) – Pertvarkymo procedūra, taikoma įstaigos žlugimo arba galimo žlugimo atveju – BPV patvirtinta *Banco Popular Español* pertvarkymo schema – Teisė būti išklausytam – Įgaliojimų delegavimas – Nuosavybės teisė – Pareiga motyvuoti – Reglamento (ES) Nr. 806/2014 18 ir 20 straipsniai bei 21 straipsnio 1 dalis“

Byloje T-510/17

Antonio Del Valle Ruíz, gyvenantis Meksike (Meksika), ir kiti ieškovai, kurių vardai ir pavardės ar pavadinimai nurodyti priede[1], atstovaujami baristerio J. Pobjoy, QC B. Kennelly ir solisitorės S. Walker,

ieškovai,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą L. Flynn ir A. Steiblytės,

ir

Bendrą pertvarkymo valdybą (BPV), atstovaujamą J. King ir M. Fernández Rupérez, padedamų advokatų B. Meyring, S. Schelo, F. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch ir S. Ianc,

atsakoves,

palaikomas

Ispanijos Karalystės, atstovaujamos S. L. Aguilera Ruiz, S. ir J. Rodríguez de la Rúa Puig,

Europos Parlamento, atstovaujamo L. Visaggio, J. Etienne, M. Menegatti, M. Sammut, L. Stefani ir M. Martínez Iglesias,

Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos A. de Gregorio Merino, J. Bauerschmidt, A. Westerhof Löfflerová ir H. Marcos Fraile,

ir

* Proceso kalba: anglų.

[1] Kitų ieškovų sąrašas pridedamas tik prie šalims įteiktos versijos.

Banco Santander, SA, įsteigtos Santandere (Ispanija), atstovaujamos advokatų J. Rodríguez Cárcamo, A. Rodríguez Conde, D. Sarmiento Ramírez-Escudero ir baristerės G. Cahill,

įstojusių į bylą šalių,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2017 m. birželio 7 d. vykdomosios sudėties BPV sprendimą SRB/EES/2017/08 dėl *Banco Popular Español, SA* pertvarkymo schemos patvirtinimo ir 2017 m. birželio 7 d. Komisijos sprendimą (ES) 2017/1246, kuriuo patvirtinama *Banco Popular Español S.A*. pertvarkymo schema (OL L 178, 2017, p. 15),

BENDRASIS TEISMAS (trečioji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. van der Woude, teisėjai M. Jaeger, V. Kreuschitz, G. De Baere (pranešėjas) ir G. Steinfatt,

posėdžio sekretorius P. Cullen, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2021 m. birželio 21 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinės aplinkybės

1 Po 2008 m. įvykusios finansų krizės buvo nuspręsta Europos Sąjungoje sudaryti bankų sąjungą, paremtą visapusišku ir išsamiu bendru finansinių paslaugų taisyklių sąvadu visai vidaus rinkai ir sudarytą iš bendro priežiūros mechanizmo ir naujų indėlių draudimo ir pertvarkymo sistemų.

2 Pirmąjį etapą kuriant bankų sąjungą sudarė bendro priežiūros mechanizmo (BPM) sukūrimas 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013, p. 63). Pagal šio reglamento 12 konstatuojamąją dalį BPM turėtų būti užtikrinta, kad Sąjungos politika, susijusi su rizikos ribojimu pagrįsta kredito įstaigų priežiūra, būtų įgyvendinama nuosekliu ir veiksmingu būdu, kad bendras finansinių paslaugų taisyklių sąvadas būtų tokiu pačiu būdu taikomas visų atitinkamų valstybių narių kredito įstaigoms ir kad būtų vykdoma kokybiškiausia tų kredito įstaigų priežiūra, kuriai netrukdytų kitos, su rizikos ribojimu nesusijusios aplinkybės. Šiuo tikslu Reglamentu Nr. 1024/2013 Europos Centriniam Bankui (ECB) pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika, siekiant prisidėti prie kredito įstaigų saugumo ir patikimumo ir finansų sistemos stabilumo Sąjungoje ir kiekvienoje valstybėje narėje.

3 Vėliau buvo priimta 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB,

2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014, p. 190). Jos 1 konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„[F]inansų krizė parodė, kad labai trūksta tinkamų Sąjungos lygmens priemonių klausimams, susijusiems su nepatikimomis ar žlungančiomis kredito įstaigomis ir investicinėmis įmonėmis <…>, veiksmingai spręsti. Tokios priemonės visų pirma būtinos nemokumo prevencijai užtikrinti, o nemokumo atveju – neigiamoms pasekmėms kiek įmanoma sumažinti išsaugant sistemiškai svarbias atitinkamos įstaigos funkcijas. Per krizę tie iššūkiai buvo svarbus veiksnys, vertęs valstybes nares gelbėti įstaigas mokesčių mokėtojų pinigais. Patikimos gaivinimo ir pertvarkymo sistemos tikslas – kuo labiau sumažinti tokių veiksmų būtinybę.“

4 Direktyva 2014/59 siekiama nustatyti bendras nacionalinių nuostatų, reglamentuojančių bankų pertvarkymą Sąjungoje, minimalaus suderinimo taisykles ir numatomas pertvarkymo institucijų bendradarbiavimas sprendžiant tarpvalstybinių bankų žlugimo klausimus. Šiuo klausimu Direktyvoje 2014/59, visų pirma jos 3 straipsnio 1 dalyje, numatyta, kad kiekviena valstybė narė skiria vieną ar išimties tvarka daugiau pertvarkymo institucijų, įgaliotų taikyti pertvarkymo priemones ir naudotis pertvarkymo įgaliojimais.

5 Vis dėlto, pirma, atsižvelgiant į tai, kad Direktyva 2014/59 neleidžia centralizuoti sprendimų priėmimo proceso pertvarkymo srityje, kad ja iš esmės suteikiamos pertvarkymo priemonės ir bendri pertvarkymo įgaliojimai kiekvienos valstybės narės nacionalinėms institucijoms ir kad šia direktyva joms palikta diskrecija naudoti šias priemones ir pertvarkymui skirtas nacionalines finansavimo priemones, ir, antra, į tai, kad šia direktyva nevisiškai panaikinama galimybė valstybėms narėms priimti atskirus ir galbūt nesuderinamus sprendimus, susijusius su tarpvalstybinių grupių pertvarkymu, buvo nuspręsta sukurti bendrą pertvarkymo mechanizmą (BPeM).

6 Taigi antrąjį etapą kuriant bankų sąjungą sudarė 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su BPM ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014, p. 1), priėmimas.

7 Reglamento Nr. 806/2014 12 konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„veiksmingų pertvarkymo sprendimų dėl Sąjungos žlungančių bankų, įskaitant sprendimus dėl Sąjungos lygmeniu sutelktų lėšų panaudojimo, užtikrinimas yra būtina finansinių paslaugų vidaus rinkos sukūrimo sąlyga. Vidaus rinkoje bankų žlugimas vienoje valstybėje narėje gali turėti poveikio visos Sąjungos finansų rinkų stabilumui. Veiksmingų ir vienodų pertvarkymo taisyklių bei vienodų pertvarkymo finansavimo sąlygų valstybėse narėse užtikrinimas geriausiai atitinka ne tik valstybių narių, kuriose bankai veikia, bet apskritai visų valstybių narių interesus, kaip priemonė užtikrinti vienodas konkurencijos sąlygas ir pagerinti vidaus rinkos veikimą. Bankų sistemos vidaus rinkoje yra labai glaudžiai susijusios, bankų grupės yra tarptautinės ir bankai turi didelę užsienio turto procentinę dalį. Jeigu nebūtų BPeM, bankų krizės valstybėse narėse, dalyvaujančiose BPM, turėtų didesnį neigiamą sisteminį poveikį taip pat ir nedalyvaujančiose valstybėse narėse. BPeM sukūrimas užtikrins neutralų požiūrį į žlungančių bankų problemų sprendimą, padidins dalyvaujančių valstybių narių bankų stabilumą ir užkirs kelią krizių šalutiniam poveikiui nedalyvaujančioms valstybėms narėms, taigi sudarys palankesnes sąlygas visos vidaus rinkos veikimui. Įstaigų, įsteigtų ir dalyvaujančiose, ir nedalyvaujančiose valstybėse

narėse, bendradarbiavimo mechanizmai turėtų būti skaidrūs, ir jokia valstybė narė ar valstybių narių grupė neturėtų būti tiesiogiai ar netiesiogiai diskriminuojama kaip finansinių paslaugų teikimo vieta.“

8 Pagal Reglamento Nr. 806/2014 1 straipsnio pirmą pastraipą jo tikslas – nustatyti vienodas taisykles ir vienodą 2 straipsnyje apibrėžtų įstaigų, įsteigtų dalyvaujančiose valstybėse narėse, t. y. bankų, kurių buveinės valstybės narės priežiūros institucija yra ECB arba nacionalinė kompetentinga institucija valstybėse narėse, kurių valiuta yra euro, arba valstybėse narėse, kurių valiuta nėra euro, tačiau kurios vykdo glaudų bendradarbiavimą pagal Reglamento Nr. 1024/2013 7 straipsnį, pertvarkymo procedūrą (žr. Reglamento Nr. 806/2014 15 konstatuojamąją dalį).

9 Reglamento Nr. 806/2014 1 straipsnio antroje pastraipoje numatyta, kad Bendra pertvarkymo valdyba (BPV), įsteigta pagal to paties reglamento 42 straipsnį, kartu su Europos Sąjungos Taryba, Europos Komisija ir nacionalinėmis pertvarkymo institucijomis tas vienodas taisykles ir tą vienodą procedūrą taiko pagal šiuo reglamentu nustatytą BPeM sistemą. Taip pat numatyta, kad BPeM remia Bendras pertvarkymo fondas (BPF)..

10 Reglamento Nr. 806/2014 16 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad BPV priima sprendimą dėl pertvarkymo veiksmų finansų įstaigos, įsteigtos dalyvaujančioje valstybėje narėje, klausimu, kai tenkinamos to paties reglamento 18 straipsnio 1 dalyje nustatytos trys sąlygos.

11 Pagal pirmąją sąlygą reikalaujama, kad subjektas žlugtų arba galėtų žlugti. Tai, ar tenkinama ši sąlyga, įvertina ECB, pasikonsultavęs su BPV, arba BPV; laikoma, kad ši sąlyga tenkinama, jei subjektas patenka į vieną ar daugiau Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 4 dalyje išvardytų padėčių.

12 Antroji sąlyga reiškia, kad nėra jokio pagrindo tikėtis, kad privataus sektoriaus priemonėmis ar rizikos ribojimo veiksmais per pagrįstą laikotarpį būtų išvengta subjekto žlugimo.

13 Pagal trečiąją sąlygą reikalaujama, kad pertvarkymo veiksmai būtų būtini atsižvelgiant į viešąjį interesą, t. y. kad jie yra būtini tam, kad būtų pasiekti vienas ar daugiau pertvarkymo tikslų, o subjektą likvidavus iškeliant įprastinę bankroto bylą tie pertvarkymo tikslai būtų pasiekti ne tokiu pačiu mastu.

14 Reglamento Nr. 806/2014 14 straipsnyje nurodomi tokie pertvarkymo tikslai: užtikrinti ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą; išvengti didelių neigiamų pasekmių finansiniam stabilumui, visų pirma užkertant kelią problemos plitimui; apsaugoti viešąsias lėšas, kuo labiau sumažinant nepaprastosios viešosios finansinės paramos teikimo galimybę; apsaugoti indėlininkus ir investuotojus; apsaugoti klientų lėšas ir turtą.

15 Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad prieš priimdama sprendimą dėl pertvarkymo veiksmų ar dėl pasinaudojimo atitinkamų nuosavo kapitalo priemonių ir tinkamų įsipareigojimų nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais BPV užtikrina, kad nuo viešųjų institucijų, įskaitant BPV bei nacionalinę pertvarkymo instituciją, ir nuo susijusio subjekto nepriklausomas asmuo atliktų nešališką, atsargų ir tikrovišką atitinkamo subjekto turto ir įsipareigojimų vertinimą.

16 Remiantis Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 15 dalimi, vertinimas yra neatskiriama sprendimo dėl pertvarkymo priemonės taikymo ar pasinaudojimo pertvarkymo įgaliojimais arba sprendimo dėl pasinaudojimo kapitalo priemonių nurašymo ar konvertavimo įgaliojimais dalis.

17 Jei Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalyje numatytos sąlygos įvykdomos, BPV patvirtina pertvarkymo schemą.

18 Vykdydamos pertvarkymo procedūrą BPV, Taryba ir Komisija turi užtikrinti, kad pertvarkymo priemonė būtų priimta laikantis tam tikrų Reglamento Nr. 806/2014 15 straipsnyje išvardytų principų, tarp kurių yra principas, pagal kurį įstaigos, kuriai taikoma pertvarkymo procedūra, akcininkai pirmiausia patiria nuostolių, taip pat principas, pagal kurį nė vienas kreditorius nepatiria didesnių nuostolių nei tie, kuriuos jis patirtų, jei pertvarkymo veiksme numatytas subjektas būtų likviduotas iškeliant įprastinę bankroto bylą.

19 Pertvarkymo tvarkoje BPV nustato pertvarkymo priemonių taikymą. Reglamento Nr. 806/2014 22 straipsnio 2 dalyje išvardytos įvairios turimos pertvarkymo priemonės – verslo pardavimo; laikinos įstaigos sukūrimo; turto atskyrimo ir gelbėjimo privačiomis lėšomis.

20 Pertvarkymo schemoje BPV taip pat gali naudotis įgaliojimu nurašyti ar konvertuoti atitinkamo subjekto kapitalo priemones Reglamento Nr. 806/2014 21 straipsnyje numatytomis sąlygomis. Pagal Reglamento Nr. 806/2014 19 straipsnį pertvarkymo priemonė taip pat gali reikšti valstybės pagalbos suteikimą arba pasinaudojimą BPF.

21 Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 7 dalyje numatyta, kad patvirtinusi pertvarkymo schemą BPV nedelsiant ją perduoda Komisijai. Per 24 valandas po to, kai BPV perduoda pertvarkymo schemą, Komisija pritaria pertvarkymo schemai arba nepritaria pertvarkymo schemos diskreciniams aspektams tais atvejais, kurie neįtraukti į šios dalies trečią pastraipą, t. y. kai netenkinamas viešojo intereso kriterijus arba yra BPF sumos esminis pakeitimas Dėl pastarųjų diskrecinių aspektų pažymėtina, kad per 12 valandų po to, kai BPV perduoda pertvarkymo schemą, Komisija gali Tarybai pasiūlyti nepritarti BPV patvirtintai pertvarkymo schemai remiantis tuo, kad ji netenkina viešojo intereso kriterijaus, arba patvirtinti BPV patvirtintoje pertvarkymo schemoje numatytos BPF sumos esminį pakeitimą ar jam nepritarti. Pertvarkymo schema gali įsigalioti tik tuo atveju, jeigu Taryba ar Komisija nepareiškia prieštaravimų per 24 valandas po to, kai BPV ją perduoda.

22 Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 9 dalyje numatyta, jog BPV užtikrina, kad būtų imtasi reikalingų pertvarkymo veiksmų, kad atitinkamos nacionalinės pertvarkymo institucijos įgyvendintų pertvarkymo schemą. Pertvarkymo schema skiriama pastarosioms ir joje pateikiami nurodymai toms institucijoms, kurios imasi visų būtinų priemonių jai įgyvendinti pagal to paties reglamento 29 straipsnį, pasinaudodamos pertvarkymo įgaliojimais.

23 Kai patvirtinama pertvarkymo priemonė, pagal Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 16 dalį BPV, siekdama įvertinti, ar akcininkams ir kreditoriams būtų taikytos geresnės sąlygos, jei pertvarkomai įstaigai būtų iškelta įprastinė bankroto byla, užtikrina, kad nepriklausomas asmuo atliktų įvertinimą. Dėl šio vertinimo, taikant Reglamento Nr. 806/2014 76 straipsnio 1 dalies e punktą, gali būti atlyginta akcininkams ar kreditoriams, jeigu jie patyrė didesnių nuostolių per pertvarkymo procedūrą nei tie, kurių jie būtų patyrę, jei būtų taikomas likvidavimas iškeliant įprastinę bankroto bylą.

Ginčo aplinkybės ir aplinkybės, susiklosčiusios po ieškinio pareiškimo

24 Ieškovai Antonio Del Valle Ruíz ir kiti fiziniai bei juridiniai asmenys, kurių vardai ir pavardės ar pavadinimai nurodyti priede, iki *Banco Popular Español, SA* (toliau – *Banco Popular*) pertvarkymo schemos patvirtinimo buvo jo akcininkai arba turėjo jo obligacijų.

Dėl Banco Popular padėties iki pertvarkymo schemos patvirtinimo

25 Pertvarkymo dieną *Banco Popular* grupė, kurios patronuojančioji bendrovė buvo *Banco Popular*, buvo šešta Ispanijos bankų grupė.

26 2016 m. *Banco Popular* padidino kapitalą 2,5 mlrd. EUR.

27 2016 m. gruodžio 5 d. vykdomosios sudėties BPV patvirtino *Banco Popular* grupės pertvarkymo planą (toliau – 2016 m. pertvarkymo planas). Pertvarkymo priemonė, kuriai 2016 m. pertvarkymo plane teikta pirmenybė, buvo Reglamento Nr. 806/2014 27 straipsnyje numatyta gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė.

28 2017 m. vasario 3 d. *Banco Popular* paskelbė savo 2016 m. metinę ataskaitą; joje pranešė apie 5,7 mlrd. EUR ypatingų atidėjinių poreikį, ir dėl to patyrė 3,485 mlrd. konsoliduotų nuostolių, taip pat paskyrė naują vadovą.

29 2017 m. vasario 10 d. *DBRS Ratings Limited* (DBRS) (dabar – *DBRS Morningstar*) sumažino *Banco Popular* reitingą; buvo numatyta neigiama perspektyva, atsižvelgiant į tai, kad *Banco Popular* kapitalas sumažėjo dėl didesnių grynųjų nuostolių, nei numatyti šio sprendimo 28 punkte minėtoje jo metinėje ataskaitoje, ir dėl *Banco Popular* pastangų sumažinti dar didelį nelikviduųjį turtą.

30 2017 m. balandžio 3 d. *Banco Popular* paskelbė vidaus audito rezultatus; juose nurodyta, kad gali būti reikalingi 2016 m. metinės ataskaitos pataisymai. Šie patikslinimai buvo atlikti *Banco Popular* 2017 m. pirmojo ketvirčio finansinėje ataskaitoje.

31 2017 m. balandžio 10 d. per *Banco Popular* visuotinį akcininkų susirinkimą valdybos pirmininkas paskelbė, kad bankas planuoja arba padidinti kapitalą, arba sudaryti įmonių sandorį, atsižvelgdamas į grupės padėtį nuosavo kapitalo srityje ir jos nelikvidžiojo turto kiekį. *Banco Popular* generalinis direktorius buvo pakeistas praėjus mažiau nei vieniems metams nuo jo tarnybos pradžios.

32 2017 m. balandžio 3 d. paskelbus pranešimą apie 2016 m. finansinių rezultatų koregavimo poreikį, DBRS balandžio 6 d. sumažino *Banco Popular* reitingą, palikdama jo neigiamą perspektyvą. *Standard & Poor's* (2017 m. balandžio 7 d.) ir *Moody's Investors service* (toliau – *Moody's*) (2017 m. balandžio 21 d.) taip pat sumažino *Banco Popular* reitingą ir nurodė neigiamą perspektyvą.

33 2017 m. balandžio mėn. *Banco Popular* pradėjo privataus pardavimo procedūrą, siekdamas, kad jį nupirktų stiprus konkurentas, o tai atkurtų jo finansinę padėtį. Terminas, per kurį galimi pirkėjai, suinteresuoti įsigyti *Banco Popular*, galėjo pateikti savo pasiūlymą, buvo nustatytas 2017 m. birželio 10 d., o vėliau atidėtas iki 2017 m. birželio mėn. pabaigos.

34 2017 m. gegužės 5 d. *Banco Popular* pateikė savo 2017 m. pirmojo ketvirčio finansinę ataskaitą, joje nurodė 137 mln. EUR nuostolius.

35 2017 m. gegužės 12 d. *Banco Popular* padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimas (*Liquidity Coverage Requirement*) tapo mažesnis nei 80 % minimali riba, nustatyta 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013, p. 1), 460 straipsnio 2 dalies c punkte.

36 2017 m. gegužės 16 d. raštu *Banco Santander, SA* informavo *Banco Popular*, kad negali pateikti įpareigojančio pasiūlymo per privataus pardavimo procedūrą.

37 2017 m. gegužės 16 d. *Banco Popular*, pranešdamas apie reikšmingą aplinkybę *Comisión nacional del mercado de valores* (CNMV, Nacionalinė vertybinių popierių rinkos komisija, Ispanija), nurodė, kad potencialūs pirkėjai išreiškė susidomėjimą privataus pardavimo procedūra, tačiau nebuvo gauta jokio įpareigojančio pasiūlymo.

38 2017 m. gegužės 19 d. agentūra FITCH sumažino *Banco Popular* ilgalaikį reitingą.

39 2017 m. gegužės 23 d. BPV pirmininkė Elke König sutiko duoti interviu televizijos kanalui *Bloomberg*; per jį jos buvo paklausta, be kita ko, apie *Banco Popular* padėtį.

40 2017 m. gegužės mėn. įvairiuose spaudoje paskelbtuose straipsniuose buvo nurodyti *Banco Popular* sunkumai. Pavyzdžiui, reikia paminėti 2017 m. gegužės 11 d. interneto svetainėje *elconfidencial.com* paskelbtą straipsnį „*Saracho encarga la venta urgente del Popular a JP Morgan y Lazard por riesgo de quiebra*“ („Saracho nurodo skubiai parduoti bendrovę *Popular* bendrovėms *JP Morgan* ir *Lazard* dėl bankroto rizikos“). Šiame straipsnyje nurodyta, kad banko prezidentas įgaliojo *JP Morgan* ir *Lazard* skubiai organizuoti banko pardavimą dėl bankroto rizikos; šią riziką lėmė masiškas privačių ir institucinių klientų indėlių atsiėmimas, ir kad jis manė, jog vienintelis būdas užtikrinti banko gyvybingumą yra visiškas ir neišvengiamas visos grupės pardavimas. Straipsnyje nurodyta, kad, „atsižvelgiant į tolesnį indėlių skaičiaus mažėjimą ir išorės finansavimo šaltinių uždarymą, bankas patirtų didelę bankroto grėsmę ir kad [jo pirmininkas] buvo priverstas aktyvuoti drastiškesnę priemonę ir laipsniškai susilaikyti nuo savo turto pardavimo, kad pagerintų nuosavo kapitalo rodiklius ir įvykdytų ECB reikalavimus“.

41 2017 m. gegužės 15 d. interneto svetainėje *elconfidencial.com* paskelbtame straipsnyje „*El BCE inspecciona a Banco Popular durante dos meses en pleno proceso de venta*“ („ECB du mėnesius atlieka *Banco Popular* patikrinimą vykstant visiškam pardavimo procesui“) nurodyta, kad *Banco Popular* pardavimo planas buvo jo pirmininko įgyvendintas po ECB patikrinimo, per kurį patvirtintas atidėjinių trūkumas. Remdamiesi šiuo straipsniu ECB inspektoriai padarė išvadą, kad *Banco Popular* sunkumai susiję su jo atidėjinių, skirtų padengti nekilnojamojo turto įsipareigojimams, trūkumu ir kad būtina vengti pavienių indėlių atsiėmimų. Šie inspektoriai taip pat išreiškė nepasitenkinimą dėl 2016 m. finansinių ataskaitų pateikimo.

42 2017 m. gegužės 31 d. *Reuters* paskelbė straipsnį „ES, įspėjimas apie *Banco Popular* pertvarkymo riziką“ (*ES warned of wind-down risk for Spain's Banco Popular*). Šiame straipsnyje, be kita ko, nurodyta, kad, kaip teigia vienas Sąjungos pareigūnas, kurio pavardė nenurodoma, vienas iš pagrindinių bankų Europoje priežiūrą vykdančių subjektų pranešė Sąjungos pareigūnams, kad gali prireikti likviduoti *Banco Popular*, jeigu jam nepavyktų susirasti pirkėjo. Šiame straipsnyje

teigiama, kad šis pareigūnas taip pat nurodė, jog BPV pirmininkė neseniai pateikė „išankstinį įspėjimą“ ir pareiškė, kad BPV vykdė procedūrą (dėl *Banco Popular*) ir ypatingą dėmesį skyrė galimam įsikišimui.

43 Tą pačią dieną BPV paskelbė pranešimą spaudai, kuriuo užginčijo šio straipsnio turinį.

44 Pirmosiomis 2017 m. birželio mėn. dienomis *Banco Popular* susidūrė su masiniu grynųjų pinigų atsiėmimu.

45 2017 m. birželio 5 d. ryte *Banco Popular* pateikė *Banco de España* (Ispanijos bankas) pirmąjį prašymą dėl skubios paramos likvidumui padidinti, o po pietų – antrąjį prašymą padidinti prašomą sumą dėl didelių grynųjų pinigų srautų. Remdamasi Ispanijos banko prašymu ir po tos pačios dienos ECB atlikto vertinimo, susijusio su *Banco Popular* skubios paramos likvidumui padidinti prašymu, ECB valdančioji taryba nepateikė prieštaravimų dėl skubios paramos *Banco Popular* likvidumui padidinti už laikotarpį iki 2017 m. birželio 8 d. *Banco Popular* gavo dalį šios skubios paramos likvidumui padidinti. Vėliau Ispanijos bankas nurodė, kad negali suteikti papildomos skubios paramos *Banco Popular* likvidumui padidinti.

46 2017 m. birželio 6 d. DBRS ir *Moody's* sumažino *Banco Popular* reitingą.

Dėl kitų faktinių aplinkybių iki pertvarkymo schemos patvirtinimo

47 2017 m. gegužės 23 d. BPV įpareigojo *Deloitte*, kaip nepriklausomą ekspertę, atlikti *Banco Popular* vertinimą pagal Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnį.

48 2017 m. gegužės 24 d. BPV, remdamasi Reglamento Nr. 806/2014 34 straipsniu, paprašė *Banco Popular* informacijos, reikalingos jo vertinimui atlikti. 2017 m. birželio 2 d. ji taip pat paprašė *Banco Popular* pateikti informaciją apie privataus pardavimo procedūrą ir numatyti prieigą prie apsaugotos virtualios duomenų erdvės, kurią pastarasis parengė per šią procedūrą.

49 2017 m. birželio 3 d. vykdomosios sudėties BPV priėmė Sprendimą SRB/EES/2017/06, skirtą *Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria* (FROB, Banko įstaigų veiksmingo restruktūrizavimo fondas, Ispanija), dėl *Banco Popular* pardavimo. BPV patvirtino, kad FROB gali nedelsdamas pradėti *Banco Popular* pardavimo procedūrą, ir nurodė FROB pardavimo reikalavimus pagal Direktyvos 2014/59 39 straipsnį. BPV, be kita ko, nurodė, kad FROB turi susisiekti su penkiais potencialiais pirkėjais; jų buvo paprašyta pateikti pasiūlymus vykdant privačiojo pardavimo procedūrą.

50 Du iš penkių potencialių pirkėjų nusprendė nedalyvauti pirkimo procedūroje, o vieną iš jų ECB atmetė dėl rizikos ribojimu grindžiamų priežasčių.

51 2017 m. birželio 4 d. abu potencialūs pirkėjai, kurie nusprendė dalyvauti pirkimo procedūroje, *Banco Santander* ir *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA* (BBVA), pasirašė neatskleidimo susitarimą, o 2017 m. birželio 5 d. gavo prieigą prie virtualios duomenų erdvės.

52 2017 m. birželio 5 d. BPV pateikė pirmąjį vertinimą (toliau – 1-asis vertinimas), remdamasi Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 5 dalies a punktu; juo siekta pateikti informacijos, leidžiančios nustatyti, ar įvykdytos pertvarkymo procedūros pradėjimo sąlygos, apibrėžtos Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalyje.

53 2017 m. birželio 6 d. ECB, pasikonsultavęs su BPV, atliko *Banco Popular* žlugimo arba galimo žlugimo vertinimą pagal Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą.

54 Šiame vertinime ECB nurodė, kad per pastaruosius mėnesius *Banco Popular* finansinių išteklių padėtis iš esmės labai pablogėjo dėl to, kad gerokai sumažėjo jo indėlių bazė. *Banco Popular* susidūrė su dideliu grynųjų pinigų atsiėmimu visuose klientų segmentuose. ECB išvardijo įvykius, lėmusius likvidumo problemas, su kuriomis susidūrė *Banco Popular*.

55 Šiuo klausimu jis pažymėjo, kad 2017 m. vasario mėn. pateikdamas metines ataskaitas, *Banco Popular* atskleidė 5,7 mlrd. EUR specialiųjų atidėjinių poreikį, dėl kurio 2016 m. patyrė 3,485 mlrd. EUR nuostolių, ir pranešė apie savo ilgamečio vadovo, kuris buvo pradėjęs banko strategijos peržiūrą, pakeitimą. Paskelbus apie papildomus atidėjinius ir finansinių metų pabaigos nuostolius, DBRS 2017 m. vasario 10 d. sumažino *Banco Popular* reitingą, o tai lėmė didelį *Banco Popular* klientų susirūpinimą, kuris pasireiškė dideliu ir netikėtu indėlių atsiėmimu bei labai dažnu klientų lankymusi banko filialuose.

56 ECB taip pat nurodė, kad tai, jog *Banco Popular* 2017 m. balandžio 3 d. paskelbė viešą *ad hoc* pareiškimą, kuriuo informuojama apie kelių vidaus auditų rezultatus, galinčius turėti reikšmingą poveikį įstaigos finansinėms ataskaitoms, ir patvirtinimą, kad įstaigos generalinis direktorius bus pakeistas praėjus mažiau nei vieniems metams nuo tarnybos pradžios, lėmė kitą indėlių atsiėmimo bangą. ECB pažymėjo, kad prie šios indėlių atsiėmimo bangos taip pat prisidėjo:

– 2017 m. balandžio 7 d. bendrovės *Standard & Poor's* atliktas *Banco Popular* reitingo sumažinimas,

– 2017 m. balandžio 10 d. *Banco Popular* pranešimas, kad jis nemokės dividendų ir kad kapitalo padidinimas arba įmonės sandoris gali būti būtinas dėl įtemptos nuosavo kapitalo būklės ir dėl to, kad jo nelikvidžiojo turto padengimą reikia suderinti su susijusiomis bendrovėmis,

– 2017 m. balandžio 21 d. bendrovės *Moody's* atliktas *Banco Popular* reitingo sumažinimas,

– 2017 m. pirmojo ketvirčio rezultatų, kurie buvo prastesni, nei tikėtasi, atskleidimas,

– negatyvios ir pasikartojančios žiniasklaidos publikacijos, kaip antai šio sprendimo 40 ir 41 punktuose minėti 2017 m. gegužės 11 ir 15 d. straipsniai, kuriuose buvo nurodyta, kad *Banco Popular* vadovas nurodė skubiai parduoti banką dėl neišvengiamos bankroto rizikos arba likvidžiojo turto trūkumo ir kad bankas susidūrė su papildomu atidėjinių poreikiu po priežiūros institucijos atlikto patikrinimo vietoje.

57 ECB taip pat konstatavo, kad nuo 2017 m. gegužės 31 d. atsiimtų indėlių buvo ypač daug po to, kai žiniasklaidoje buvo atskleista, kad bankas gali būti likviduojamas, jei per labai trumpą laiką nepavyks sėkmingai užbaigti vykstančio pardavimo proceso.

58 Be to, ECB pažymėjo, kad nors paskutinėmis savaitėmis *Banco Popular* parengė įvairias papildomo likvidžiojo turto generavimo priemones ir pradėjo jas įgyvendinti, reali ir dar tikėtina įplaukų srauto apimtis buvo nepakankama siekiant kompensuoti *Banco Popular* likvidumo pozicijos pablogėjimą vertinimo datą. Jis taip pat nurodė, kad net pasinaudojus skubia parama likvidumui padidinti, dėl kurios ECB valdančioji taryba nepateikė prieštaravimų 2017 m. birželio 5 d., tą dieną grynųjų pinigų išteklių nepakako, kad būtų užtikrintas *Banco Popular* pajėgumas įvykdyti įsipareigojimus ne vėliau kaip 2017 m. birželio 7 d.

59 ECB nusprendė, kad *Banco Popular* jau priimtos priemonės nebuvo pakankamai veiksmingos, kad būtų galima išvengti pablogėjusios jo finansinės padėties. Jis pažymėjo, kad kaip alternatyvią priemonę užtikrinti savo pajėgumą įvykdyti įsipareigojimus, kurių terminas ėjo į pabaigą, *Banco Popular* ketino įvykdyti įmonės sandorį, t. y. parduoti jį stipresniam konkurentui. Vis dėlto ECB nusprendė, kad, atsižvelgiant į *Banco Popular* finansinės padėties pablogėjimą, į tai, kad nėra įrodymų apie jo pajėgumą artimiausioje ateityje pakeisti likvidumo padėtį, ir į tai, kad derybos iki šiol nedavė teigiamo rezultato, tokio privataus sandorio patvirtinimo nebuvo galima numatyti per terminą, kuris leistų Banco Popular laiku sumokėti savo skolas ar kitus įsipareigojimus iki termino pabaigos.

60 ECB konstatavo, kad tuo pačiu metu nebuvo esamų priežiūros ar ankstyvaus įsikišimo veiksmų, leidžiančių nedelsiant atkurti *Banco Popular* finansinę padėtį ir užtikrinti jam pakankamai laiko, kad būtų įvykdytas įmonės sandoris ar kitas sprendimas. ECB, kaip kompetentingos institucijos, turimos priemonės pagal nacionalinės teisės nuostatas, kuriomis buvo perkeltas 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013, p. 338), 104 straipsnis ir Direktyvos 2014/59 27–29 straipsniai bei Reglamento Nr. 1024/2013 16 straipsnis, negalėjo užtikrinti, kad *Banco Popular* galės iki sueinant terminui padengti savo skolas ar kitus įsipareigojimus, atsižvelgiant į stebimą likvidumo pablogėjimo apimtį ir tempą.

61 Darydamas išvadą ECB, be kita ko, atsižvelgęs į pernelyg didelį indėlių skaičiaus sumažėjimą, dėl kurio bankas greitai neteko grynųjų pinigų ir negalėjo sugeneruoti kito likvidžiojo turto, nusprendė, jog yra objektyvių požymių, kad artimiausioje ateityje *Banco Popular* tikriausiai negalės laiku padengti savo skolų ar įvykdyti kitų įsipareigojimų. ECB padarė išvadą, kad pagal Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies a punktą ir 4 dalies c punktą *Banco Popular* laikytinas žlungančiu arba bet kuriuo atveju galinčiu žlugti artimiausioje ateityje.

62 2017 m. birželio 6 d. *Banco Popular* valdyba informavo ECB, kad padarė išvadą, jog bankas gali žlugti.

63 Tą pačią dieną FROB parengė raštą, kuriame buvo pateikta informacija apie pardavimo procedūrą ir nustatytas pasiūlymų pateikimo terminas – 2017 m. birželio 6 d. vidurnaktį.

64 Taip pat tą dieną BBVA, vienas iš dviejų galimų *Banco Popular* įgijėjų, informavo FROB, kad nepateiks pasiūlymo.

65 Tą pačią 2017 m. birželio 6 d. *Deloitte* pateikė BPV antrąjį vertinimą (toliau – 2-asis vertinimas), parengtą taikant Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 10 dalį. 2-uoju vertinimu siekta nustatyti *Banco Popular* turto ir įsipareigojimų vertę, įvertinti, koks režimas būtų taikomas akcininkams ir kreditoriams, jeigu *Banco Popular* būtų iškelta įprastinė bankroto byla, ir suteikti duomenų, leidžiančių priimti sprendimą dėl perleistinų akcijų ir nuosavybės priemonių, o BPV – nustatyti, kas laikytina komercinėmis sąlygomis verslo pardavimo priemonės taikymo tikslais. Pagal šį vertinimą, be kita ko, *Banco Popular* ekonominė vertė geriausio scenarijaus atveju buvo 1,3 mlrd. EUR, nepalankiausio scenarijaus atveju – minus 8,2 mlrd. EUR ir geriausio įverčio atveju – minus 2 mlrd. EUR.

66 2017 m. birželio 7 d. *Banco Santander* pateikė įpareigojantį pasiūlymą.

67 2017 m. birželio 7 d. raštu FROB informavo BPV apie pardavimo procedūros rezultatus ir nurodė, kad *Banco Santander* pateikė pasiūlymą birželio 7 d. 3 val. 12 min. ir kad jo pasiūlyta kaina už *Banco Popular* akcijų pardavimą yra 1 euras. FROB nurodė, kad jo valdyba per *Banco Popular* konkurencinę pardavimo procedūrą pasirinko *Banco Santander*, kaip konkurso laimėtoją, ir nusprendė pasiūlyti BPV pripažinti *Banco Santander* įgijėju BPV sprendime dėl *Banco Popular* pertvarkymo schemos patvirtinimo.

Dėl 2017 m. birželio 7 d. „Banco Popular“ pertvarkymo schemos

68 2017 m. birželio 7 d. vykdomosios sudėties BPV priėmė Sprendimą SRB/EES/2017/08 dėl *Banco Popular* pertvarkymo schemos patvirtinimo (toliau – pertvarkymo schema) pagal Reglamentą Nr. 806/2014.

69 Pagal pertvarkymo schemos 1 straipsnį BPV, manydama, kad Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalyje numatytos sąlygos įvykdytos, nusprendė *Banco Popular* taikyti pertvarkymo procedūrą nuo pertvarkymo patvirtinimo datos.

70 Taigi BPV nusprendė, pirma, kad *Banco Popular* žlunga arba galėtų žlugti, antra, kad nėra kitų priemonių, kuriomis būtų galima užkirsti kelią *Banco Popular* žlugimui per protingą terminą, ir, trečia, kad *Banco Popular* verslo pardavimo priemonė, kaip pertvarkymo priemonė, yra būtina dėl viešojo intereso. Šiuo klausimu BPV nurodė, kad pertvarkymas yra būtinas ir proporcingas siekiant dviejų Reglamento Nr. 806/2014 14 straipsnio 2 dalyje nurodytų tikslų, t. y. užtikrinti banko ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą ir išvengti reikšmingo neigiamo poveikio finansiniam stabilumui.

71 Pertvarkymo schemos 5.1 straipsnyje BPV konstatavo:

„*Banco Popular* taikoma pertvarkymo priemonė – verslo pardavimas pagal Reglamento Nr. 806/2014 24 straipsnį akcijas perleidžiant pirkėjui. Nuosavo kapitalo priemonių nurašymas ir konvertavimas bus atliekamas prieš pradedant taikyti verslo pardavimo priemonę.“

72 Pertvarkymo schemos 6 straipsnis skirtas nuosavo kapitalo priemonėms nurašyti ir verslo pardavimo priemonei. 6.1 straipsnyje BPV nurodė priemones, kurias nusprendė taikyti įgyvendindama Reglamento Nr. 806/2014 21 straipsnyje numatytą nurašymo įgaliojimą.

73 Taigi pertvarkymo schemos 6.1 straipsnyje BPV nusprendė:

– iš pradžių iš *Banco Popular* nominaliosios akcinio kapitalo sumos nurašyti 2 098 429 046 EUR sumą, o tai lėmė tai, kad buvo panaikinta 100 % *Banco Popular* akcijų;

– vėliau visą pagrindinę *Banco Popular* išleistų ir sprendimo dėl pertvarkymo schemos patvirtinimo metu apyvartoje esančių papildomų 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių sumą konvertuoti į *Banco Popular* naujai išleistas akcijas – „naujas akcijas I“,

– paskui „naujų akcijų I“ nominaliąją vertę nurašyti iki nulio, dėl to būtų panaikinta 100 % šių „naujų akcijų I“;

– galiausiai visą pagrindinę *Banco Popular* išleistų ir sprendimo dėl pertvarkymo priėmimo metu apyvartoje esančių papildomų 2 lygio nuosavo kapitalo priemonių sumą konvertuoti į *Banco Popular* naujai išleistas akcijas – „naujas akcijas II“.

74 Pertvarkymo schemos 6.3 straipsnyje numatyta, kad šios nurašymo ir konvertavimo priemonės grindžiamos 2-uoju vertinimu, patvirtintu Ispanijos pertvarkymo institucijos – FROB – surengto skaidraus ir atviro pardavimo proceso rezultatais.

75 Pertvarkymo schemos 6.5 straipsnyje BPV pareiškė, kad naudojasi įgaliojimais dėl verslo pardavimo priemonės, jai suteiktais pagal Reglamento Nr. 806/2014 24 straipsnio 1 dalies a punktą, ir nurodė laisvas ir su jokių trečiųjų asmenų teisėmis ar pirmumo teisėmis nesusietas „naujas akcijas II“ už 1 EUR pirkimo kainą perleisti *Banco Santander*. Ji pažymėjo, kad pirkėjas jau sutiko su perleidimu.

76 BPV taip pat nurodė, kad „naujų akcijų II“ perdavimas turi būti atliktas remiantis 2017 m. birželio 7 d. pirkėjo įpareigojančiu pasiūlymu ir jį turi įgyvendinti FROB pagal 2015 m. birželio 18 d. *Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión* (Įstatymas Nr. 11/2015 dėl kredito įstaigų ir investicinių paslaugų įmonių gaivinimo ir pertvarkymo) (BOE, Nr. 146, 2015 m. birželio 19 d., p. 50797).

77 Pertvarkymo schema buvo pateikta Komisijai tvirtinti 2017 m. birželio 7 d. 5 val. 13 min.

78 2017 m. birželio 7 d., 6 val. 30 min. Komisija priėmė Sprendimą (ES) 2017/1246, kuriuo patvirtinama *Banco Popular* pertvarkymo schema (OL L 178, 2017, p. 15), ir apie jį pranešė BPV. Taigi pertvarkymo schema įsigaliojo tą pačią dieną.

79 Sprendimo 2017/1246 4 konstatuojamoje dalyje numatyta:

„Komisija pritaria pertvarkymo schemai. Visų pirma ji sutinka su BPV nurodytomis priežastimis, kodėl pagal Reglamento (ES) Nr. 806/2014 5 straipsnį dėl viešojo intereso reikia imtis pertvarkymo veiksmų.“

80 Tą pačią dieną FROB, remdamasis Reglamento Nr. 806/2014 29 straipsniu, priėmė priemones, būtinas pertvarkymo schemai įgyvendinti. FROB davė sutikimą naujas *Banco Popular* akcijas, išleistas konvertavus 2 lygio nuosavo kapitalo priemones (naujos akcijos II), perleisti *Banco Santander*.

Dėl faktinių aplinkybių, susiklosčiusių po sprendimo dėl pertvarkymo priėmimo

81 2018 m. birželio 14 d. *Deloitte* perdavė BPV skirtingo požiūrio įvertinimą, numatytą Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 16–18 dalyse; jis buvo parengtas siekiant nustatyti, ar akcininkai ir kreditoriai būtų vertinami palankiau, jeigu *Banco Popular* būtų iškelta įprastinė bankroto byla (toliau – 3-asis vertinimas). 2018 m. liepos 31 d. *Deloitte* nusiuntė BPV šio įvertinimo papildymą, kuriame buvo ištaisytos tam tikros formalios klaidos.

82 Po prijungimo 2018 m. rugsėjo 28 d. *Banco Santander* perėmė visas *Banco Popular* teises ir pareigas.

83 2020 m. kovo 17 d. BPV priėmė Sprendimą SRB/EES/2020/52, kuriame siekė nustatyti, ar reikia mokėti kompensaciją akcininkams ir kreditoriams, dėl kurių vykdyti *Banco Popular* pertvarkymo veiksmai. Pranešimas apie šį sprendimą 2020 m. kovo 20 d. buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 91, 2020, p. 2). Tame sprendime BPV nusprendė, kad akcininkai ir kreditoriai, kuriems turėjo poveikio *Banco Popular* pertvarkymas, neturėjo teisės į kompensaciją iš BPF pagal Reglamento Nr. 806/2014 76 straipsnio 1 dalies e punktą.

Procesas ir šalių reikalavimai

84 2017 m. rugpjūčio 4 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovų ieškinį.

85 2017 m. spalio 31 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo BPV prašymą, grindžiamą Bendrojo Teismo procedūros reglamento 92 straipsnio 3 dalimi, nurodyti taikyti pasirengimo nagrinėti bylą priemones, susijusias su tam tikrų priede nurodytų dokumentų pateikimu. 2017 m. gruodžio 6 d. sprendimu Bendrasis Teismas nusprendė netenkinti šio prašymo dėl pasirengimo nagrinėti bylą priemonės šiame proceso etape.

86 Atitinkamai 2017 m. lapkričio 6 ir 21 d. bei 2017 m. gruodžio 5 ir 13 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Banco Santander*, Tarybos, Ispanijos Karalystės ir Europos Parlamento prašymus leisti įstoti į šią bylą palaikyti Komisijos ir BPV reikalavimų. 2019 m. balandžio 12 d. nutartimi Bendrojo Teismo aštuntosios kolegijos pirmininkas leido *Banco Santander* įstoti į bylą, o 2019 m. balandžio 17 d. sprendimu jis leido Tarybai, Ispanijos Karalystei ir Parlamentui įstoti į bylą. Ispanijos Karalystė, Parlamentas, Taryba ir *Banco Santander* per nustatytą terminą pateikė savo įstojimo į bylą paaiškinimus, o ieškovai ir BPV per nustatytus terminus pateikė savo pastabas dėl šių paaiškinimų.

87 2018 m. vasario 13 d. Bendrasis Teismas, vykdydamas Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, paprašė BPV pateikti jos interneto svetainėje paskelbtą galutinę nekonfidencialią pertvarkymo schemos versiją ir 2-ojo vertinimo nekonfidencialią versiją. BPV pateikė dokumentus per nustatytą terminą.

88 2018 m. liepos 6 d. Bendrasis Teismas, taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, šalims pateikė rašytinius klausimus. Ieškovai ir BPV įvykdė šį prašymą per nustatytą terminą.

89 Raštu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. spalio 9 d., ieškovai paprašė Bendrojo Teismo nurodyti Komisijai ir BPV, taikant proceso organizavimo priemonę, remiantis Procedūros reglamento 88 straipsniu, pateikti tam tikrus dokumentus, kurių sąrašas pridedamas prie prašymo. Komisija ir BPV pateikė savo pastabas dėl šio prašymo per nustatytą terminą.

90 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, remiantis Procedūros reglamento 27 straipsnio 5 dalimi, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į trečiąją kolegiją, kuriai buvo paskirta ši byla.

91 2019 m. spalio 7 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo naują įrodymą, ieškovų pateiktą remiantis Procedūros reglamento 85 straipsnio 3 dalimi. Komisija, BPV, Ispanijos Karalystė, Parlamentas ir Taryba pateikė pastabas dėl šio naujo įrodymo per nustatytus terminus.

92 Atsižvelgdamas į trečiosios kolegijos siūlymą ir remdamasis Procedūros reglamento 28 straipsniu, Bendrasis Teismas nusprendė perduoti bylą nagrinėti išplėstinei kolegijai.

93 2021 m. kovo 15 d. Bendrasis Teismas, taikydamas proceso organizavimo priemones pagal Procedūros reglamento 89 straipsnį, paprašė Komisijos ir BPV pateikti tam tikrus dokumentus. 2021 m. kovo 30 d. raštu BPV atsakė, kad prašomi dokumentai yra iš dalies konfidencialūs ir galėtų būti pateikti, jeigu Bendrasis Teismas taikytų pasirengimo nagrinėti bylą priemonę. 2021 m. kovo 30 d. raštu Komisija atsakė, kad ji neturi prašomo dokumento, todėl negali jo pateikti.

94 2021 m. balandžio 15 d. Bendrasis Teismas, taikydamas proceso organizavimo priemones pagal Procedūros reglamento 89 straipsnį, paprašė BPV pateikti vieną dokumentą. 2021 m. balandžio 20 d. rašte BPV atsakė, kad prašomas dokumentas yra konfidencialus ir galėtų būti pateiktas, jeigu Bendrasis Teismas taikytų pasirengimo nagrinėti bylą priemonę.

95 2021 m. gegužės 21 d. nutartimi Bendrasis Teismas, remdamasis, pirma, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 24 straipsnio pirma pastraipa ir, antra, Procedūros reglamento 91 straipsnio b punktu, 92 straipsnio 3 dalimi ir 103 straipsniu, nurodė BPV pateikti pertvarkymo schemos, 2-ojo vertinimo, 2017 m. birželio 6 d. ECB atlikto *Banco Popular* žlugimo ar galimo žlugimo situacijos įvertinimo, 2017 m. birželio 6 d. *Banco Popular* rašto (kartu su jo priedu) ECB ir 2017 m. gegužės 18 d. ECB rašto *Banco Popular* versijas. Bendrasis Teismas taip pat nurodė BPV pateikti nekonfidencialias 2017 m. birželio 6 d. *Banco Popular* rašto (kartu su jo priedu) ECB ir 2017 m. gegužės 18 d. ECB rašto *Banco Popular* versijas.

96 2021 m. birželio 16 d. nutartimi Bendrasis Teismas iš bylos medžiagos išėmė BPV pateiktų dokumentų konfidencialias versijas vykdant 2021 m. gegužės 21 d. nutartį ir perdavė ieškovams, taip pat Komisijai, Ispanijos Karalystei, Parlamentui, Tarybai ir *Banco Santander* 2017 m. birželio 6 d. *Banco Popular* raštą ECB be priedo.

97 Kadangi du trečiosios išplėstinės kolegijos nariai negalėjo dalyvauti posėdyje, Bendrojo Teismo pirmininkas paskyrė kitus du teisėjus kolegijos sudėčiai papildyti.

98 Per 2021 m. birželio 21 d. posėdį bylos šalys buvo išklausytos ir atsakė į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus.

99 Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti pertvarkymo schemą ir Sprendimą 2017/1246 (toliau kartu – ginčijami sprendimai),

– priteisti iš BPV bylinėjimosi išlaidas.

100 BPV Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

101 *Banco Santander*, Ispanijos Karalystė ir Taryba Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

102 Parlamentas Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį, kiek jis grindžiamas Reglamento Nr. 806/2014 neteisėtumu grindžiamais prieštaravimais,

– priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

103 Grįsdami ieškinį ieškovai nurodo devynis pagrindus. Ieškinio pirmąjį pagrindą sudaro neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas, nes Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsniu pažeidžiama teisė būti išklausytam ir teisė į veiksmingą teisinę gynybą, įtvirtintos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 41 ir 47 straipsniuose, taip pat proporcingumo principas. Antrasis pagrindas grindžiamas Chartijos 41 ir 47 straipsnių pažeidimu. Trečiasis pagrindas grindžiamas nuosavybės teisės pažeidimu. Ketvirtasis pagrindas grindžiamas Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio pažeidimu. Penktasis pagrindas grindžiamas Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies a ir b punktų pažeidimu. Šeštasis pagrindas grindžiamas Reglamento Nr. 806/2014 21 straipsnio 1 dalies pažeidimu. Septintasis pagrindas grindžiamas pareigos motyvuoti pažeidimu. Aštuntasis pagrindas grindžiamas proporcingumo principo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu. Devintąjį ieškinio pagrindą sudaro neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas, nes Reglamento Nr. 806/2014 18 ir 22 straipsniais pažeidžiami įgaliojimų delegavimo principai.

104 Iš pradžių reikia pažymėti, kad dėl Bendrojo Teismo atliekamos kontrolės apimties ieškovai, remdamiesi 2013 m. liepos 18 d. Sprendimu *Komisija ir kt. / Kadi* (C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518), teigia, kad Bendrasis Teismas turi atlikti visapusišką kontrolę ir, visų pirma, patikrinti nurodytų faktų tikslumą, atsižvelgdamas į atitinkamą informaciją ir įrodymus, bei įvertinti jų įrodomąją vertę, atsižvelgdamas į bylos aplinkybes ir suinteresuotojo asmens pateiktas pastabas. Šis reikalavimas dar griežčiau taikytinas, kai, kaip nagrinėjamoje byloje, ieškovai nebuvo išklausyti vykstant pertvarkymo procedūrai.

105 BPV teigia, kad Teisingumo Teismo teisminės kontrolės apimtis yra tokia, kokia nustatyta jurisprudencijoje, taikomoje teisės aktui, grindžiamam nuostatomis, kuriomis atitinkamai institucijai suteikiama diskrecija ir kurios susijusios su ekonominiais ir ypač techniniais klausimais.

106 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad jurisprudencijoje Bendrojo Teismo vykdomos kontrolės apimtis yra apribota ir tais atvejais, kai ginčijamas aktas grindžiamas labai sudėtingų mokslinio ir techninio pobūdžio faktinių aplinkybių vertinimu ir kai kalbama apie sudėtingus ekonominius vertinimus.

107 Pirma, kai Sąjungos institucijos turi didelę diskreciją, ypač vertindamos labai sudėtingas faktines mokslinio ir techninio pobūdžio aplinkybes, kad nustatytų priimamų priemonių pobūdį ir apimtį, Sąjungos teismo kontrolė turi apimti tik nagrinėjimą, ar vykdant šią diskreciją nebuvo padaryta akivaizdžios klaidos ar piktnaudžiauta įgaliojimais arba ar šios valdžios institucijos akivaizdžiai neviršijo savo diskrecijos ribų. Tokiomis aplinkybėmis Sąjungos teismas negali savo faktinių mokslinio ir techninio pobūdžio aplinkybių vertinimu pakeisti Sąjungos institucijų, kurioms vienintelėms SESV nustatyta ši pareiga, įvertinimo (2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Etimine*, C-15/10, EU:C:2011:504, 60 punktas ir 2013 m. kovo 7 d. Sprendimo *Bilbaína de Alquitranes ir kt. / ECHA*, T-93/10, EU:T:2013:106, 76 punktas; taip pat žr. 2017 m. gegužės 11 d. Sprendimo *Deza / ECHA*, T-115/15, EU:T:2017:329, 163 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

108 Antra, kalbant apie Sąjungos teismų vykdomą Sąjungos valdžios institucijų atlikto kompleksinio ekonominio vertinimo kontrolę, reikia pažymėti, kad tai yra ribota kontrolė, kurią sudaro tik patikrinimas, ar buvo laikomasi procedūrinių ir motyvavimo taisyklių, ar faktinės aplinkybės buvo tiksliai nustatytos ir ar nebuvo akivaizdžios vertinimo klaidos arba piktnaudžiavimo įgaliojimais. Taigi, vykdydamas šią kontrolę, Sąjungos teismas neturi kompetentingos Sąjungos

institucijos ekonominio vertinimo pakeisti savuoju (šiuo klausimu žr. 1985 m. liepos 11 d. Sprendimo *Remia ir kt. / Komisija*, 42/84, EU:C:1985:327, 34 punktą; 2020 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Comune di Milano / Komisija*, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 100 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją bei 2020 m. sausio 16 d. Sprendimo *Iberpotash / Komisija*, T-257/18, EU:T:2020:1, 96 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

109 Kadangi sprendimai, kuriuos BPV turi priimti per pertvarkymo procedūrą, grindžiami labai sudėtingais ekonominiais ir techniniais vertinimais, darytina išvada, kad teismo vykdytinai kontrolei taikomi iš šio sprendimo 107 ir 108 punktuose nurodytos jurisprudencijos kylantys principai.

110 Vis dėlto, nors pripažįstama BPV diskrecija spręsti ekonominius ir techninius klausimus, tai nereiškia, kad Sąjungos teismas turi susilaikyti nuo jos pateikto ekonominių duomenų, kuriais grindžiamas jos sprendimas, aiškinimo kontrolės. Iš tikrųjų, kaip yra nusprendęs Teisingumo Teismas, net tais atvejais, kai vertinimai būna sudėtingi, Sąjungos teismas turi patikrinti ne tik pateiktų įrodymų faktinį teisingumą, patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai apima visus esminius duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant sudėtingą padėtį, ir ar jais galima pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas (žr. 2007 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Ispanija / Lenzing*, C-525/04 P, EU:C:2007:698, 57 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2019 m. kovo 26 d. Sprendimo *Komisija / Italija*, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 104 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2020 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Comune di Milano / Komisija*, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 115 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

111 Siekiant įrodyti, jog vertindama faktines aplinkybes, galinčias pateisinti pertvarkymo schemos panaikinimą, BPV padarė akivaizdžią klaidą, ieškovų pateiktų įrodymų turi pakakti, kad tame sprendime esantis faktinių aplinkybių vertinimas taptų neįtikinamas (pagal analogiją žr. 2018 m. birželio 14 d. Sprendimo *Lubrizol France / Taryba*, C-223/17 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2018:442, 39 punktą; 1996 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *AIUFFASS ir AKT / Komisija*, T-380/94, EU:T:1996:195, 59 punktą ir 2018 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Comune di Milano / Komisija*, T-167/13, EU:T:2018:940, 108 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

112 Teisingumo Teismas mano, kad tikslinga pirmiausia išnagrinėti ieškinio pirmajame ir devintajame pagrinduose išdėstytus neteisėtumu grindžiamus prieštaravimus, po to – ieškinio ketvirtąjį, penktąjį ir šeštąjį pagrindus ir, galiausiai, ieškinio antrąjį, trečiąjį, septintąjį ir aštuntąjį pagrindus.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo grindžiamo Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu, nes juo pažeidžiama teisė būti išklausytam ir teisė į veiksmingą teisinę gynybą, įtvirtintos Chartijos 41 ir 47 straipsniuose, bei proporcingumo principas

113 Ieškovai, remdamiesi SESV 277 straipsniu, kelia Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio neteisėtumo klausimą. Šis pagrindas suskirstytas į tris dalis, grindžiamas tuo, kad šiame straipsnyje numatyta procedūra pažeidžiama, pirma, Chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punkte įtvirtinta teisė būti išklausytam, antra, Chartijos 47 straipsnyje įtvirtinta teisė į veiksmingą teisinę gynybą ir, trečia, proporcingumo principas.

114 Pagal suformuotą jurisprudenciją SESV 277 straipsnyje išreikštas bendrasis principas, kuriuo kiekvienai šaliai, siekiančiai, kad būtų panaikintas su ja tiesiogiai ir konkrečiai susijęs aktas, užtikrinama teisė ginčyti anksčiau institucijų priimtų aktų, sudarančių ginčijamo akto teisinį pagrindą, galiojimą, jeigu ši šalis neturėjo teisės pateikti tiesioginio ieškinio pagal

SESV 263 straipsnį dėl šių aktų, kurių padarinius ji patiria, tačiau neturi galimybės reikalauti juos panaikinti (žr. 2020 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *BP / FRA*, C-601/19 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2020:1048, 26 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

115 Kadangi SESV 277 straipsniu nesiekiama suteikti šaliai galimybės ginčyti bet kokio visuotinai taikomo akto taikymą grindžiant bet kurį ieškinį, aktas, kurio neteisėtumu remiamasi, turi būti tiesiogiai ar netiesiogiai taikomas ginčui, dėl kurio pareikštas ieškinys (žr. 2020 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Komisija ir Taryba / Carreras Sequeros ir kt.*, C-119/19 P ir C-126/19 P, EU:C:2020:676, 68 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

116 Nagrinėdamas ieškinius dėl individualaus pobūdžio sprendimų panaikinimo, Teisingumo Teismas pripažino, kad neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą pagrįstai galima pareikšti dėl visuotinai taikomo akto nuostatų, kuriomis remiantis buvo priimti šie sprendimai arba kurios tiesiogiai teisiškai susijusios su tokiais sprendimais. Tačiau Teisingumo Teismas nusprendė, kad yra nepriimtinas neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas, pareikštas dėl visuotinai taikomo akto, kuris nėra įgyvendinamas ginčijamu individualiu sprendimu (šiuo klausimu žr. 2020 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Komisija ir Taryba / Carreras Sequeros ir kt.*, C-119/19 P ir C-126/19 P, EU:C:2020:676, 69 ir 70 punktus bei juose nurodytą jurisprudenciją).

Dėl pirmos dalies, grindžiamos tuo, kad Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsniu pažeidžiama teisė būti išklausytam

117 Ieškovai tvirtina, kad Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnyje numatyta pertvarkymo procedūra nepaisoma Chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punkte įtvirtintos teisės būti išklausytam, nes joje nenumatyta galimybė subjekto akcininkams ir kreditoriams, kurių teisėms buvo padarytas poveikis, pareikšti savo nuomonę prieš patvirtinant pertvarkymo schemą.

118 BPV ir Parlamentas teigia, kad jeigu įstaigos, kuriai taikoma pertvarkymo procedūra, akcininkai turėtų Chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punkte įtvirtintą teisę būti išklausytiems, ši teisė būtų pripažinta net ir nesant aiškios nuostatos Reglamente Nr. 806/2014. Tai, kad Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnyje nėra aiškios nuostatos, numatančios akcininkų išklausymą, nelemia šio reglamento neteisėtumo, nes jokia nuostata nedraudžia tokio išklausymo.

119 Reikia priminti, kad Chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punkte nustatyta, jog teisė į gerą administravimą apima kiekvieno asmens teisę būti išklausytam prieš taikant bet kokią jam nepalankią individualią priemonę.

120 Teisė būti išklausytam bet kuriam asmeniui užtikrina galimybę vykstant administracinei procedūrai iki sprendimo, galinčio neigiamai paveikti jo interesus, priėmimo tinkamai pareikšti savo nuomonę. Be to, reikia nurodyti, kad teise būti išklausytam siekiama dvigubo tikslo. Pirma, ji padeda išnagrinėti bylos medžiagą ir kuo tiksliau ir teisingiau nustatyti faktines aplinkybes, antra, ji leidžia užtikrinti veiksmingą suinteresuotojo asmens gynybą. Teise būti išklausytam visų pirma siekiama užtikrinti, kad bet koks asmens nenaudai priimtas sprendimas būtų priimtas gerai susipažinus su bylos aplinkybėmis, ir jos tikslas, be kita ko, yra sudaryti galimybę kompetentingai institucijai ištaisyti klaidą arba suinteresuotajam asmeniui – pateikti su jo asmenine padėtimi susijusią informaciją, kuri pateisina sprendimo priėmimą, nepateisina jo priėmimo arba pateisina vieno ar kito sprendimo priėmimą (žr. 2020 m. birželio 4 d. Sprendimo *SEAE / De Loecker*, C-187/19 P, EU:C:2020:444, 68 ir 69 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

121 Reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismas patvirtino teisės būti išklausytam svarbą ir labai plačią jos taikymo sritį Sąjungos teisinėje sistemoje ir konstatavo, kad ši teisė turi būti taikoma vykstant bet kokiam procesui, kuriam pasibaigus asmens nenaudai gali būti priimtas aktas. Pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją teisės būti išklausytam turi būti paisoma, net jei taikytinuose teisės aktuose toks formalumas aiškiai nenumatytas (žr. 2012 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *M.*, C-277/11, EU:C:2012:744, 85 ir 86 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją; 2020 m. birželio 18 d. Sprendimo *Komisija / RQ*, C-831/18 P, EU:C:2020:481, 67 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2019 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *ADDE / Parlamentas*, T-48/17, EU:T:2019:780, 89 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

122 Taigi, atsižvelgiant į tai, kad teisės į gynybą principas yra esminis ir bendrasis Sąjungos teisės principas, kuris apima teisę būti išklausytam, teisės akto nuostata negalima uždrausti jį taikyti arba apriboti, o jo laikymasis turi būti užtikrinamas, net jei nėra specialaus reglamentavimo arba egzistuojančiu reglamentavimu šio principo nepaisoma (žr. 2014 m. birželio 18 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, T-260/11, EU:T:2014:555, 62 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

123 Iš tiesų teisė būti išklausytam, kaip Sąjungos teisės sistemos principas ir pagrindinė teisė, taikoma, kai administracija numato priimti nepalankų aktą, t. y. aktą, kuris gali neigiamai paveikti asmens ar atitinkamos valstybės narės interesus, nes jos taikymas nepriklauso nuo to, ar šiuo klausimu antrinėje teisėje įtvirtinta aiški norma (2014 m. birželio 18 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, T-260/11, EU:T:2014:555, 64 punktas).

124 Šiuo klausimu reikia pažymėti, pirma, kad pagal Reglamento Nr. 806/2014 121 konstatuojamąją dalį juo gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi teisių, laisvių ir principų, visų pirma pripažintų Chartijoje, tarp kurių yra teisė į veiksmingą teisinę gynybą, ir jis turi būti įgyvendinamas laikantis tų teisių ir principų. Kita vertus, nė vienoje Reglamento Nr. 806/2014 nuostatoje neatmetama ir aiškiai neribojama atitinkamo subjekto akcininkų ir kreditorių teisė būti išklausytiems per pertvarkymo procedūrą.

125 Taigi, priešingai nei teigia ieškovai, tai, kad Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnyje nėra konkrečios nuostatos, numatančios subjekto, kuriam taikoma pertvarkymo priemonė, akcininkų išklausymą prieš priimant sprendimą, negali būti aiškinama kaip absoliutus teisės būti išklausytam paneigimas bet kokiomis aplinkybėmis, pažeidžiantis esminį šios teisės turinį. Ieškovai klysta teigdami, kad pagal Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnį teisė būti išklausytam gali būti nesuteikiama visais atvejais, o ne tik skubos atveju.

126 Be to, reikia pažymėti, kaip tai daro Komisija, Taryba ir Parlamentas, kad BPV priimta pertvarkymo priemone pasibaigus Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnyje numatytai procedūrai siekiama pertvarkyti subjektą. Subjektas, kurį siekiama pertvarkyti, laikomas asmeniu, dėl kurio priimta individuali priemonė ir kuriam užtikrinama Chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punkte numatyta teisė būti išklausytam.

127 Taigi reikia atsižvelgti į tai, kad šio subjekto akcininkams ir kreditoriams netaikoma pertvarkymo priemonė, ji nėra jų atžvilgiu priimtas individualus sprendimas.

128 Vis dėlto reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 806/2014 21 straipsnio 1 dalį BPV gali naudotis subjekto, kuriam taikoma pertvarkymo priemonė, nuosavo kapitalo priemonių nurašymo ar konvertavimo įgaliojimais, laikydamasi šio reglamento 18 straipsnyje nustatytos procedūros.

129 Taigi šio reglamento 18 straipsnyje numatyta procedūra, net jeigu ji nėra atitinkamo subjekto akcininkų ir kreditorių atžvilgiu pradėta individuali procedūra, gali lemti tai, kad bus priimta pertvarkymo priemonė, galinti neigiamai paveikti jų interesus.

130 Šio sprendimo 121 punkte nurodytoje Teisingumo Teismo jurisprudencijoje plačiai aiškinama teisė būti išklausytam, kuri užtikrinama kiekvienam asmeniui vykstant procedūrai, per kurią gali būti priimtas sprendimas jo nenaudai. Taigi negalima atmesti galimybės, kad įstaigos, kuriai taikomas pertvarkymo veiksmas, akcininkai ir kreditoriai gali pasinaudoti teise būti išklausytiems per pertvarkymo procedūrą.

131 Vis dėlto naudojimuisi teise būti išklausytam gali būti taikomi apribojimai pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį; joje numatyta:

„[b]et koks šios Chartijos pripažintų teisių ir laisvių įgyvendinimo apribojimas turi būti numatytas įstatymo ir nekeisti šių teisių ir laisvių esmės. Remiantis proporcingumo principu, apribojimai galimi tik tuo atveju, kai jie būtini ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrus interesus arba reikalingi kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti.“

132 Taigi reikia išnagrinėti, ar tai, kad Reglamente Nr. 806/2014 nėra nuostatos, kurioje būtų aiškiai numatytas atitinkamo subjekto akcininkų ir kreditorių išklausymas per minėto reglamento 18 straipsnyje numatytą procedūrą, yra teisės būti išklausytam įgyvendinimo apribojimas, kuris atitinka Chartijos 52 straipsnio 1 dalį.

133 Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad pagrindinės teisės, kaip antai teisės į gynybą laikymasis, nėra absoliučios, joms gali būti taikomi apribojimai su sąlyga, kad jie iš tikrųjų atitinka bendrojo intereso tikslus, kurių siekiama nagrinėjama priemone, ir, atsižvelgiant į siekiamą tikslą, nėra neproporcingas ir netoleruotinas kišimasis, pažeidžiantis pačią taip užtikrinamų teisių esmę (žr. 2013 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *G. ir R.*, C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, 33 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Prequ'Italia*, C-276/16, EU:C:2017:1010, 50 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

134 Šiuo klausimu BPV, Ispanijos Karalystė, Parlamentas ir Taryba teigia, kad akcininkų teisės būti išklausytam apribojimas pateisinamas, pirma, tikslu užtikrinti finansų rinkų stabilumą ir, antra, būtinybe užtikrinti sprendimų dėl pertvarkymo, kurie turi būti priimami greitai, veiksmingumą.

135 Visų pirma reikia pažymėti, kad keliose Reglamento Nr. 806/2014 konstatuojamosiose dalyse, būtent jo 12, 58 ir 61 konstatuojamosiose dalyse, nurodyta, kad finansų rinkų stabilumas yra vienas iš šiame reglamente nustatytų pertvarkymo mechanizmų tikslų.

136 Be to, Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad pertvarkymo veiksmai laikomi atitinkančiais viešąjį interesą, jeigu jie būtini tam, kad būtų pasiekti vienas ar daugiau to paties reglamento 14 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų ir yra proporcingi tiems tikslams, o subjektą likvidavus iškeliant įprastinę bankroto bylą, tie pertvarkymo tikslai būtų pasiekti ne tokiu pačiu mastu. Tarp Reglamento Nr. 806/2014 14 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų, be kita ko, nurodytas tikslas „išvengti didelių neigiamų pasekmių Sąjungos ir susijusių valstybių narių finansiniam stabilumui, visų pirma užkertant kelią problemos plitimui, įskaitant rinkos infrastruktūras, ir palaikant rinkos drausmę“, taip pat „apsaugoti viešąsias lėšas, kuo labiau sumažinant nepaprastosios viešosios finansinės paramos teikimo galimybę“.

137 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas pažymėjo, kad finansinės paslaugos yra esminės Sąjungos ekonomikoje. Bankai ir kredito įstaigos yra pagrindinis įvairiose rinkose veikiančių įmonių finansavimo šaltinis. Be to, bankai dažnai glaudžiai susiję tarpusavyje, daugelis jų vykdo veiklą tarptautiniu lygmeniu. Dėl šios priežasties vieno ar kelių bankų finansiniai sunkumai gali greitai išplisti į kitus atitinkamos valstybės narės ar kitų valstybių narių bankus. Tai savo ruožtu gali sukelti neigiamą šalutinį poveikį kitiems ekonomikos sektoriams (2016 m. liepos 19 d. Sprendimo *Kotnik ir kt.*, C-526/14, EU:C:2016:570, 50 punktas; 2016 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Ledra Advertising ir kt. prieš Komisiją ir ECB*, C-8/15 P–C-10/15 P, EU:C:2016:701, 72 punktas ir 2021 m. kovo 25 d. Sprendimo *Balgarska Narodna Banka*, C-501/18, EU:C:2021:249, 108 punktas).

138 Teisingumo Teismas nusprendė, kad finansinės sistemos stabilumo užtikrinimo tikslas vengiant pernelyg didelių valstybės biudžeto išlaidų ir kuo labiau sumažinant konkurencijos iškraipymus ir yra toks viršesnis viešasis interesas (2016 m. liepos 19 d. Sprendimo *Kotnik ir kt.*, C-526/14, EU:C:2016:570, 69 punktas).

139 Be to, 2004 m. balandžio 1 d. Sprendime *Camberrow mm5 AD prieš Bulgariją* (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799, 6 punktas) Europos Žmogaus Teisių Teismas (toliau – EŽTT) nusprendė, kad ekonomiškai jautriose srityse, kaip bankų sistemos stabilumas, valstybės turi didelę diskreciją, todėl akcininko negalėjimas dalyvauti procedūroje dėl banko pardavimo nebuvo neproporcingas atsižvelgiant į teisėtus tikslus saugoti kreditorių teises ir užtikrinti gerą banko nemokumo situacijos administravimą.

140 Taip pat reikia paminėti 2016 m. lapkričio 8 d. Sprendimą *Dowling ir kt.* (C-41/15, EU:C:2016:836), priimtą gavus prašymą priimti prejudicinį sprendimą, kuris buvo pateiktas dėl 1976 m. gruodžio 13 d. Antrosios Tarybos direktyvos 77/91/EEB dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės, siekdamos tokias priemones suvienodinti, reikalauja iš [SESV 54 straipsnio] antroje pastraipoje apibrėžtų akcinių bendrovių, jų narių ir kitų interesų apsaugai, bendroves steigiant, palaikant ir keičiant jų kapitalą, koordinavimo (OL L 26, 1977, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 8) 8, 25 ir 29 straipsnių išaiškinimo. Ta byla buvo susijusi su išimtine nacionalinių valdžios institucijų priemone, kuria siekta padidinant kapitalą išvengti bendrovės žlugimo, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo teigimu, kėlusio grėsmę Sąjungos finansiniam stabilumui. Teisingumo Teismas nusprendė, kad pagal Antrąją direktyvą 77/91 akcinės bendrovės akcininkams ir kreditoriams suteikiama apsauga, kiek tai susiję su šios bendrovės įstatiniu kapitalu, neapima tokios nacionalinės priemonės, kuri patvirtinta esant dideliems valstybės narės ekonomikos ir finansų sistemos sutrikimams ir kuria buvo siekiama pašalinti sisteminę grėsmę Sąjungos finansiniam stabilumui, kylančią dėl atitinkamos bendrovės kapitalo trūkumo (2016 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Dowling ir kt.*, C-41/15, EU:C:2016:836, 50 punktas). Teisingumo Teismas pridūrė, kad pagal Antrosios direktyvos 77/91 nuostatas nedraudžiama išimtinė su akcinės bendrovės įstatiniu kapitalu susijusi priemonė, kurią nacionalinės valdžios institucijos patvirtino esant dideliems valstybės narės ekonomikos ir finansų sistemos sutrikimams, negavusios šios bendrovės visuotinio akcininkų susirinkimo pritarimo, siekdamos išvengti sisteminės rizikos ir užtikrinti Sąjungos finansinį stabilumą (žr. 2016 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Dowling ir kt.*, C-41/15, EU:C:2016:836, 51 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

141 Šie argumentai pagal analogiją taikomi buvusių banko akcininkų, kuriems taikoma pertvarkymo procedūra pagal Reglamentą Nr. 806/2014, padėčiai.

142 Be to, reikia pažymėti, kad kitas Reglamento Nr. 806/2014 14 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyto pertvarkymo tikslas, t. y. užtikrinti subjekto, kuriam skirta pertvarkymo priemonė, ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą, taip pat atitinka bendrojo intereso tikslą apsaugoti finansų rinkų stabilumą.

143 Direktyvos 2014/59 2 straipsnio 1 dalies 35 punkte ypatingos svarbos funkcijos apibrėžiamos kaip „veikla, paslaugos ar operacijos, kurias nutraukus, tikėtina, vienoje ar daugiau valstybių narių dėl atitinkamos įstaigos arba grupės dydžio, jos kontroliuojamos rinkos dalies, išorės ar vidaus tarpusavio sąsajų, sudėtingumo ar tarpvalstybinės veiklos sutriktų itin svarbios realiajai ekonomikai teikiamos paslaugos arba sutriktų finansinis stabilumas, visų pirma atsižvelgiant į tos veiklos, paslaugų ar operacijų pakeičiamumą“.

144 Šiuo klausimu 2016 m. vasario 2 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2016/778, kuriuo Direktyva 2014/59 papildoma nuostatomis dėl aplinkybių ir sąlygų, kuriomis papildomų *ex-post* įnašų mokėjimas gali būti iš dalies ar visiškai atidėtas, nuostatomis dėl nustatymo, kuri veikla, paslaugos ir operacijos yra ypatingos svarbos funkcijos, kriterijų ir nuostatomis dėl nustatymo, kurios verslo linijos ir susijusios paslaugos yra pagrindinės verslo linijos, kriterijų (OL L 131, 2016, p. 41), 6 straipsnio 1 dalyje numatyti ypatingos svarbos funkcijų nustatymo kriterijai. Tai yra funkcijos, kurias įstaiga atlieka trečiųjų asmenų, kurie nėra įstaigos ar grupės nariai, vardu ir kurių staigus sutrikdymas, tikėtina, darytų didelį neigiamą poveikį šiems tretiesiems asmenims, nesvarbu, ar šis poveikis plistų, ar kenktų bendram rinkos dalyvių pasitikėjimui, dėl funkcijų sisteminės svarbos tretiesiems asmenims ir sisteminės įstaigos ar grupės svarbos vykdant šias funkcijas.

145 Vadinasi norint užtikrinti su pertvarkymo priemone susijusio subjekto, kuriam taikoma Reglamento Nr. 806/2014 14 straipsnio 2 dalies a punkte numatyta pertvarkymo priemonė, ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą siekiama išvengti šių funkcijų nutraukimo; jis galėtų sutrikdyti ne tik atitinkamą rinką, bet ir visą Sąjungos finansinį stabilumą.

146 Taigi pertvarkymo veiksmai, atsižvelgiant į tai, kad jais siekiama apsaugoti arba atkurti kredito įstaigos finansinę padėtį, be kita ko, dėl to, kad jie yra jos likvidavimo alternatyva, turi būti laikomi iš tikrųjų atitinkančiais Sąjungos pripažintą bendrojo intereso tikslą (pagal analogiją žr. 2021 m. kovo 25 d. Sprendimo *Balgarska Narodna Banka*, C-501/18, EU:C:2021:249, 108 punktą).

147 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Reglamente Nr. 806/2014 įtvirtinta ir jo 18 straipsnyje aprašyta pertvarkymo procedūra siekiama bendrojo intereso tikslo, kaip tai suprantama pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį, t. y. tikslo užtikrinti finansų rinkų stabilumą, kuriuo galima pateisinti teisės būti išklausytam apribojimą.

148 Antra, keliose Reglamento Nr. 806/2014 konstatuojamose dalyse nurodyta, kad, kai reikia pertvarkymo priemonės, ji turi būti priimta greitai. Tai, be kita ko, yra šio reglamento 26, 31, 53 konstatuojamosios dalys ir ypač 56 konstatuojamoji dalis, kurioje numatyta, kad siekiant kuo mažiau trikdyti finansų rinką ir ekonomiką, pertvarkymo procesas turėtų būti baigtas per trumpą laikotarpį.

149 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas nusprendė, kad Reglamento Nr. 806/2014 tikslas, remiantis jo 8 konstatuojamąja dalimi, yra nustatyti veiksmingesnius pertvarkymo mechanizmus, kurie turėtų būti pagrindinė priemonė siekiant išvengti žalos, patirtos praeityje žlugus bankams, ir kad toks

tikslas reiškia greito sprendimo priėmimą, kaip matyti iš minėto reglamento 18 straipsnyje numatytų trumpų terminų, kad nekiltų pavojus finansiniam stabilumui (2021 m. gegužės 6 d. Sprendimo *ABLV Bank ir kt. / ECB*, C-551/19 P ir C-552/19 P, EU:C:2021:369, 55 punktas).

150 Taigi Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalyje, be kita ko, nurodyta, kad jeigu ECB nustato, jog subjektas žlunga arba gali žlugti, jis apie tai nedelsdamas praneša Komisijai ir BPV. Pagal to paties straipsnio 2 dalį, jei vertinimą atlieka pati BPV, apie jį nedelsiant pranešama ECB. Jeigu tenkinamos šio straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos, BPV patvirtina pertvarkymo schemą, kuri pagal Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 7 dalį po jos patvirtinimo nedelsiant perduodama Komisijai. Taigi Komisija turi 24 valandų terminą pertvarkymo schemai patvirtinti arba prieštaravimams pareikšti.

151 Tuo remiantis darytina išvada, kad, kai subjektas atitinka pertvarkymo priemonės priėmimo sąlygas, t. y. pirma, kai jis žlunga arba galėtų žlugti, antra, nėra pagrindo tikėtis, kad kokiomis nors alternatyviomis subjektui taikomomis privačiojo sektoriaus priemonėmis arba priežiūros veiksmais per pagrįstą laikotarpį būtų išvengta subjekto žlugimo, ir, trečia, jo pertvarkymas yra būtinas vienam ar keliems Reglamento Nr. 806/2014 14 straipsnyje nurodytiems tikslams pasiekti, to paties reglamento 18 straipsnyje numatyta, kad sprendimas turi būti priimtas kuo skubiau.

152 Šiuo greitu sprendimo priėmimu visų pirma siekiama užtikrinti atitinkamo subjekto ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą ir išvengti subjekto žlugimo pasekmių finansiniam stabilumui. Taigi greitas sprendimo priėmimas yra jo veiksmingumo sąlyga.

153 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad skuba, dėl kurios kompetentinga institucija privalo nedelsdama imtis veiksmų, pateisina asmenų, kuriems taikomos atsakomybės aplinkos apsaugos srityje (šiuo klausimu žr. 2010 m. kovo 9 d. Sprendimo *ERG ir kt.*, C-379/08 ir C-380/08, EU:C:2010:127, 67 punktą) ir žemės ūkio srityje (šiuo klausimu žr. 2006 m. birželio 15 d. Sprendimo *Dokter ir kt.*, C-28/05, EU:C:2006:408, 76 punktą) priimtos priemonės, teisės būti išklausytiems apribojimą.

154 Be to, lėšų įšaldymo priemonių srityje Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad pranešimas apie motyvus, kuriais grindžiamas pirminis asmens ar subjekto pavadinimo įtraukimas į asmenų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašą prieš šį įtraukimą, gali pakenkti Sąjungos teisėje nustatytų lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymo priemonių veiksmingumui. Tam, kad būtų įgyvendintas taikytinu aktu siekiamas tikslas, dėl paties tokių priemonių pobūdžio būtina jas taikyti netikėtai ir nedelsiant (šiuo klausimu žr. 2008 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Kadi ir Al Barakaat International Foundation / Taryba ir Komisija*, C-402/05 P ir C-415/05 P, EU:C:2008:461, 338–340 punktus; 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Prancūzija / People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 61 punktą ir 2020 m. vasario 12 d. Sprendimo *Amisi Kumba / Taryba*, T-163/18, EU:T:2020:57, 51 punktą).

155 Dėl priežasčių, taip pat susijusių su Sąjungos teisės tikslu ir joje numatytų priemonių veiksmingumu, Sąjungos institucijos neprivalo išklausyti ieškovų iki jų vardus įrašant į asmenų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašą (šiuo klausimu žr. 2008 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Kadi ir Al Barakaat International Foundation / Taryba ir Komisija*, C-402/05 P ir C-415/05 P, EU:C:2008:461, 341 punktą ir 2013 m. balandžio 25 d. Sprendimo *Gbagbo / Taryba*, T-119/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:216, 103 punktą).

156 Tai juo labiau taikytina tais atvejais, kai teisės būti išklausytam apribojimas taikomas ne subjektui, kuriam taikoma pertvarkymo procedūra, bet jo akcininkams ar kreditoriams.

157 Taip pat reikia pažymėti, kad 2004 m. balandžio 1 d. Sprendime *Camberrow mm5 AD prieš Bulgariją* (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799) EŽTT konstatavo, jog bankrutuojančio banko, kaip veikiančios įmonės, pardavimas buvo atliktas siekiant greitai ir užtikrintai patenkinti savo kreditorių, kurie jau daugelį metų tikėjosi jų reikalavimų įvykdymo, reikalavimus ir greitai užbaigti bankroto procedūrą. Todėl buvo ypač svarbu, kad banko pardavimo procedūra būtų paprasta ir greita. Jei įstatyme būtų numatyta, kad bankroto bylą nagrinėjantis teismas privalo konsultuotis su visais banko akcininkais ir kreditoriais, dėl to procedūra būtų labai sulėtėjusi ir tai būtų lėmę papildomą vėlavimą išmokėti kreditoriams mokėtinas sumas ir užbaigti bankroto procedūrą.

158 2005 m. lapkričio 24 d. Sprendime *Capital Bank AD prieš Bulgariją* (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999, 136 punktas) EŽTT nusprendė, kad ekonomiškai jautrioje srityje, kaip bankų sistemos stabilumas, ir tam tikromis aplinkybėmis gali būti labai svarbu veikti kuo rūpestingiau ir be išankstinio įspėjimo, siekiant išvengti nepataisomos žalos bankui, indėlininkams ir kitiems kreditoriams arba visai bankų ir finansų sistemai.

159 Be to, aplinkybe, kad pertvarkymo priemonė gali lemti atitinkamo subjekto akcininkų ir kreditorių nuosavybės teisės apribojimą, negalima pateisinti pareigos suteikti jiems teisę būti išklausytiems prieš patvirtinant šią priemonę.

160 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *K. Chrysostomides & Co. ir kt. / Taryba ir kt.* (T-680/13, EU:T:2018:486) 282 punkte jau yra konstatavęs, kad vykdant taikytinas procedūras suinteresuotajam asmeniui turi būti tinkamai suteikiama galimybė išdėstyti savo argumentus kompetentingoms institucijoms. Siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi šio reikalavimo, kylančio iš 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) Protokolo Nr. 1 1 straipsnio, taikomas procedūras reikia vertinti bendrai (šiuo klausimu žr. 2008 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Kadi ir Al Barakaat International Foundation / Taryba ir Komisija*, C-402/05 P ir C-415/05 P, EU:C:2008:461, 368 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2013 m. balandžio 25 d. Sprendimo *Gbagbo / Taryba*, T-119/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:216, 119 punktą ir 2004 m. liepos 20 d. EŽTT sprendimo *Bäck prieš Suomiją*, CE:ECHR:2004:0720JUD003759897, 56 punktą). Taigi šio reikalavimo negalima aiškinti taip, kad prieš priimant suinteresuotojo asmens teisę į nuosavybę pažeidžiančias priemones jam bet kuriomis aplinkybėmis turi būti suteikta galimybė pateikti savo nuomonę kompetentingoms institucijoms (šiuo klausimu žr. 2006 m. rugsėjo 19 d. EŽTT sprendimo *Maupas ir kiti prieš Prancūziją*, CE:ECHR:2006:0919JUD001384402, 20 ir 21 punktus).

161 Bendrasis Teismas nusprendė, kad taip visų pirma yra tuomet, kai, kaip ir pertvarkymo priemonės atveju, nagrinėjamos priemonės nėra sankcija ir įgyvendinamos esant aplinkybėms, kai reikia reaguoti labai skubiai. Dėl pastarojo aspekto Bendrasis Teismas nurodė, kad reikėjo užkirsti kelią neišvengiamai susijusių bankų žlugimo rizikai, kad būtų užtikrintas valstybės narės finansų sistemos stabilumas, taigi, ir išvengta neigiamo poveikio plitimo į kitas euro zonos valstybes nares. Tad vykdant išankstinių konsultacijų procedūrą, per kurią daug susijusių bankų indėlininkų ir akcininkų būtų galėję tinkamai pateikti savo nuomonę prieš priimant žalingas nuostatas, priemonės, skirtos užkirsti kelią tokiam žlugimui, neišvengiamai būtų įgyvendintos pavėluotai. Dėl to būtų kilusi didelė rizika, kad nebus įvykdytas tikslas užtikrinti šios valstybės

narės finansų sistemos stabilumą ir taip išvengti neigiamo poveikio plitimo į kitas euro zonos valstybes nares (žr. 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *K. Chrysostomides & Co. ir kt. / Taryba ir kt.*, T-680/13, EU:T:2018:486, 282 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

162 Šį vertinimą patvirtino Teisingumo Teismas; jis konstatavo, kad Bendrasis Teismas tinkamai grindė savo motyvus 2016 m. liepos 21 d. EŽTT sprendimu *Mamatas ir kt. prieš Graikiją* (CE:ECHR:2016:0721JUD006306614), iš kurio matyti, kad reikalavimas bet kokį nuosavybės teisės apribojimą įtvirtinti įstatyme neturėtų būti aiškinamas taip, kad turėtų būti konsultuojamasi su susijusiais asmenimis prieš priimant tokį įstatymą, visų pirma tuomet, kai dėl tokio išankstinio konsultavimosi neišvengiamai būtų pavėlintas priemonių, skirtų išvengti bankų žlugimo, taikymas (2020 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Taryba ir kt. / K. Chrysostomides & Co. ir kt.*, C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P ir C-604/18 P, EU:C:2020:1028, 159 punktas).

163 Be to, manytina, kad būtinybe veikti greitai, neinformuojant subjekto akcininkų ir kreditorių apie tai, kad su juo susijusi pertvarkymo procedūra neišvengiama, siekiama išvengti šio subjekto padėties pablogėjimo, kuris pakenktų pertvarkymo priemonės veiksmingumui. Iš tikrųjų informuojant banko akcininkus ar obligacijų turėtojus, kad jam gali būti taikoma pertvarkymo procedūra, taigi, ir apie tai, kad jis laikomas žlunganču arba galinčiu žlugti, jie gali būti paskatinti parduoti savo vertybinius popierius rinkose ir tai gali lemti masinį indėlių atsiėmimą, o tai pablogintų banko finansinę padėtį ir apsunkintų sprendimo, galinčio užkirsti kelią jo likvidavimui, priėmimą arba lemtų negalėjimą jo priimti.

164 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 806/2014 116 konstatuojamosios dalies, visos informacijos apie sprendimą pateikimas prieš jį priimant, nesvarbu, ar jis susijęs su pertvarkymo sąlygų įvykdymu, konkrečios priemonės taikymu, ar per procedūrą priimta priemone, gali turėti pasekmių su ieškiniu susijusiems viešiesiems ir privatiems interesams.

165 Taigi darytina išvada, kad Reglamente Nr. 806/2014 numačius konsultacijas su atitinkamo subjekto akcininkais ir kreditoriais iki pertvarkymo priemonės patvirtinimo būtų gerokai sulėtinta procedūra ir pakenkta tiek priemonės tikslų įgyvendinimui, tiek jos veiksmingumui.

166 Be to, BPV teigia, kad gandai apie finansų įstaigas ar rinkas gali turėti didelių pasekmių, todėl ji turi užtikrinti procedūrų konfidencialumą. Kadangi išklausius asmenis, kuriems pertvarkymo priemone galima buvo padarytas poveikis, būtų atskleista informacija apie būsimus veiksmus, dėl šios informacijos sisteminės svarbos reikėtų numatyti neigiamas pasekmes finansiniam stabilumui.

167 Ieškovų teiginys, kad BPV nurodytas antrasis bendro intereso tikslas yra konfidencialumo apsauga, grindžiamas neteisingu BPV argumentų supratimu. Iš tikrųjų, remdamasi šiuo argumentu, BPV tvirtina, kad procedūros konfidencialumas yra būtina priemonė siekiant apsaugoti bendrą interesą – finansų sistemos stabilumą.

168 Be to, ieškovai teigia, kad bet kokius nuogąstavimus dėl informacijos atskleidimo būtų galima išsklaidyti taikant griežtas konfidencialumo taisykles.

169 Šis argumentas grindžiamas klaidingu proceso konfidencialumo apsaugos tikslo supratimu. Iš tikrųjų informacija, kuri neturėtų būti atskleidžiama, ypač akcininkams, yra susijusi su pertvarkymo procedūros įgyvendinimu. Taip siekiama atsižvelgti į riziką, kad akcininkai,

informuoti apie šią procedūrą prieš priimant sprendimą, gali būti paskatinti perleisti turimas akcijas, o tai pablogintų subjekto padėtį ir sukeltų bankroto riziką, o sistemai svarbių bankų atveju – šalutinio poveikio visai rinkai riziką.

170 Be to, kaip pažymi Komisija, kadangi subjekto akcininkų tapatybė nežinoma, pertvarkymo institucija turėtų viešai prašyti jų išreikšti savo nuomonę, o tai sukeltų bankų panikos pavojų. Kaip pabrėžia ir Taryba, atsižvelgiant į tai, kad dėl veiksmų ir pareigų rinkoje yra nuolat deramasi, praktiškai neįmanoma žinoti, su kuriais privačiais ir instituciniais investuotojais reikia susisiekti.

171 Todėl akcininkų konfidencialumo įsipareigojimais, net jei juos galima nustatyti, nebūtų galima pašalinti rizikos finansiniam stabilumui, kurią sukelia informacijos apie tai, kad subjektui taikoma pertvarkymo procedūra, skleidimas.

172 Ieškovai per posėdį teigė, kad akcininkų išklausymas parengiamuoju pertvarkymo priemonės etapu, prieš nustatant, kad subjektas žlunga arba gali žlugti, būtų įmanomas, nes šiam etapui skuba nebūdinga.

173 Pažymėtina, kad Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnyje numatyta pertvarkymo procedūra pradedama, kai įvykdomos nustatytos sąlygos, ir kad pertvarkymo planavimo etapai nepatenka į šios procedūros taikymo sritį. Todėl ieškovų argumentais negalima paneigti Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnyje numatytos procedūros teisėtumo. Bet kokiu atveju dėl 169 ir 170 punktuose paminėtų aplinkybių draudžiama konsultuotis su atitinkamo subjekto akcininkais ne tik pradėjus Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnyje numatytą procedūrą, bet ir parengiamuoju priemonės įgyvendinimo etapu.

174 Iš visko, kas išdėstyta pirmiau, matyti, kad pertvarkomo subjekto akcininkų ir kreditorių išklausymas prieš patvirtinant pertvarkymo priemonę sutrukdytų siekti tikslų užtikrinti finansų rinkų stabilumą ir subjekto ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą bei įvykdyti pertvarkymo procedūros spartos ir veiksmingumo reikalavimus.

175 Todėl nuostatos, kurioje būtų numatytas subjekto, kuriam taikoma Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnyje numatyta procedūra, akcininkų ir kreditorių išklausymas, nebuvimas yra teisės būti išklausytam apribojimas, kuris yra pateisinamas ir būtinas bendrojo intereso tikslui pasiekti ir atitinka Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą proporcingumo principą.

176 Kiti ieškovų argumentai nepaneigia šios išvados.

177 Pirma, ieškovai remiasi 2012 m. birželio 6 d. Komisijos tarnybų darbiniu dokumentu SWD/2012/166 *final* „Poveikio vertinimas, pridedamas prie dokumento Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 77/91/EEB bei 82/891/EB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB bei 2011/35/EB ir Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010“ (toliau – Poveikio vertinimas), kuriame, jų teigimu, Komisija pripažino, kad akcininkai turi teisę „pareikšti savo prieštaravimus dėl restruktūrizavimo priemonių“.

178 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kaip tai padarė BPV, kad ieškovų cituojamoje Poveikio vertinimo ištraukoje aiškiai nurodoma teisė į teisingą bylos nagrinėjimą ir teisė į veiksmingą teisinę gynybą, įtvirtintos EŽTK 6 ir 13 straipsniuose. Taigi ši ištrauka yra susijusi su akcininkų teise į veiksmingą teisinę gynybą prieš jau priimtą priemonę, tačiau ji negali būti aiškinama kaip susijusi su teise būti išklausytam prieš patvirtinant sprendimą dėl pertvarkymo.

179 Antra, ieškovai remiasi 2005 m. lapkričio 24 d. EŽTT sprendimu byloje *Capital Bank AD prieš Bulgariją* (EC:ECHR:2005:1124JUD 004942999). Jie nurodo, kad toje byloje nacionalinė institucija panaikino vieno banko bankininkystės licenciją, iš anksto nepranešusi apie tai bankui ir nesuteikusi jam galimybės pateikti apeliacinį skundą. EŽTT padarė išvadą, kad, atsižvelgiant į tai, jog teisė į teisingą bylos nagrinėjimą užima svarbią vietą demokratinėje visuomenėje, Bulgarijos teismo sprendimas laikytis Bulgarijos nacionalinio banko sprendimo, jo nekritikuojant ir nediskutuojant, ir tai, kad nebuvo jokių priemonių patikrinti šį sprendimą tiesioginės peržiūros tvarka, nebuvo pateisinama.

180 Kaip pabrėžia patys ieškovai, pagrindinis 2005 m. lapkričio 24 d. EŽTT sprendimo *Capital Bank AD prieš Bulgariją* (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999) ir 2008 m. birželio 19 d. EŽTT sprendimo *Ismeta Bačić prieš Kroatiją* (CE:ECHR:2008:0619JUD004359506) elementas yra teiginys, kad bankroto procedūrai taikoma EŽTK 6 straipsnio 1 dalis.

181 Kaip nurodo Komisija ir BPV, 2005 m. lapkričio 24 d. EŽTT sprendimas byloje *Capital Bank AD prieš Bulgariją* (EC:ECHR:2005:1124JUD004942999) buvo susijęs su EŽTK 6 straipsnio 1 dalyje įtvirtintos teisės į teisingą bylos nagrinėjimą pažeidimu, nes Bulgarijos teisėje nenumatyta galimybė apskųsti teismui Bulgarijos nacionalinio banko sprendimą atšaukti banko licenciją, ir jame nagrinėtos tik atitinkamos finansų įstaigos procesinės teisės, bet ne akcininkų ir kreditorių teisės. Šis sprendimas nesusijęs su teise būti išklausytam prieš priimant sprendimą, todėl nėra svarbus.

182 Trečia, ieškovai taip pat remiasi kai kurių valstybių narių įstatymais, pagal kuriuos kreditoriams ir akcininkams suteikiama galimybė pateikti pastabas per nemokumo procedūrą.

183 Pakanka konstatuoti, kaip tai daro BPV, kad nacionalinės nemokumo procedūros negali būti lyginamos su pertvarkymo pagal Reglamentą Nr. 806/2014 procedūra. Iš tikrųjų, kiek tai susiję su nemokumo procedūra nacionaliniu lygmeniu, kreditoriai išklausomi iškėlus bankroto bylą. Taigi, kaip pažymi BPV, iškėlus bankroto bylą, akcininkams ir kreditoriams padaryta žala jau būna matoma ir bankroto atskleidimas negali jos padidinti. Tačiau pertvarkymo procedūros atveju informacijos apie galimą pertvarkymą atskleidimas atitinkamo subjekto kreditoriams gali turėti rimtų neigiamų pasekmių.

184 Be to, kaip pažymi BPV, 2004 m. balandžio 1 d. Sprendime *Camberrow mm5 AD prieš Bulgariją* (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799) EŽTT nusprendė, kad pareiga konsultuotis su akcininkais ir kreditoriais bankroto byloje užvilkintų procesą ir kad negalėjimas pagrindiniam akcininkui dalyvauti procese nebuvo neproporcingas atsižvelgiant į teisėtus tikslus apsaugoti banko kreditorių teises ir užtikrinti tinkamą bankrutuojančio banko turto administravimą.

185 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas, susijęs su tuo, kad jame nustatyta procedūra pažeidžiama teisė būti išklausytam, nes joje nenumatomas atitinkamo subjekto akcininkų ir kreditorių išklausymas, turi būti atmestas.

186 Taigi pirmąją dalį reikia atmesti.

Dėl antrosios dalies, grindžiamos tuo, kad Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsniu pažeidžiama teisė į veiksmingą teisminę gynybą

187 Ieškovai teigia, kad Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnyje numatyta procedūra neužtikrinama teisė į veiksmingą teisminę gynybą, nes nėra numatyta šios procedūros teisminė kontrolė. Ieškinio dėl panaikinimo pateikimas Bendrajame Teisme negali padėti ištaisyti teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimo, nes jis neturi kompetencijos įpareigoti atitinkamą instituciją imtis priemonių, kad būtų panaikinti nutarimo įgyvendinimo aktai.

188 Ieškovai iš esmės teigia, kad Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsniu pažeidžiama teisė į veiksmingą teisminę gynybą, nes jame nenumatytas teismo įsikišimas iki sprendimo dėl pertvarkymo patvirtinimo.

189 Reikėtų priminti, kad Chartijos 47 straipsnio, kuriame dar kartą patvirtintas veiksmingos teisminės gynybos principas, pirmoje pastraipoje reikalaujama, kad bet kuris asmuo, kurio Sąjungos teisės garantuojamos teisės ir laisvės buvo pažeistos, turėtų teisę į veiksmingą jų gynybą teisme šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis. Veiksmingos teisminės kontrolės, kuria siekiama užtikrinti Sąjungos teisės nuostatų laikymąsi, buvimas yra neatsiejamas nuo teisinės valstybės egzistavimo (žr. 2020 m. spalio 6 d. Sprendimo *Bank Refah Kargaran / Taryba*, C-134/19 P, EU:C:2020:793, 36 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

190 Pakanka konstatuoti, kad ieškovų argumentas grindžiamas klaidingu Chartijos 47 straipsnyje įtvirtintos teisės į veiksmingą teisinę gynybą apimties aiškinimu. Iš tikrųjų Chartijos 47 straipsniu garantuojama teisė į veiksmingą teisinę gynybą po to, kai aktas priimamas asmens nenaudai, o ne prieš jį priimant.

191 Patvirtinus pertvarkymo veiksmą, teisė į veiksmingą teisių gynimo priemonę užtikrinama galimybe pareikšti ieškinį dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnį dėl BPV pagal Reglamento Nr. 806/2014 86 straipsnį priimtų sprendimų ir dėl Komisijos sprendimų, taip pat galimybe pareikšti ieškinį dėl žalos atlyginimo.

192 Nagrinėdamas ieškinį dėl panaikinimo, pareikštą dėl pertvarkymo veiksmo, Bendrasis Teismas gali išnagrinėti BPV vykdomos procedūros atitiktį Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnyje numatytiems reikalavimams. Todėl ieškovai negali pagrįstai teigti, kad Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnyje numatytai procedūrai netaikoma jokia teisminė kontrolė.

193 Be to, ieškovai teigia, kad ieškinio dėl panaikinimo Bendrajame Teisme buvimas negali ištaisyti teisės į veiksmingą teisinę gynybą pažeidimo, nes Bendrasis Teismas neturi jurisdikcijos nurodyti atitinkamai institucijai imtis priemonių, kad pertvarkymo įgyvendinimo aktai būtų panaikinti.

194 Pažymėtina, kad Chartijos 47 straipsniu nesiekiama pakeisti Sutartyse numatytos teisminės kontrolės sistemos, būtent taisyklių dėl tiesiogiai Sąjungos teisme pareikštų ieškinių priimtinumo – tai matyti ir iš su šiuo 47 straipsniu susijusių paaiškinimų, į kuriuos pagal ESS 6 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą ir Chartijos 52 straipsnio 7 dalį reikia atsižvelgti aiškinant Chartiją (žr. 2013 m. spalio 3 d. Sprendimo *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Parlamentas ir Taryba*, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 97 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2021 m. vasario 25 d. Sprendimo V*odafoneZiggo Group / Komisija*, C-689/19 P, EU:C:2021:142, 136 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

195 Pakanka priminti, kad nors Sąjungos teismai neturi įgaliojimų duoti nurodymų BPV, ji pagal Reglamento Nr. 806/2014 86 straipsnio 4 dalį ir SESV 266 straipsnį privalo imtis priemonių, būtinų Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimui įvykdyti.

196 Taigi reikia konstatuoti, kad tai, jog Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnyje nenumatytas teisminės institucijos įsikišimas į sprendimo dėl pertvarkymo priėmimo procedūrą, nereiškia Chartijos 47 straipsnio pažeidimo.

197 Galiausiai ieškovai klaidingai remiasi jurisprudencija ribojamųjų priemonių srityje, pagal kurią pareigos pranešti apie sprendimo motyvus laikymasis yra būtinas, kad asmenys, kuriems šios priemonės skirtos, galėtų kuo geresnėmis sąlygomis ginti savo teises ir paisyti teisės į veiksmingą teisminę gynybą.

198 Iš tikrųjų, skirtingai nuo ribojamųjų priemonių, kuriomis asmeniui skiriama individuali ekonominė ir finansinė sankcija (lėšų įšaldymas), pertvarkymo schema nėra individuali subjekto akcininkų atžvilgiu priimta priemonė. Todėl ieškovų nurodyta jurisprudencija, pagal kurią asmeniui, kuriam taikoma ribojamoji priemonė, kaip tokio sprendimo adresatui, turi būti nurodyti tokio sprendimo motyvai, šiuo atveju netaikytina.

199 Iš to matyti, kad Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas, pateiktas dėl to, kad juo esą pažeidžiama teisė į veiksmingą teisminę gynybą, turi būti atmestas, todėl ieškinio pagrindo antroji dalis turi būti atmesta.

Dėl trečiosios dalies, grindžiamos tuo, kad Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsniu pažeidžiamas proporcingumo principas

200 Ieškovai teigia, kad, kadangi dėl šio ieškinio pagrindo pirmose dviejose dalyse nurodytų priežasčių Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnyje numatyta pertvarkymo procedūra pažeidžiama teisė būti išklausytam ir teisė į veiksmingą teisminę gynybą, ji neatitinka proporcingumo principo, nes viršija tai, kas būtina siekiant Reglamento Nr. 806/2014 122 konstatuojamojoje dalyje nustatytų tikslų, t. y. „sukurti efektyvią ir veiksmingą bendrą Europos subjektų pertvarkymo sistemą ir užtikrinti nuoseklų pertvarkymo taisyklių taikymą“.

201 Pakanka priminti, kad, pirma, šio ieškinio pagrindo pirmojoje dalyje buvo padaryta išvada, jog atitinkamo subjekto akcininkų ir kreditorių neišklausymas vykdant pertvarkymo procedūrą buvo pateisinamas bendrojo intereso tikslu ir buvo būtinas laikantis proporcingumo principo pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį. Antra, iš antrosios dalies analizės matyti, kad ieškovai neįrodė, jog Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnyje numatyta procedūra buvo pažeista teisė į veiksmingą teisminę gynybą.

202 Todėl atmetus pirmąsias dvi dalis, ieškinio pagrindo trečioji dalis taip pat turi būti atmesta.

203 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškinio pirmajame pagrinde išdėstytas Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl ieškinio devintojo pagrindo, grindžiamo neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu tiek, kiek Reglamento Nr. 806/2014 18 ir 22 straipsniais pažeidžiami įgaliojimų delegavimo principai

204 Ieškovai, remdamiesi SESV 277 straipsniu, teigia, kad Reglamento Nr. 806/2014 18 ir 22 straipsniai yra neteisėti, nes šiais straipsniais pažeidžiami 1958 m. birželio 13 d. Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7) nurodyti įgaliojimų delegavimo principai.

205 Ieškovai tvirtina, kad BPV sprendimas dėl klausimo, ar tenkinamos Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnyje išvardytos sąlygos, apima plačią diskreciją. BPV atlieka sudėtingus ekonominius vertinimus ir taip dalyvauja įgyvendinant realią ekonominę politiką. Pagal Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 6 dalį ir 22 straipsnį BPV turi plačią diskreciją spręsti dėl pertvarkymo priemonės, kurią reikia priimti. Jie teigia, kad Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 7 dalies nuostatomis, pagal kurias Komisija per 24 valandas patvirtina pertvarkymo schemą, apeinami 1958 m. birželio 13 d. Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7) nustatyti principai. Atsižvelgdama į nustatytą terminą, BPV priimanti sprendimą dėl pertvarkymo politikos, o Komisija atliekanti tik patvirtinimo funkciją.

206 Komisija, BPV, Taryba ir Parlamentas iš esmės teigia, kad Reglamente Nr. 806/2014 nustatyta procedūra atitinka 1958 m. birželio 13 d. Sprendimą *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7). Sąjungos teisės aktų leidėjas nesuteikęs BPV diskrecinių įgaliojimų, nes BPV pertvarkymo schema turinti privalomą teisinį poveikį tik tuo atveju, jei ją patvirtina Komisija arba Taryba. Kadangi įgaliojimas spręsti klausimus, susijusius su diskreciniais vertinimais, yra paliktas Komisijai arba Tarybai, jos prisiimančios teisinę ir politinę atsakomybę už Sąjungos pertvarkymo politikos nustatymą.

207 Dera pažymėti, kad Sutartyse nėra jokios nuostatos, kurioje būtų numatytas įgaliojimų suteikimas Sąjungos įstaigai ar agentūrai. Taigi nei SESV 290 straipsnyje, kuriame numatytas reguliavimo įgaliojimų delegavimas Komisijai, kiek tai susiję su teisėkūros procedūra priimamais aktais, nei SESV 291 straipsnyje, kuriuo valstybėms narėms, Komisijai ir tam tikromis konkrečiomis aplinkybėmis Tarybai suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai, neminimos agentūros (generalinio advokato N. Jääskinen išvados byloje *Jungtinė Karalystė / Parlamentas ir Taryba*, C-270/12, EU:C:2013:562, 75 punktas).

208 Taigi įgaliojimų perdavimo principai yra įtvirtinti jurisprudencijoje, visų pirma 1958 m. birželio 13 d. Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7). Be to, 2014 m. sausio 22 d. Sprendime *Jungtinė Karalystė / Parlamentas ir Taryba* (C-270/12, EU:C:2014:18) šie principai buvo taikomi tuo atveju, kai Sąjungos teisės aktų leidėjas agentūrai suteikė savarankiškus įgaliojimus.

209 2014 m. sausio 22 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Parlamentas ir Taryba* (C-270/12, EU:C:2014:18) 41 punkte Teisingumo Teismas nurodė, kad 1958 m. birželio 13 d. Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7) jis iš esmės pažymėjo, kad įgaliojimų delegavimo padariniai labai skiriasi pagal tai, ar deleguojami, pirma, aiškiai apibrėžti įgyvendinimo įgaliojimai, kurių naudojimas gali būti griežtai tikrinamas remiantis deleguojančiosios institucijos nustatytais objektyviais kriterijais, ar, antra, „diskrecija, kuri reiškia didelę vertinimo laisvę ir kuria naudojantis iš tiesų gali būti įgyvendinama tikra ekonomine politika“.

210 Teisingumo Teismas pridūrė taip pat nurodęs 1958 m. birželio 13 d. Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7), kad pirmos rūšies delegavimu negalima reikšmingai pakeisti padarinių, kuriuos sukelia juo priskirtų įgaliojimų įgyvendinimas, tačiau antros rūšies delegavimu pakeičiant deleguojančiosios institucijos pasirinkimą įgaliotosios institucijos pasirinkimu „tikrai perkeliama atsakomybė“ (2014 m. sausio 22 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Parlamentas ir Taryba*, C-270/12, EU:C:2014:18, 42 punktas).

211 Pirmiausia reikia pažymėti, kad teisės aktų leidėjo Reglamente Nr. 806/2014 nustatyta pertvarkymo priemonių priėmimo procedūra buvo atlikta atsižvelgiant į Tarybos teisės tarnybos pastabas, pateiktas 2013 m. spalio 7 d. nuomonėje dėl Komisijos reglamento pasiūlymo, kuriuo siekta įvertinti procedūros, iš pradžių numatytos reglamento pasiūlyme, suderinamumą su įgaliojimų perdavimo principais, kaip jie išaiškinti 1958 m. birželio 13 d. Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7).

212 Iš pradžių toje nuomonėje nagrinėtame reglamento pasiūlyme kompetencijos pasidalijimas tarp Komisijos ir BPV skyrėsi nuo galiausiai nustatyto Reglamente Nr. 806/2014. Visų pirma, Komisija turėjo įgaliojimus taikyti subjekto pertvarkymą, nustatyti pertvarkymo priemonių naudojimo sistemą ir nuspręsti, ar ir kaip turi būti naudojami nuosavo kapitalo priemonių nurašymo ir konvertavimo įgaliojimai, o BPV pagal Komisijos nustatytą sistemą buvo kompetentinga priimti nacionalinėms pertvarkymo institucijoms skirtus sprendimus.

213 Savo nuomonėje Tarybos teisės tarnyba pažymėjo, kad tam tikros priemonės, kurias BPV galėjo įtraukti į pertvarkymo schemą, nebuvo pakankamai tiksliai apibrėžtos. Tarybos teisės tarnyba nusprendė, kad reglamento pasiūlymo, kuriame Komisija priima pagrindinį sprendimą dėl pertvarkymo, o BPV turi veikti laikydamasi Komisijos nustatytų kriterijų, bendra sistema ir struktūra atitinka Sąjungos teisę, išaiškintą 1958 m. birželio 13 d. Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7). Vis dėlto, jos nuomone, BPV įgaliojimai įgyvendinti pertvarkymo priemones ir sprendimus tam tikra prasme atrodo diskreciniai ir viršija vien techninių įgaliojimų įgyvendinimą. Todėl ji padarė išvadą, kad dėl šios priežasties gali būti būtina į reglamentą įtraukti kitas nuostatas siekiant tinkamai apibrėžti, kaip BPV taiko pertvarkymo priemones, arba įgyvendinant šiuos įgaliojimus įtraukti Sąjungos instituciją, kuriai suteikti įgyvendinimo įgaliojimai.

214 Sąjungos teisės aktų leidėjas, atsižvelgdamas į šią Tarybos teisės tarnybos nuomonę, pakeitė pertvarkymo veiksmų priėmimo mechanizmą. Kadangi pertvarkymo priemonės priėmimas apima vertinimo diskreciją, teisės aktų leidėjas šią kompetenciją suteikė institucijai, o ne BPV.

215 Tai matyti visų pirma iš Reglamento Nr. 806/2014 24 ir 26 konstatuojamųjų dalių; jose numatyta:

„(24) kadangi tik Sąjungos institucijos gali nustatyti Sąjungos pertvarkymo politiką ir kadangi tam tikra diskrecija išlieka tvirtinant kiekvieną konkrečią pertvarkymo schemą, būtina numatyti tinkamą Tarybos ir Komisijos dalyvavimą kaip institucijų, kurios pagal SESV 291 straipsnį gali naudotis įgyvendinimo įgaliojimais. Valdybos priimtų pertvarkymo susitarimų diskrecinių aspektų vertinimą turėtų atlikti Komisija. Atsižvelgiant į didelį pertvarkymo sprendimų poveikį valstybių narių finansiniam stabilumui ir pačiai Sąjungai, taip pat valstybių narių fiskaliniam suverenumui, svarbu, kad Tarybai būtų suteikti įgyvendinimo įgaliojimai priimti tam tikrus su pertvarkymu susijusius sprendimus. Todėl Taryba, atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą, turėtų vykdyti

veiksmingą Valdybos vertinimo dėl viešojo intereso buvimo kontrolę ir vertinti kiekvieną esminį Fondo sumos, naudotinos konkrečiam pertvarkymo veiksmui finansuoti, pakeitimą. <…>

(26) <…> Valdyba, jeigu ji mano, jog tenkinami visi kriterijai, kad būtų imtasi pertvarkymo, turėtų patvirtinti pertvarkymo schemą. Su pertvarkymo schemos patvirtinimu susijusi procedūra, kurioje dalyvauja Komisija ir Taryba, sustiprina reikiamą Valdybos veiklos nepriklausomumą, kartu laikantis įgaliojimų delegavimo agentūroms principo pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo <…> išaiškinimą. Todėl šiame reglamente nustatyta, kad Valdybos patvirtinta pertvarkymo schema įsigalios tik tuo atveju, jeigu per 24 valandas nuo jos patvirtinimo Valdyboje Taryba ar Komisija nepareikš dėl jos prieštaravimų arba jeigu Komisija pertvarkymo schemai pritars. Priežastys, dėl kurių Tarybai, kuri remiasi Komisijos pasiūlymu, leidžiama prieštarauti Valdybos patvirtintai pertvarkymo schemai, turėtų būti griežtai apribotos viešojo intereso arba Komisijos padarytų esminių Valdybos pasiūlytos panaudotinos Fondo sumos pakeitimų buvimu. <…> Dalyvaudama Valdybos posėdžiuose kaip stebėtoja, Komisija turėtų nuolat tikrinti, ar Valdybos tvirtinama pertvarkymo schema visiškai atitinka šį reglamentą, užtikrina tinkamą skirtingų tikslų ir susijusių interesų pusiausvyrą, atitinka viešąjį interesą ir išsaugo vidaus rinkos vientisumą. Atsižvelgiant į tai, kad pertvarkymo veiksmams reikalingas labai spartus sprendimų priėmimo procesas, Taryba ir Komisija turėtų glaudžiai bendradarbiauti ir Taryba neturėtų pakartotinai atlikti parengiamųjų darbų, kurių jau ėmėsi Komisija“.

216 Priešingai nei teigia ieškovai, Reglamente Nr. 806/2014, ypač jo 26 konstatuojamojoje dalyje, nepripažįstama, kad įgaliojimų suteikimas BPV kelia problemų įgaliojimų perdavimo srityje. Atvirkščiai, atsižvelgiant į tai, kad sprendimas taikyti subjektui pertvarkymo priemonę, priimtą remiantis Reglamentu Nr. 806/2014, reiškia diskrecijos įgyvendinimą renkantis ekonomikos politiką, teisės aktų leidėjas šio reglamento 18 straipsnio 7 dalyje numatė specialų patvirtinimo mechanizmą.

217 Taigi, kiek tai susiję su pertvarkymo procedūra, Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 7 dalyje numatyta, kad Komisija arba patvirtina pertvarkymo schemą, arba pareiškia prieštaravimus dėl jos diskrecinių aspektų, ir kad pertvarkymo schema gali įsigalioti, tik jei Taryba arba Komisija per 24 valandas nuo jos perdavimo BPV nepateikė prieštaravimų.

218 Todėl pagal Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 7 dalį tam, kad pertvarkymo schema sukeltų teisinių padarinių, būtina, kad Sąjungos institucija, t. y. Komisija arba Taryba, remdamosi savo diskrecija, ją patvirtintų. Taigi Sąjungos teisės aktų leidėjas suteikė institucijai teisinę ir politinę atsakomybę nustatyti Sąjungos politiką pertvarkymo srityje, taip išvengdamas „tikrojo atsakomybės perkėlimo“, kaip tai suprantama pagal 1958 m. birželio 13 d. Sprendimą *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7)

219 Kaip teigia Komisija, Parlamentas ir Taryba, Sąjungos teisės aktų leidėjas, nustatydamas Reglamente Nr. 806/2014 numatytos pertvarkymo priemonės priėmimo procedūrą ir aiškiai numatydamas, kad sprendimą dėl tokios priemonės diskrecinių aspektų priima Sąjungos institucijos, neperdavė BPV savarankiškų įgaliojimų.

220 Atsižvelgiant į šias aplinkybes, tikslinga išnagrinėti ieškovų argumentus, susijusius su Reglamento Nr. 806/2014 18 ir 22 straipsniuose BPV suteiktais įgaliojimais.

221 Pirma, ieškovai teigia, kad pagal Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies c punkto sąlygą, kad pertvarkymo veiksmai būtų būtini atsižvelgiant į viešąjį interesą, BPV suteikiama plati diskrecija, nes pagal šią sąlygą BPV turi spręsti įvairių viešųjų interesų konfliktus, atlikti sudėtingus ekonominius vertinimus ir taip dalyvauti įgyvendinant tikrą ekonominę politiką.

222 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 7 dalies trečioje pastraipoje aiškiai nustatyta, jog Komisija gali nepritarti pertvarkymo schemai, jei ji neatitinka viešojo intereso kriterijaus.

223 Tam, kad būtų laikomasi Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies c punkte numatytos sąlygos, sprendimas taikyti įstaigai pertvarkymo procedūrą ir priemonės būtinumo atsižvelgiant į viešąjį interesą kontrolė reiškia diskrecijos įgyvendinimą, kuris apima plačią vertinimo diskreciją. Dėl šios priežasties Sąjungos teisės aktų leidėjas aiškiai pavedė Komisijai ir galbūt Tarybai vykdyti šios sąlygos laikymosi kontrolę.

224 Antra, ieškovai teigia, kad pagal Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 6 dalį ir 22 straipsnį BPV turi plačią diskreciją spręsti, kokią pertvarkymo priemonę priimti. BPV vadovaujasi Reglamento Nr. 806/2014 14 straipsnyje nustatytais tikslais, kurie apima subjektyvius kriterijus.

225 Reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 7 dalies trečią pastraipą Komisija vertina, ar pertvarkymo schema atitinka šio straipsnio 1 dalies c punkte nustatytą viešojo intereso kriterijų. Šiuo klausimu Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 5 dalyje nurodyta, kad „šio straipsnio 1 dalies c punkto tikslais pertvarkymo veiksmai laikomi atitinkančiais viešąjį interesą, jeigu jie būtini tam, kad būtų pasiekti vienas ar daugiau 14 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų, ir yra proporcingi tiems tikslams, o subjektą likvidavus iškeliant įprastinę bankroto bylą tie pertvarkymo tikslai būtų pasiekti ne tokiu pačiu mastu“.

226 Taip pat pažymėtina, kad Reglamento Nr. 806/2014 14 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„[v]ykdydamos 18 straipsnyje nurodytą pertvarkymo procedūrą, Valdyba, Taryba, Komisija ir prireikus nacionalinės pertvarkymo institucijos, pagal savo atitinkamas atsakomybės sritis, atsižvelgia į pertvarkymo tikslus ir pasirenka pertvarkymo priemones bei pertvarkymo įgaliojimus, kurias taikant ir kuriais naudojantis, jų nuomone, būtų geriausiai pasiekti pertvarkymo tikslai, kurie yra aktualūs konkrečiomis aplinkybėmis.“

227 Taigi, Reglamento Nr. 806/2014 14 straipsnyje nurodyti tikslai privalomi ne tik BPV, bet ir Komisijai, kai ji turi patvirtinti pertvarkymo priemonės pasirinkimą. Iš to taip pat išplaukia, kad vertindama, ar laikomasi viešojo intereso kriterijaus, Komisija turi įvertinti, ar pertvarkymo priemonės pasirinkimas yra tinkamas ir proporcingas pertvarkymo tikslams.

228 Todėl BPV neturi savarankiškos kompetencijos nei nuspręsti, ar subjektui taikyti pertvarkymo priemonę pagal Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnį, nei nuspręsti, kokią pertvarkymo priemonę taikyti pagal šio reglamento 22 straipsnį. Priešingai nei teigia ieškovai, pagal šias nuostatas BPV nesuteikiami diskreciniai įgaliojimai.

229 Ieškovai taip pat teigia, kad Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 7 dalies nuostatomis, pagal kurias Komisija per 24 valandas patvirtina pertvarkymo schemą, apeinami 1958 m. birželio 13 d. Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7) nustatyti principai. Atsižvelgdama į nustatytą terminą, BPV priimanti sprendimą dėl pertvarkymo politikos, o Komisija atliekanti tik patvirtinimo funkciją.

230 Dera pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 806/2014 30 straipsnį BPV informuoja Komisiją apie veiksmus, kurių ji imasi siekdama pasirengti pertvarkymui, kad BPV, Taryba ir Komisija glaudžiai bendradarbiauja, visų pirma pertvarkymo planavimo, ankstyvosios intervencijos ir pertvarkymo etapais, ir kad jos viena kitai teikia visą informaciją, būtiną jų užduotims atlikti. Be to, Reglamento Nr. 806/2014 43 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad Komisija paskiria atstovą, kuris turi teisę dalyvauti BPV vykdomuosiuose ir plenariniuose posėdžiuose nuolatinio stebėtojo teisėmis ir kad jos atstovas turi teisę dalyvauti diskusijose bei gali susipažinti su visais dokumentais.

231 Iš šių nuostatų matyti, kad Komisija yra informuojama ir dalyvauja parengiamuosiuose pertvarkymo schemos etapuose. Priešingai nei teigia ieškovai, Komisija apie pertvarkymo schemą sužino tik po to, kai ją patvirtina BPV, bet jos rengimo metu turi pakankamai laiko įvertinti jos diskrecinius aspektus.

232 Todėl ieškovai negali teigti, kad tai, jog Komisija turi tik 24 valandas pertvarkymo schemai patvirtinti, lemia paprastą jos patvirtinimą. Turėdama stebėtojo statusą, ji gali prižiūrėti darbus įvairiais etapais iki pertvarkymo schemos priėmimo, o jos patvirtinimas nėra tik formalumas.

233 Be to, ieškovų nurodytos aplinkybės, lėmusios Komisijos sprendimo nagrinėjamoje byloje priėmimą, nėra svarbios vertinant ginčijamų Reglamento Nr. 806/2014 nuostatų teisėtumą.

234 Vadinasi iš to, kas išdėstyta, matyti, kad devintajame pagrinde išdėstytą Reglamento Nr. 806/2014 18 ir 22 straipsnių neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

235 Be to, pažymėtina, kad dubliką ieškovai papildė argumentais, kuriais subsidiariai prašoma pripažinti, kad net darant prielaidą, jog Reglamentas Nr. 806/2014 atitinka 1958 m. birželio 13 d. Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7) išdėstytus įgaliojimų delegavimo principus, nagrinėjamu atveju šio principo nesilaikyta. Jie iš esmės teigia, kad Komisija Sprendimą 2017/1246 priėmė nežinodama visų pertvarkymo schemos diskrecinių aspektų ir kad, nesant teisėto patvirtinimo, pertvarkymo schema yra pagrįsta teisės klaida arba akivaizdžia vertinimo klaida.

236 Komisija ir BPV teigia, kad šiais pirmą kartą dublike išdėstytais argumentais ieškovai pateikia naują ieškinio pagrindą, kuris yra nepriimtinas.

237 Per posėdį ieškovai patvirtino, kad šis argumentas yra naujas ieškinio pagrindas.

238 Pagal Procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalį vykstant procesui negalima remtis naujais pagrindais, nebent jie pagrindžiami teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui..

239 Siekdami pateisinti šių naujų argumentų pateikimą dubliko stadijoje, ieškovai teigia, kad iš „nuo tos datos“ pateiktų dokumentų paaiškėjo, jog Komisija tiesiog be diskusijų patvirtino pertvarkymo schemą. Ieškovai remiasi bylos aplinkybėmis, t. y. tuo, kad pertvarkymo schema Komisijai buvo išsiųsta 2017 d. birželio 7 d. 5 val. 13 min., o Komisija ją patvirtino tą pačią dieną 6 val. 30 min., t. y. po 77 minučių. Jie teigia, kad tai rodo, jog Komisija negalėjo atlikti Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 7 dalyje reikalaujamo vertinimo.

240 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad ieškovai nenurodo, kokie yra šie nauji dokumentai, ir nepatikslina, po kurios datos jie buvo pateikti. Be to, reikia pažymėti, kaip tai padarė Komisija, kad faktinės aplinkybės, kuriomis buvo remiamasi, ieškovams buvo žinomos nuo pat ieškinio pareiškimo ir kad jos yra nurodytos ieškinyje. Taigi, pirma, nurodydami, kad pertvarkymo schema buvo perduota Komisijai 2017 d. birželio 7 d. 5 val. 13 min., ieškovai remiasi ieškinio priede pateiktu Komisijos sprendimu. Antra, kalbant apie tai, kad pertvarkymo schema įsigaliojo tą pačią dieną 6 val. 30 min., pakanka pažymėti, kad ši informacija buvo įtraukta į prie ieškinio pridėtą pertvarkymo schemos versiją.

241 Iš to matyti, kad šis naujas pagrindas nėra grindžiamas teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui, todėl turi būti atmestas kaip nepriimtinas pagal Procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalį.

242 Bet kuriuo atveju, kaip matyti iš šio sprendimo 230–232 punktų, Komisija, vykdydama savo pareigas pagal Reglamentą Nr. 806/2014 ir turėdama stebėtojo statusą, dalyvavo pertvarkymo schemos priėmimo parengiamuosiuose etapuose. Taigi ieškovai negali teigti, kad Komisijos intervencija vyko tik laikotarpiu nuo 2017 m. birželio 7 d. 5 val. 13 min., kai BPV perdavė pertvarkymo schemą, iki jos patvirtinimo.

Dėl ketvirtojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio pažeidimu

243 Ieškovai teigia, kad BPV ir Komisija pažeidė Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnį, nes neužtikrino, kad prieš priimant ginčijamus sprendimus būtų atliktas „nešališkas, atsargus ir tikroviškas“ nepriklausomas preliminarus vertinimas, ir kad būtų atliktas galutinis *ex post* vertinimas. Jie remiamasi 2018 m. spalio 31 d. BPV interneto svetainėje paskelbtomis 1-ojo ir 2-ojo vertinimų versijomis.

244 Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„[p]rieš priimdama sprendimą dėl pertvarkymo veiksmų ar dėl pasinaudojimo atitinkamų kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais, Valdyba užtikrina, kad nuo viešųjų institucijų, įskaitant Valdybą bei nacionalinę pertvarkymo instituciją, ir nuo susijusio subjekto nepriklausomas asmuo atliktų nešališką, atsargų ir tikrovišką 2 straipsnyje nurodyto subjekto turto ir įsipareigojimų vertinimą.“

245 Šį pagrindą iš esmės sudaro trys prieštaravimai, susiję su 1-uoju vertinimu, 2-uoju vertinimu ir galutinio *ex post* vertinimo nebuvimu.

246 Visų pirma reikėtų priminti, kad *Banco Popular* vertinimas, atliktas iki pertvarkymo schemos patvirtinimo, apima dvi ataskaitas, pridėtas prie pertvarkymo schemos.

247 2017 m. birželio 5 d. 1-ąjį vertinimą BPV parengė taikydama Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 5 dalies a punktą; jo tikslas buvo suteikti duomenų, leidžiančių nustatyti, ar įvykdytos Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalyje apibrėžtos pertvarkymo procedūros pradėjimo sąlygos.

248 2017 m. birželio 6 d. 2-ąjį vertinimą parengė *Deloitte*, kaip nepriklausoma ekspertė, remdamasi Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 10 dalimi.

249 Pertvarkymo schemoje nurodyta, kad, atsižvelgiant į skubą, pagal Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 10 dalį atliktu 2-uoju vertinimu siekta įvertinti *Banco Popular* turto ir įsipareigojimų vertę, pateikti įvertinimą dėl naudos, kurią akcininkai ir kreditoriai būtų gavę, jeigu *Banco Popular* būtų iškelta įprastinė bankroto byla, ir informaciją, kuria remiantis būtų galima priimti sprendimą dėl perleistinų akcijų ir nuosavybės vertybinių popierių ir kuri leistų BPV nustatyti verslo pardavimo priemonės komercines sąlygas.

250 2-ajame vertinime *Deloitte* nurodė, jog rėmėsi Direktyvos 2014/59 36 straipsnyje (atitinkančiame Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnį) ir 2017 m. gegužės 23 d. Europos bankininkystės institucijos (EBI) techninių reguliavimo standartų galutinio projekto Nr. 2017/05 ir 2017/06 dėl vertinimo pertvarkymo tikslais ir vertinimo, siekiant nustatyti nevienodą vertinimą po Direktyvoje 2014/59 numatyto pertvarkymo (toliau – EBI techniniai standartai), 3 skyriuje numatytais reikalavimais.

251 Pagal Direktyvos 2014/59 36 straipsnio 15 dalį EBI leidžiama parengti techninių reguliavimo standartų projektus, kuriais siekiama patikslinti kriterijus, kuriais remiantis turi būti atliekamas vertinimas per pertvarkymo procedūrą.

252 EBI techninių standartų 3 skyrius susijęs su Techninių reguliavimo standartų Nr. 2017/05 dėl vertinimo pertvarkymo tikslais (toliau – techniniai reguliavimo standartai) projektu ir, be kita ko, pagal Direktyvos 2014/59 36 straipsnio 15 dalį apima Komisijos deleguotojo reglamento, kuriuo Direktyva 2014/59 papildoma techniniais reguliavimo standartais, projektą, kuriame patikslinti metodo, naudotino vertinant įmonių ar subjektų turto ir įsipareigojimų vertę, kriterijai.

253 Be to, reikia pažymėti, kad pertvarkymo schemos patvirtinimo dieną šie techniniai reguliavimo standartai nebuvo privalomi, nes Reglamento Nr. 806/2014 5 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje numatyta, jog BPV, Taryba ir Komisija turi laikytis EBI parengtų privalomų techninių reguliavimo ir įgyvendinimo standartų, kai juos priima Komisija. Šie techniniai reguliavimo standartai buvo įtraukti į 2017 m. lapkričio 14 d. Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) 2018/345, kuriuo Direktyva 2014/59 papildoma techniniais reguliavimo standartais, kuriais patikslinami kriterijai, susiję su įstaigų ar subjektų turto ir įsipareigojimų vertės nustatymo metodika (OL L 67, 2018, p. 8).

254 Pertvarkymo schemos 6.3 straipsnyje BPV nurodė, kad spręsdama dėl *Banco Popular* nuosavų lėšų priemonių nurašymo ir konvertavimo ji rėmėsi 2-uoju vertinimu, kuris buvo papildytas ir patvirtintas FROB vykdytos pardavimo procedūros rezultatais.

255 Kadangi 2-asis vertinimas apima sudėtingus techninius ir ekonominius vertinimus, reikia BPV pripažinti plačią diskreciją, kai ji nusprendė, kad 2-asis vertinimas yra tinkamas pagrindas spręsti dėl pertvarkymo priemonių.

256 Taigi, remiantis šio sprendimo 106–111 punktuose nurodyta jurisprudencija, Bendrojo Teismo atliekama kontrolė yra ribota ir ja tik patikrinama, ar BPV nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, kai nusprendė, jog 2-asis vertinimas atitinka Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio reikalavimus. Ieškovai turi pateikti pakankamai įrodymų, kad 2-asis vertinimas yra neįtikinamas.

Dėl pirmojo prieštaravimo, susijusio su 1-uoju vertinimu

257 Ieškovai teigia, kad 1-ąjį vertinimą atliko ne nepriklausomas asmuo, nors to reikalaujama pagal Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 1 dalį. Nors Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad tokį vertinimą gali atlikti BPV, tai esą leidžiama tik tais atvejais, kai nepriklausomo vertinimo atlikti neįmanoma. Kadangi 2017 m. gegužės 23 d. *Deloitte* buvo patikėta parengti 2-ąjį vertinimą, ji būtų galėjusi atlikti 1-ąjį vertinimą. BPV neįrodė, kad 1-ojo vertinimo preliminarumas buvo pateisinamas pakankama skuba.

258 Pirmiausia Komisija tvirtina, kad šis prieštaravimas nepriimtinas, nes jis sudaro naują pagrindą, pirmą kartą nurodytą dublike, nors yra grindžiamas duomenimis, kurie buvo prieinami pareiškiant ieškinį. Tai, kad BPV pati atliko 1-ąjį vertinimą, matyti iš ieškinio priede pateiktos pertvarkymo schemos.

259 Žinoma, pagal Procedūros reglamento 84 straipsnį vykstant procesui negalima remtis naujais pagrindais, nebent jie pagrindžiami teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui.

260 Vis dėlto ieškinio pagrindas, kuris yra anksčiau tiesiogiai ar netiesiogiai ieškinyje, kuriuo pradėtas procesas, nurodyto ir su juo glaudžiai susijusio ieškinio pagrindo išplėtimas, turi būti pripažintas priimtinu. Be to, argumentai, kurių esmė yra glaudžiai susijusi su ieškinyje, kuriuo pradėta byla, nurodytu pagrindu, negali būti laikomi naujais pagrindais ir gali būti pateikti dubliko pateikimo stadijoje arba teismo posėdyje (žr. 2018 m. kovo 22 d. Sprendimo *Stavytskyi / Taryba*, T-242/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:166, 123 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2018 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *„Pro NGO!“ / Komisija*, T-454/17, EU:T:2018:755, 70 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Tam, kad naujas argumentas būtų laikomas papildančiu anksčiau pateiktą pagrindą arba argumentą, jis turi būti pakankamai glaudžiai susijęs su ieškinyje iš pradžių pateiktais pagrindais ir argumentais, kad jį būtų galima laikyti įprastos per teismo procesą išplėtoto ginčo dalimi (šiuo klausimu žr. 2020 m. liepos 8 d. Sprendimo *VQ / ECB*, T-203/18, EU:T:2020:313, 56 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

261 Ieškinyje ieškovai, nors ir glaustai, teigė, kad BPV ir Komisija neatliko nepriklausomo vertinimo. Todėl šis prieštaravimas yra glaudžiai susijęs su ieškinyje nurodytu pagrindu ir nėra naujas pagrindas.

262 Vis dėlto, kaip teisingai teigia BPV, ieškovų argumentai, kuriais siekiama užginčyti 1-ojo vertinimo pagrįstumą, turi būti laikomi nereikšmingais.

263 Iš tikrųjų, kadangi 1-uoju vertinimu siekta, remiantis techniniais reguliavimo standartais, nustatyti, ar *Banco Popular* žlugo ar galėjo žlugti, siekiant nustatyti, ar įvykdytos pertvarkymo procedūros pradėjimo arba nuosavo kapitalo priemonių nurašymo ar konvertavimo sąlygos, jis tapo nebeaktualus po to, kai 2017 m. birželio 6 d. ECB atliko vertinimą dėl *Banco Popular* žlugimo arba galimo žlugimo.

264 1-ajame vertinime BPV nurodė, kad jos vertinimo ataskaitinė data buvo 2017 m. kovo 31 d. Vadinasi reikia priminti, kad ECB rėmėsi didelio masto *Banco Popular* indėlių atsiėmimu nuo 2017 m. balandžio ir gegužės mėn. ir šio banko nepajėgumu gauti naujų lėšų, kad padarytų išvadą, jog 2017 m. birželio 6 d. *Banco Popular* žlugo ar galėjo žlugti. Taigi pertvarkymo dieną 1-ojo vertinimo išvados nebebuvo reikšmingos.

265 Iš to matyti, kad ieškovų argumentai, kuriais jie priekaištauja BPV dėl to, kad ji pati atliko 1-ąjį vertinimą, ir dublike pateikti argumentai, kuriais subsidiariai siekiama įrodyti, kad 1-ajame vertinime nepateiktas nešališkas, atsargus ir tikroviškas *Banco Popular* turto ir įsipareigojimų vertės prieš pertvarkymą įvertinimas, turi būti atmesti kaip nepagrįsti.

266 Bet kuriuo atveju, kaip nurodo patys ieškovai, pagal Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 3 dalį, siejamą su to paties straipsnio 10 dalimi, tuo atveju, jei dėl skubos neįmanoma atlikti nepriklausomo vertinimo pagal 1 dalį, BPV gali atlikti subjekto turto ir įsipareigojimų preliminarų vertinimą.

267 Reikia pažymėti, kad, priešingai nei teigia ieškovai, BPV 1-ajame vertinime pagrindė priežastis, dėl kurių šį vertinimą reikėjo atlikti skubiai. Visų pirma ji nurodė, kad dėl sparčiai blogėjančių *Banco Popular* likvidumo rodiklių, susijusių su didelio masto indėlių atsiėmimu ankstesnėmis dienomis, ji, pasikonsultavusi su ECB, nusprendė atlikti skubų preliminarų vertinimą, remdamasi turima viešai prieinama ir tikrinimo metu gauta informacija.

268 Pakanka pažymėti, kad ieškovai nepateikė jokių argumentų, kuriais būtų galima paneigti šiuos vertinimus.

269 Taigi pirmąjį prieštaravimą reikia atmesti kaip nereikšmingą.

Dėl antrojo prieštaravimo, susijusio su 2-uoju vertinimu

270 Pirma, ieškovai teigia, kad 2-ojo vertinimo tikslas turėjo būti pateikti BPV gaires dėl taikytino pertvarkymo veiksmo pasirinkimo. Tačiau BPV jau buvo pasirinkusi tinkamą pertvarkymo priemonę, todėl įpareigojo *Deloitte* parengti ataskaitą, kuria remiantis buvo padaryta tokia išvada. Esminis 2-ojo vertinimo trūkumas grindžiamas prielaida, kad pertvarkymo priemonė yra būtina ir kad BPV pasinaudos verslo pardavimo priemone. Jie teigia, kad 2-asis vertinimas neatitinka Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 5 dalies b punkto ir techninių reguliavimo standartų. *Deloitte* tariamai neatsižvelgė į 2016 m. pertvarkymo planą ir nesvarstė jokių kitų pertvarkymo priemonių, išskyrus verslo pardavimo priemonę. Taip buvę nepaisoma reikalavimo pateikti atskirus vertinimus, atspindinčius įvairius pertvarkymo veiksmus.

271 Iš pradžių reikėtų pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnį atliekamas preliminarus vertinimas pertvarkymo tikslais. Todėl ieškovai negali pagrįstai teigti, kad tai, jog 2-asis vertinimas grindžiamas prielaida, kad tam tikras pertvarkymo veiksmas yra būtinas, yra esminis 2-ojo vertinimo trūkumas.

272 Ieškovai iš esmės teigia, kad *Deloitte*, atlikdama 2-ąjį vertinimą, nesvarstė jokios kitos pertvarkymo priemonės, išskyrus verslo pardavimo priemonę, o tai prieštarauja Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 5 dalies b punktui ir techniniams reguliavimo standartams.

273 Reikia priminti, kad *Deloitte* nurodė, jog pasikonsultavus su BPV, 2-asis vertinimas buvo atliktas atsižvelgiant į tai, kad bus taikoma verslo pardavimo priemonė.

274 Pritariant Komisijai ir BPV, reikia pažymėti, kad sprendimą dėl taikytinos pertvarkymo priemonės pasirinkimo priima pertvarkymo institucija, o ne nepriklausomas vertintojas. Šiuo klausimu BPV pertvarkymo schemos 5.3 straipsnyje paaiškino, dėl kokių priežasčių kitos Reglamento Nr. 806/2014 22 straipsnyje numatytos pertvarkymo priemonės neatitiktų pertvarkymo tikslų tokiu pačiu mastu.

275 Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 5 dalies b punktas, kuriame numatyta, kad, jeigu įvykdomos pertvarkymo procedūros taikymo sąlygos, vertinimo tikslas yra pagrįsti informacija sprendimą dėl atitinkamų pertvarkymo veiksmų, kurių reikia imtis subjekto atžvilgiu, turi būti aiškinamas taip, kad BPV, remdamasi vertinimu, turi galėti nustatyti techninius ir ekonominius elementus, leidžiančius įgyvendinti jos pasirinktą pertvarkymo priemonę.

276 Iš šios nuostatos nematyti, kad vertintojas turi pats nustatyti taikytiną pertvarkymo priemonę.

277 Iš tikrųjų Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 5 dalyje apibrėžti vertinimo tikslai atsižvelgiant į taikomą pertvarkymo priemonę. Kalbant konkrečiai, Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 5 dalies f punkte apibrėžti vertinimo tikslai tuo atveju, kai taikoma verslo pardavimo priemonė; šie tikslai skiriasi nuo to paties reglamento 20 straipsnio 5 dalies d ir e punktuose nurodytų tikslų, susijusių su atvejais, kai taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė arba turto atskyrimo priemonė.

278 Vadinasi, Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 5 dalyje aiškiai numatytas atvejis, kai vertinimas atliekamas siekiant taikyti apibrėžtą pertvarkymo priemonę.

279 Antra, dėl metodo, kuris turi būti naudojamas atliekant vertinimą, techninių reguliavimo standartų 6 konstatuojamojoje dalyje numatyta, kad tinkamiausios vertinimo bazės pasirinkimas (laikymo vertė arba perleidimo vertė) turėtų būti atliekamas atsižvelgiant į konkrečius pertvarkymo institucijos numatytus pertvarkymo veiksmus. Techninių reguliavimo standartų 11 straipsnio 4 dalyje, pakartotoje Deleguotojo reglamento 2018/345 11 straipsnio 4 dalyje, nurodomas vertinimo metodas, kurį vertintojas turi taikyti atsižvelgdamas į numatomą pertvarkymo priemonę.

280 Ieškovai remiasi EBI techninių standartų ištrauka, pateikta įžanginėje dalyje „Kontekstas ir pagrindimas“, pagal kurią „techniniuose reguliavimo standartuose nustatytais kriterijais turi būti remiamasi atliekant skirtingus vertinimus, kuriuose būtų atsižvelgiama į poveikį tikėtiniems pinigų srautams, atsirandantį dėl pakankamai įvairių priemonių, kurias gali priimti pertvarkymo institucija, įskaitant, bet neapsiribojant, bet kokią subjekto pertvarkymo plane išdėstytą pertvarkymo strategiją“.

281 Ši ištrauka neturėtų būti aiškinama taip, kad kiekvienu atveju atliekant vertinimą reikia apsvarstyti kelis galimus pertvarkymo veiksmus. Joje tik nurodoma, kad techninių reguliavimo standartų tikslas – nustatyti elementus ir veiksnius, į kuriuos turi atsižvelgti vertintojas, atlikdamas vertinimą pagal institucijos numatomus pertvarkymo veiksmus.

282 Šiuo klausimu iš techninių reguliavimo standartų 10 straipsnio 1 dalies, pakartotos Deleguotojo reglamento 2018/345 10 straipsnio 1 dalyje, matyti, kad vertintojas įvertina kiekvienos pertvarkymo priemonės, kurią gali priimti pertvarkymo institucija, poveikį vertinimui, kad galėtų informuoti apie sprendimus, ir kad pertvarkymo institucija, nepažeisdama vertintojo nepriklausomumo, gali konsultuotis su vertintoju siekdama nustatyti svarstomų pertvarkymo priemonių spektrą. Pagal Techninių reguliavimo standartų 10 straipsnio 2 dalį, pakartotą Deleguotojo reglamento 2018/345 10 straipsnio 2 dalyje, vertintojas pateikia atskirus vertinimus, atspindinčius pakankamai įvairių pertvarkymo veiksmų poveikį, tik kai tai tinkama ir konsultuodamasis su pertvarkymo institucija.

283 Taigi taikydama techninius reguliavimo standartus *Deloitte*, pasikonsultavusi su BPV, galėjo manyti, kad 2-ąjį vertinimą buvo galima atlikti atsižvelgiant į BPV numatytą pertvarkymo priemonę, t. y. verslo pardavimo priemonę.

284 Todėl ieškovai negali teigti, kad atliekant 2-ąjį vertinimą turėjo būti atsižvelgiama į kitų pertvarkymo priemonių, nei numatytoji BPV, taikymą.

285 Be to, aplinkybė, kad BPV nusprendė, jog verslo pardavimo priemonė geriausiai atitiko pertvarkymo tikslus ir kad ji pavedė *Deloitte* atlikti vertinimą, atitinkantį šios priemonės tikslus, negali būti laikoma kenkiančia *Deloitte* nepriklausomumui.

286 Dėl ieškovų argumento, kad *Deloitte* neatsižvelgė į 2016 m. pertvarkymo planą, pakanka pažymėti, kad pertvarkymo schemos 44–46 konstatuojamosiose dalyse BPV nurodė priežastis, dėl kurių 2016 m. pertvarkymo plane numatytas sprendimas negalėjo būti taikomas *Banco Popular* padėčiai pertvarkymo dieną. BPV pažymėjo, kad šis planas buvo grindžiamas prielaida, jog *Banco Popular* žlugimą nulėmė jo kapitalo padėties pablogėjimas, o atsižvelgiant į tai, kad *Banco Popular* žlugimą lėmė jo likvidumo padėties pablogėjimas, 2016 m. pertvarkymo plane numatyta vidaus gelbėjimo priemonė nebūtų padėjusi atkurti šios padėties, taigi ir jo finansinio patikimumo bei ilgalaikio gyvybingumo.

287 Kadangi 2-asis vertinimas buvo atliktas atsižvelgiant į verslo pardavimo priemonę, į 2016 m. pertvarkymo planą nereikėjo atsižvelgti, nes jis buvo grindžiamas prielaida, kad bus taikoma kita pertvarkymo priemonė.

288 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad BPV nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos manydama, jog 2-asis vertinimas atitiko Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 5 dalies b punktą ir techninius reguliavimo standartus.

289 Antra, ieškovai mano, kad, bet kuriuo atveju, net jei 2-ajame vertinime buvo galima apsiriboti viena pertvarkymo priemone, jis nebūtų „nešališkas, atsargus ir tikroviškas“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 1 dalį. Teigiama, kad 2-ajame vertinime yra daug išlygų dėl laiko ir turimos informacijos.

290 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad rašte, pridėtame prie BPV pateikto pranešimo apie 2-ąjį vertinimą, *Deloitte* nurodė, kad, atsižvelgiant į sudėtingą *Banco Popular* likvidumo padėtį, jos buvo prašoma atlikti vertinimą per labai trumpą terminą. Nustatytas terminas pagrindiniam darbui atlikti – dvylika dienų, skaičiuojant nuo tos dienos, kai jai buvo suteikta galimybė susipažinti su dokumentais, nors toks projektas paprastai turėtų trukti šešias savaites. *Deloitte* pažymėjo, kad turimoje informacijoje buvo tam tikrų trūkumų ir neatitikimų. *Deloitte* nurodė, kad pagal Direktyvos 2014/59 36 straipsnį vertinimas turi būti laikomas labai neaiškiu ir laikinu ir kad pagal Direktyvos 2014/59 36 straipsnio 9 dalį, kuri atitinka Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 10 dalį, į vertinimą įtrauktas papildomų nuostolių rezervas.

291 Ieškovai teigia, kad iš įrodymų nematyti, jog būta pakankamos skubos, kad būtų pateisinamas preliminaraus vertinimo atlikimas pagal Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 10 dalį.

292 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad pertvarkymo schemoje skuba, be kita ko, pateisinama sparčiai blogėjančia *Banco Popular* likvidumo padėtimi. Ieškovai nepateikia jokių argumentų, kad užginčytų šiuos BPV vertinimus.

293 Priešingai, nei teigia ieškovai, tai, kad BPV 2017 m. gegužės 23 d. kreipėsi į *Deloitte* dėl 2-ojo vertinimo, nereiškia, kad *Deloitte* turėjo pakankamai laiko galutiniam *Banco Popular* vertinimui atlikti. Pažymėtina, kad, kadangi ECB 2017 m. birželio 6 d. paskelbė, jog *Banco Popular* žlugo arba galėjo žlugti, *Deloitte* turėjo tik 12 dienų 2-ajam vertinimui atlikti. Tačiau, pirma, reikia atsižvelgti į *Banco Popular* dydį ir svarbą. Kaip pažymi BPV, *Banco Popular* bendras balansas sudarė 130 mlrd. EUR ir jis turėjo daug turto, kurį buvo sunku įvertinti, pavyzdžiui, neveiksnaus, mokestinio ar nematerialiojo turto. Antra, per nustatytą terminą nebuvo galima gauti tam tikros informacijos.

294 Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 10 dalyje aiškiai numatytas atvejis, kai dėl tam tikromis aplinkybėmis būtinos skubos neįmanoma laikytis šio straipsnio 7 ir 9 dalyse nustatytų reikalavimų, t. y. be kita ko, atvejis, kai vertinimo neįmanoma papildyti tam tikra apskaitos dokumentuose ir registruose esančia informacija. Šioje nuostatoje taip pat pripažįstama, kad esama bet kokiam preliminariam vertinimui būdingo netikrumo, o jos antroje pastraipoje numatyta, kad į ją įtraukiamas papildomų nuostolių rezervas.

295 Be to, iš Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 13 dalies matyti, kad dėl būtinos skubos BPV, priimdama pertvarkymo schemą, galėjo remtis pagal Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 10 dalį atliktu 2-uoju vertinimu.

296 Taigi, remdamasi Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 10 dalimi *Deloitte* tik nurodė, kad atsižvelgdama į tai, jog yra mažai laiko vertinimui atlikti, ji turėjo remtis neišsamia informacija, ir pažymėjo, kad jos atliktas vertinimas turi būti laikomas preliminariu vertinimu, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2014/59 36 straipsnio 9 dalį.

297 Todėl tai, kad *Deloitte* nustatė, jog, atsižvelgiant į turimą laiką, tam tikra informacija buvo neišsami, nėra pakankamas pagrindas abejoti galimybe tvirtinant pertvarkymo schemą remtis 2-uoju vertinimu.

298 Be to, su 2-uoju vertinimu susiję neaiškumai yra pabrėžti techniniuose reguliavimo standartuose, iš kurių matyti, kad vertindamas ir diskontuodamas pinigų srautus, kurių subjektas gali tikėtis iš esamo turto ir įsipareigojimų, vertintojas turi remtis nešališkomis, atsargiomis ir tikroviškomis prielaidomis ir atsižvelgti į įvairius veiksnius bei aplinkybes.

299 Konkrečiai dėl perleidimo vertės nustatymo techninių reguliavimo standartų 12 straipsnio 5 dalyje, pakartotoje Deleguotojo reglamento 2018/345 12 straipsnio 5 dalyje, numatyta:

„[p]erleidimo vertę nustato vertintojas, remdamasis pinigų srautais, atėmus perleidimo išlaidas ir tikėtiną bet kokių suteiktų garantijų vertę, kurių subjektas gali pagrįstai tikėtis tuo metu esamomis rinkos sąlygomis tvarkingai pardavęs arba perleidęs turtą arba įsipareigojimus. Kai tinka, atsižvelgdamas į veiksmus, kurių bus imtasi pagal pertvarkymo schemą, vertintojas gali nustatyti perleidimo vertę, to pardavimo arba perleidimo stebimai rinkos kainai taikydamas sumažinimą, susijusį su galima pagreitinto pardavimo nuolaida. Siekdamas nustatyti turto, kurio rinka nėra likvidi, perleidimo vertę, vertintojas atsižvelgia į stebimas kainas rinkose, kuriose prekiaujama panašiu turtu, arba skaičiavimus modeliuoja naudodamas stebimus rinkos parametrus, kai reikia, atsižvelgdamas į nuolaidas dėl nelikvidumo.“

300 Techninių reguliavimo standartų 12 straipsnio 6 dalyje, pakartotoje Deleguotojo reglamento 2018/345 12 straipsnio 6 dalyje, nurodomi įvairūs veiksniai, į kuriuos vertintojas atsižvelgia ir kurie gali daryti įtaką perleidimo vertei bei perleidimo terminams.

301 Tai rodo, kad 2-asis vertinimas buvo grindžiamas prielaidomis ir priklausė nuo daugelio veiksnių. Taigi siekdama pagal techninius reguliavimo standartus nustatyti *Banco Popular* pardavimo vertę pertvarkymo dieną, 2-ajame vertinime *Deloitte* rėmėsi įverčiais ir perspektyviniais vertinimais, o gautą rezultatą pateikė verčių intervalo forma.

302 Taigi reikia konstatuoti, kad, atsižvelgiant į skiriamo laiko ir turimos informacijos ribotumą, bet kokiam preliminariam vertinimui, atliekamam pagal Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 10 dalį, būdingi tam tikri neaiškumai ir apytiksliai vertinimai ir kad *Deloitte* suformuluoti atsargūs vertinimai negali reikšti, kad 2-asis vertinimas nebuvo „nešališkas, atsargus ir tikroviškas“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 1 dalį.

303 Trečia, ieškovai teigia, kad 2-ajame vertinime pateikto blogiausio ir geriausio scenarijaus intervalas BPV turėjo tapti įspėjimu, kad šis vertinimas yra nepatikimas. 2017 m. kovo 31 d. *Banco Popular* grynasis turtas sudaręs 10,78 mlrd. eurų, o tai sunkiai suderinama su šiuo intervalu.

304 Šiuo klausimu reikia priminti, kad *Deloitte* 2-ajame vertinime nurodė, jog jos atlikto vertinimo rezultatai svyravo nuo 1,3 mlrd. iki minus 8,2 mlrd. eurų, o geriausias įvertis, t. y. minus 2 mlrd. eurų, pateko į šį intervalą.

305 Pirma, reikia pažymėti, kad ieškovai tik ginčija šio intervalo patikimumą, nepateikdami konkrečių argumentų, kuriais užginčytų jo apskaičiavimo būdą arba nustatytų, kokios klaidos buvo padarytos vertinant kiekvieną turto klasę.

306 Ieškovų pateiktas palyginimas su *Banco Popular* grynojo turto būkle 2017 m. kovo 31 d. yra nereikšmingas, nes atitinka *Banco Popular* balansinę vertę, nustatytą prieš pertvarkymą. Taigi, pirma, apskaičiuojant šią vertę neatsižvelgiama į tai, kad po šios datos *Banco Popular* padėtis labai pablogėjo. Antra, ji atspindi *Banco Popular* balansinę vertę, o ne pardavimo vertę, kuri atitinka *Banco Popular* ekonominę vertę potencialiam pirkėjui, kuri turėjo būti nustatyta atliekant 2-ąjį vertinimą.

307 Antra, reikia pažymėti, kad intervalo apimtis grindžiama 2-ajame vertinime naudotu metodu.

308 Šiuo klausimu, kiek tai susiję su 2-ajame vertinime naudota metodika, *Deloitte* nurodė, kad taikė skirstymą į kategorijas, koreguodama kiekvienos turto ir įsipareigojimų klasės buhalterines vertes, kad apskaičiuotų nuostolius ir pelną bei kitus koregavimus, kuriuos bet kuris įgijėjas taikytų vertei. Ji pateikė kiekvienos turto ir įsipareigojimų klasės vertinimo intervalą.

309 Šis metodas atitinka techninių reguliavimo standartų 2 straipsnio 3 dalį, pakartotą Deleguotojo reglamento 2018/345 2 straipsnio 3 dalyje; joje nurodyta:

„[v]ertintojas pateikia geriausią konkretaus turto, įsipareigojimo ar jų derinių vertės taškinį įvertį. Kai tinka, vertinimo rezultatai taip pat pateikiami verčių intervalų forma.“

310 Taigi, sudėjus mažiausias kiekvienos turto ir įsipareigojimų klasės vertes, gaunamas mažiausias intervalo įvertis, o sudėjus didžiausias vertes – didžiausias. Taigi 2-ajame vertinime nustatyto intervalo apimtis paaiškinama šiuo metodu.

311 Be to, kaip nurodo BPV, atsižvelgiant į visą *Banco Popular* balanso dydį, kuris viršija 130 mlrd. eurų, abiejų intervalų verčių skirtumas sudarė tik apie 7 % balanso vertės. Taigi šis skirtumas atspindi su vertinimo procesu susijusio neapibrėžtumo laipsnį.

312 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad BPV nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos manydama, jog 2-asis vertinimas buvo nešališkas, atsargus ir tikroviškas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 10 dalį.

313 Taigi antrąjį prieštaravimą dera atmesti.

Dėl trečiojo prieštaravimo, grindžiamo galutinio ex post vertinimo nebuvimu

314 Ieškovai priekaištauja BPV dėl to, kad ji neatliko galutinio *ex post* vertinimo „kuo skubiau“ ir taip pažeidė Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 11 dalį, nors 1-ojo nepriklausomo vertinimo nebuvo, 1-asis ir 2-asis vertinimai buvo preliminarūs, jie yra nepatikimi ir aiškiai nurodoma, kad po jų bus atliktas galutinis *ex post* vertinimas. Ieškovai teigia, kad jie buvo informuoti, jog galutinis *ex post* vertinimas nebus atliktas, kai BPV atsakė į Bendrojo Teismo šioje byloje pateiktą klausimą.

315 Iš tikrųjų 2018 m. liepos 30 d. BPV, atsakydama į Bendrojo Teismo taikant proceso organizavimo priemonę pateiktus klausimus, nurodė, kad po 2-ojo vertinimo nebus atliktas galutinis *ex post* vertinimas. Ji manė, kad dėl šio atvejo ypatumų ji turėjo prieiti prie išvados, jog galutinis *ex post* vertinimas nepadeda įgyvendinti jokio praktinio tikslo pagal Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 11 dalį ir nelemia to paties reglamento 20 straipsnio 12 dalyje numatyto sprendimo dėl kompensavimo.

316 Pažymėtina, kad galutinis *ex post* vertinimas, numatytas Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 11 dalyje, iš esmės yra vėlesnis už pertvarkymo schemos patvirtinimą ir Komisijos sprendimą.

317 Be to, kaip nurodyta šio sprendimo 295 punkte, pagal Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 13 dalį preliminarus vertinimas, kaip antai 2-asis vertinimas, yra tinkamas pagrindas patvirtinti pertvarkymo schemą.

318 Pakanka priminti, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, Sąjungos akto teisėtumas vertinamas atsižvelgiant į jo priėmimo metu buvusias faktines ir teisines aplinkybes (žr. 2015 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Komisija*, C-398/13 P, EU:C:2015:535, 22 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Todėl vertinant tokio akto teisėtumą negalima atsižvelgti į aplinkybes, atsiradusias priėmus Sąjungos aktą (žr. 2014 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Si.mobil / Komisija*, T-201/11 EU:T:2014:1096, 64 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

319 Iš to darytina išvada, kad galutinio *ex post* vertinimo, kuris akivaizdžiai yra vėlesnis už pertvarkymo schemos priėmimą, atlikimas ar neatlikimas neturėtų turėti įtakos ginčijamų sprendimų galiojimui. Todėl trečiasis prieštaravimas turi būti atmestas kaip netinkamas.

320 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškinio ketvirtasis pagrindas turi būti atmestas.

Dėl penktojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies a ir b punktų pažeidimu

321 Ieškovai teigia, kad BPV ir Komisija pažeidė Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies a ir b punktus, nes manė, kad šiose nuostatose nustatytos sąlygos buvo įvykdytos.

322 Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad BPV priima pertvarkymo schemą tik tuo atveju, jeigu mano, kad įvykdytos šios sąlygos:

„a) subjektas žlunga arba galėtų žlugti;

b) atsižvelgiant į laiką ir kitas svarbias aplinkybes, nėra pagrindo tikėtis, kad kokiomis nors alternatyviomis subjektui taikomomis privačiojo sektoriaus priemonėmis, įskaitant IUS priemones, arba priežiūros veiksmais, įskaitant ankstyvosios intervencijos priemones ar atitinkamų kapitalo priemonių nurašymą arba konvertavimą pagal 21 straipsnį, per pagrįstą laikotarpį būtų išvengta subjekto žlugimo;

c) pertvarkymo veiksmai yra būtini atsižvelgiant į viešąjį interesą pagal 5 dalį.“

323 Šis ieškinio pagrindas suskirstytas į dvi dalis, atitinkančias kiekvieną iš Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose numatytų sąlygų.

Dėl pirmosios dalies, grindžiamos Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies a punkto pažeidimu

324 Ieškovai teigia, kad pertvarkymo priemonėje pateiktų duomenų nepakanka, kad būtų galima įrodyti, jog Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyta sąlyga buvo įvykdyta. Jie tvirtina, kad pertvarkymo dieną *Banco Popular* buvo iškilusi laikina likvidumo problema, kurią sukėlė indėlių atsiėmimas, o ne mokumo problema. Iš pertvarkymo schemos matyti, kad ECB išvada, jog ši sąlyga įvykdyta, buvo pagrįsta tuo, kad *Banco Popular* likvidumo padėtis sparčiai blogėjo. Ieškovų nurodyto eksperto teigimu, laikinos likvidumo krizės nepakanka, kad būtų įrodyta, jog *Banco Popular* žlugo arba galėjo žlugti.

325 Visų pirma reikia priminti, kad 2017 m. birželio 6 d. ECB, pasikonsultavęs su BPV, atliko *Banco Popular* žlugimo arba galimo žlugimo įvertinimą pagal Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą. Šiame vertinime ECB, atsižvelgdamas, be kita ko, į pernelyg didelį indėlių sumažėjimą, *Banco Popular* pinigų srautų praradimo spartą ir tai, kad jis negalėjo įgyti kito likvidžiojo turto, nurodė, jog yra objektyvių požymių, kad artimiausioje ateityje *Banco Popular* tikriausiai negalės padengti savo skolų ar įvykdyti kitų įsipareigojimų suėjus terminui. ECB padarė išvadą, kad pagal Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies a punktą ir 4 dalies c punktą *Banco Popular* laikytinas žlunganču arba bet kuriuo atveju galinčiu žlugti artimiausioje ateityje.

326 Ieškinyje ieškovų cituojama 2017 m. liepos 25 d. ECB priežiūros valdybos pirmininkės rašto, adresuoto vienam Parlamento nariui, ištrauka šiuo klausimu tik patvirtina, kad ECB nustatė, jog *Banco Popular* žlugo arba galėjo žlugti dėl jo likvidumo padėties, o ne dėl jo balansinio nemokumo. Tame rašte paaiškinta:

„ECB sprendimas, kad bankas žlunga arba galėtų žlugti, buvo priimtas remiantis nepakankamais grynųjų pinigų ištekliais. Tą dieną nebuvo pakankamai objektyvių įrodymų, kad ECB, remdamasis banko kapitalo padėtimi, būtų galėjęs nustatyti, jog bankas žlugo arba galėjo žlugti. Žinoma, ECB atidžiai stebėjo ne tik banko likvidumo, bet ir jo kapitalo padėtį. Jo struktūrinės problemos (nelikvidžiojo turto lygis, jo maža aprėptis ir mažas pelningumas) atitinka ECB nustatytus atitinkamus nuosavo kapitalo reikalavimus.“

327 Antra, 2017 m. birželio 6 d. raštu *Banco Popular* valdyba informavo ECB, kad padarė išvadą, jog bankas gali žlugti.

328 2017 m. birželio 6 d. ECB skirtame rašte *Banco Popular* remiasi pagal Reglamento Nr. 575/2013 414 straipsnį ECB pateiktu pranešimu dėl būtiniausių reikalavimų, susijusių su likvidumo poreikių patenkinimu, pažeidimo ir daro nuorodą į priede pateiktą jos valdybos atliktą vertinimą, pagal kurį *Banco Popular* žlunga, ir į informaciją bei analizę, kuria rėmėsi ECB, darydamas šią išvadą.

329 Tame rašte nurodyta:

„[r]emdamasi Ispanijos įstatymo Nr. 11/2015 21.4 straipsniu ir 2016 m. kovo 23 d. Komisijos deleguotojo reglamento [(ES) 2016/1075, kuriuo papildoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES dėl techninių reguliavimo standartų, kuriais nustatomas gaivinimo planų, pertvarkymo planų ir grupių pertvarkymo planų turinys, minimalūs kriterijai, kuriuos kompetentinga institucija turi įvertinti nagrinėdama gaivinimo planus ir grupių gaivinimo planus, grupių finansinės paramos sąlygos, reikalavimai nepriklausomiems vertintojams, nurašymo ir konvertavimo įgaliojimų pripažinimas sutartyse, pranešimo reikalavimų ir pranešimo apie sustabdymą procedūros bei turinys ir pertvarkymo kolegijų veiklos funkcijos (OL L 184, 2016, p. 1)], 45 ir 46 straipsniais, *Banco Popular* šiuo raštu praneša, kad jos valdyba įvertino, jog bankas buvo arti galimo žlugimo.“

330 Trečia, pertvarkymo schemos 2 straipsnyje BPV priminė ECB vertinimo išvadą, o 2.2 straipsnyje padarė išvadą, kad, remiantis ECB vertinimu, Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies a punkte numatyta sąlyga yra įvykdyta.

331 Taigi nagrinėjamu atveju *Banco Popular* žlugimas arba galimas žlugimas buvo konstatuotas remiantis Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 4 dalies c punktu, pagal kurį, taikant to paties straipsnio 1 dalies a punktą, laikoma, kad subjektas žlunga arba galėtų žlugti, jeigu jis yra tokioje situacijoje:

„subjektas negali arba, remiantis objektyviais veiksniais nustatoma, kad subjektas artimiausioje ateityje negalės suėjus terminui apmokėti savo skolų arba kitų įsipareigojimų.“

332 Visų pirma reikia pažymėti, kad nei ECB, nei BPV nesirėmė situacija, numatyta Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 4 dalies b punkte, pagal kurį laikoma, kad subjektas žlunga arba galėtų žlugti, jei „subjekto turtas yra mažesnis už jo įsipareigojimus arba remiantis objektyviais veiksniais, nustatoma, kad subjekto turtas artimiausioje ateityje bus mažesnis už jo įsipareigojimus“.

333 Taigi subjekto nemokumas nėra žlugimo ar galimo žlugimo pagal Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 4 dalies c punktą sąlyga, todėl tai nėra pertvarkymo veiksmo patvirtinimo sąlyga.

334 Šiuo klausimu Reglamento Nr. 806/2014 57 konstatuojamojoje dalyje, be kita ko, numatyta:

„sprendimas pertvarkyti subjektą turėtų būti priimtas anksčiau, nei finansų sektoriaus subjektas tampa nemokus pagal balansą ir kol dar neišseko jo nuosavas kapitalas. Pertvarkymas turėtų būti pradėtas nustačius, kad subjektas žlunga arba galėtų žlugti ir kad jokios alternatyvios privačiojo sektoriaus priemonės per pagrįstą laikotarpį neužkirstų kelio žlugimui.“

335 Taigi, priešingai, nei teigia ieškovai, *Banco Popular* nemokumas nebuvo vienintelė sąlyga, kad galėtų būti laikoma, jog jis žlunga ar galėtų žlugti, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies a punktą. Tai, kad subjektas yra mokus pagal jo balansą, nereiškia, kad jis turi pakankamai lėšų, t. y. lėšų skoloms apmokėti ar kitiems įsipareigojimams įvykdyti.

336 Antra, pažymėtina, kad pertvarkymo schemos 23 konstatuojamojoje dalyje BPV, remdamasi ECB atliktu vertinimu, konstatavo, kad nuo 2016 m. spalio mėn. gerokai pablogėjo *Banco Popular* likvidumo padėtis dėl indėlių atsiėmimo visuose klientų segmentuose. Iš to ji padarė išvadą, kad bankas neturėjo pakankamai galimybių atkurti likvidumą, kad užsitikrintų stabilumą ir galėtų įvykdyti įsipareigojimus iki termino pabaigos.

337 Pertvarkymo schemoje BPV išvardijo įvairius įvykius, dėl kurių nuo 2017 m. vasario mėn. staiga pablogėjo *Banco Popular* likvidumo padėtis. BPV, be kita ko, nurodo, kad 2017 m. vasario mėn. buvo paskelbta *Banco Popular* 2016 m. metinė ataskaita, kurioje pranešta apie 3,485 mlrd. EUR konsoliduotų nuostolių, 5,7 mlrd. eurų specialiųjų atidėjinių poreikį ir naujo prezidento paskyrimą, o 2017 m. gegužės mėn. buvo paskelbta 2017 m. pirmojo ketvirčio finansinė ataskaita, kurioje pranešta apie mažesnius nei tikėtasi rinkoje rezultatus. BPV nurodė, kad 2017 m. vasario, balandžio ir birželio mėn. įvairios reitingų agentūros sumažino *Banco Popular* reitingus. Ji taip pat pažymėjo, kad dėl žiniasklaidos nuolat platintos neigiamos informacijos apie *Banco Popular* finansinius rezultatus ir tariamai gresiančią jo bankroto ar nelikvidumo riziką padaugėjo indėlių atsiėmimo atvejų.

338 Be to, BPV pertvarkymo schemoje nurodė, kad 2017 m. gegužės 12 d. *Banco Popular* padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimas tapo mažesnis už minimalią 80 % ribą, nustatytą Reglamento Nr. 575/2013 460 straipsnio 2 dalies c punkte, ir kad *Banco Popular* nepavyko atkurti jo atitikties šiai ribai pertvarkymo schemos priėmimo dieną.

339 Reglamento Nr. 575/2013 412 straipsnio 1 dalyje taip apibrėžiamas padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimas:

„[į]staigos turi turėti likvidžiojo turto, kurio verčių suma padengia netenkamų pinigų srautą atėmus gaunamų pinigų srautą nepalankiausiomis sąlygomis, kad būtų užtikrinta, kad įstaigos išlaikytų likvidumo atsargą, kurios pakaktų gaunamų pinigų srauto ir netenkamų pinigų srauto disbalansui padengti trisdešimties dienų laikotarpiu esant pačioms nepalankiausioms sąlygoms. Nepalankiausių sąlygų laikotarpiu įstaigos gali naudoti savo likviduųjį turtą savo grynajam netenkamų pinigų srautui padengti.“

340 Iš šių duomenų matyti, kad, priešingai nei teigia ieškovai, ECB atlikto vertinimo dieną *Banco Popular* likvidumo problema negalėjo būti laikoma tik laikina. Tai, beje, patvirtina ir faktas, kad tą pačią dieną bankas pats informavo ECB, jog žlunga dėl likvidumo problemų.

341 Be to, kaip pažymėjo BPV, šie įvairūs aspektai išdėstyti 2015 m. rugpjūčio 6 d. Europos bankininkystės institucijos (EBI) Gairėse dėl skirtingų aplinkybių, kai įstaiga laikoma žlungančia ar galinčia žlugti, aiškinimo pagal Direktyvos 2014/59 32 straipsnio 6 dalį (EBA/GL/2015/07; toliau – EBI gairės).

342 Šių nuo 2016 m. sausio 1 d. taikomų gairių tikslas yra nustatyti objektyvius veiksnius, kuriais remiantis turėtų būti nustatoma, ar įstaiga žlunga arba gali žlugti, atsižvelgiant į Direktyvos 2014/59 32 straipsnio 4 dalies a–c punktuose nustatytas aplinkybes. Direktyvos 2014/59 32 straipsnio 4 dalies c punkto redakcija yra tapati Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 4 dalies c punkto redakcijai.

343 Reglamento Nr. 806/2014 5 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje numatyta, kad BPV, Taryba ir Komisija deda visas pastangas laikytis visų EBI gairių ir rekomendacijų, susijusių su tos rūšies užduotimis, kurias turi atlikti tos institucijos.

344 Remiantis EBI gairėmis, įstaiga turi būti laikoma žlungančia arba galinčia žlugti, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2014/59 32 straipsnio 4 dalies c punktą, jeigu ji pažeidžia teisės aktuose nustatytus reikalavimus likvidumo srityje, jei suėjus terminui negali apmokėti savo skolų ar kitų įsipareigojimų arba yra objektyvių veiksnių, leidžiančių daryti išvadą, kad taip atsitiks artimoje ateityje.

345 Tarp veiksnių, į kuriuos reikia atsižvelgti, EBI gairėse išskiriami, be kita ko, šie: pirma, svarbūs neigiami pokyčiai, darantys poveikį įstaigos likvidumo pozicijos raidai ir jos finansavimo modelio tvarumui bei būtiniausių likvidumo reikalavimų vykdymui, kaip nustatyta Reglamente Nr. 575/2013, taip pat to reglamento 105 straipsnyje nustatytų papildomų reikalavimų ar bet kokių nacionalinių būtiniausių likvidumo reikalavimų vykdymui; antra, reikšminga neigiama įstaigos einamųjų ir būsimų įsipareigojimų raida, kurią vertinant tam tikrais atvejais reikia atsižvelgti į tikėtiną ir išimtinį grynųjų pinigų netekimą, įskaitant atsirandančius potencialaus masinio indėlių atsiėmimo požymius; trečia, pokyčiai, dėl kurių galėtų labai nukentėti įstaigos geras vardas, visų pirma, kai viena ar kelios reitingų agentūros labai sumažina įstaigos reitingą, jeigu dėl to nuteka didelės finansavimo dalys arba įstaiga nebegali atnaujinti finansavimo ar pasinaudoti nuo išorės reitingų priklausančiomis sutarčių sąlygomis.

346 Įvairūs veiksniai, į kuriuos ECB ir BPV atsižvelgė pagal EBI gaires ir kurių, beje, ieškovai neginčijo, leido daryti išvadą, kad pertvarkymo schemos patvirtinimo dieną *Banco Popular* buvo žlungantis ar galėjo žlugti, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 4 dalies c punktą.

347 Trečia, ieškovai negali teigti, kad BPV ir Komisijos atsisakymas leisti jiems susipažinti su dokumentais, kuriais jos rėmėsi, sutrukdė jiems pateikti argumentų, kuriais būtų galima pagrįstai paneigti Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytos sąlygos įvykdymą.

348 Reikia konstatuoti, kad nuoroda į ECB vertinimą rezoliucinėje dalyje, ypač nuoroda į Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 4 dalies c punktą, yra prie prašymo pridėtoje pertvarkymo schemos versijoje. Be to, nekonfidenciali ECB vertinimo versija buvo paskelbta ECB interneto svetainėje 2017 m. rugpjūčio 14 d., t. y. prieš pateikiant dubliką.

349 Taigi, kaip pažymi BPV, objektyvūs elementai, kuriais buvo grindžiami vertinimai, kuriais nustatyta, kad Banco *Popular* dėl savo likvidumo padėties žlugo arba galėjo žlugti, buvo pateikti pertvarkymo schemoje ir ECB vertinime, su kuriais ieškovai galėjo susipažinti bent jau prieš pateikdami dubliką.

350 Be to, kaip teigia BPV ir per posėdį nurodė *Banco Santander*, vienas iš ieškovų, kaip *Banco Popular* valdybos narys, turėjo tiesioginę prieigą prie informacijos, susijusios su *Banco Popular* finansinės padėties raida.

351 Todėl manydamos, kad Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyta sąlyga buvo įvykdyta, BPV ir Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos.

352 Taigi pirmąją dalį reikia atmesti.

Dėl antrosios dalies, grindžiamos Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu

353 Ieškovai teigia, kad pertvarkymo priemonėje pateiktų duomenų nepakanka, kad būtų galima įrodyti, jog Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies b punkte nustatyta sąlyga buvo įvykdyta. Jų nuomone, buvo kitų nei pertvarkymas privataus ar riziką ribojančio pobūdžio priemonių, kurias BPV ir Komisija turėjo išnagrinėti.

354 Pertvarkymo schemos 3 straipsnyje BPV, atsižvelgdama į ECB vertinimą, padarė išvadą, kad alternatyvios priemonės, galinčios užkirsti kelią *Banco Popular* žlugimui per pagrįstą laikotarpį, nėra ir kad Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies b punkte nustatyta sąlyga yra įvykdyta.

355 Kalbant konkrečiau, pertvarkymo schemos 3.2 straipsnyje BPV nurodė, kad nėra jokios pagrįstos tikimybės užkirsti kelią *Banco Popular* žlugimui kitomis privataus pobūdžio priemonėmis. Tokių priemonių nebuvimą galėjo lemti, be kita ko, šios aplinkybės:

– pats bankas 2017 m. birželio 6 d. ECB skirtame rašte pripažino, kad gali žlugti,

– per privataus pardavimo procedūrą nebūtų pavykę pasiekti teigiamo rezultato per terminą, per kurį bankas būtų laiku sugrąžinęs skolas ar įvykdęs kitus įsipareigojimus,

– buvo mažai tikėtina, kad bankas per reikiamą laiką galės sukaupti papildomų lėšų, sudarydamas sandorius rinkoje, vykdydamas centrinio banko operacijas arba panaudodamas jo rezervo fonde ir gaivinimo planuose numatytas priemones,

– skubios paramos likvidumui padidinti būtų nepakakę turint omenyje likvidumo padėties blogėjimo spartą.

356 Pertvarkymo schemos 3.3 straipsnyje BPV laikėsi nuomonės, kad nėra pagrindo tikėtis, jog priežiūros veiksmais, įskaitant ankstyvosios intervencijos priemones, būtų galima užkirsti kelią *Banco Popular* žlugimui. BPV pažymėjo, kad vertindamas faktinį ar numatomą *Banco Popular* žlugimą ECB patvirtino, kad nebuvo prieinamų priežiūros ar ankstyvosios intervencijos veiksmų, kuriais būtų galima nedelsiant atkurti banko likvidumą suteikiant jam pakankamai laiko verslo sandoriui ar kitam sprendimui įgyvendinti. ECB, kaip kompetentingos institucijos, turimomis priemonėmis pagal nacionalinės teisės nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkeltas Direktyvos 2013/36 104 straipsnis ir Direktyvos 2014/59 27–29 straipsniai, arba pagal Reglamento Nr. 1024/2013 16 straipsnį nebuvo galima užtikrinti, kad *Banco Popular* galės iki sueinant terminui padengti savo skolas ar įvykdyti kitus įsipareigojimus, atsižvelgiant į stebimą likvidumo pablogėjimo apimtį ir tempą.

357 Pertvarkymo schemos 3.4 straipsnyje BPV laikėsi nuomonės, kad taip pat nėra pagrindo tikėtis, jog pasinaudojus įgaliojimais nurašyti ir konvertuoti kapitalo priemones pagal Reglamento Nr. 806/2014 21 straipsnį, būtų išvengta *Banco Popular* žlugimo per pagrįstą laikotarpį. Visų

pirma, BPV manė, kad, atsižvelgiant į tai, jog *Banco Popular* dėl savo likvidumo padėties buvo žlungantis ar galintis žlugti, kapitalo nurašymo ir konvertavimo nebūtų pakakę banko likvidumui atkurti.

358 Ieškinyje ieškovai teigia, kad BPV paskelbtoje pertvarkymo schemos versijoje esantys duomenys, ypač 3.1–3.4 straipsniai, yra didžiąja dalimi suredaguoti, todėl jų nepakanka, kad būtų galima įrodyti, jog Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies b punkte nustatyta sąlyga yra įvykdyta.

359 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad mažiau redaguotose versijose, kurias BPV savo interneto svetainėje paskelbė paeiliui 2018 m. vasario 2 d. ir spalio 31 d., t. y. prieš pateikiant dubliką, buvo pateiktas visas šių punktų tekstas.

360 Dublike ieškovai teigia, kad BPV ir Komisijai atsisakius leisti joms susipažinti su dokumentais, kuriais jos rėmėsi, jos negali atsakyti į atsiliepimuose į ieškinį išdėstytus argumentus. Tačiau ieškovai nenurodo, į kokius argumentus jie negalėtų atsakyti.

361 Pirma, ieškovai teigia, kad apie tai, jog nėra jokių kitų privataus pobūdžio priemonių, BPV tik „sprendė“ iš tam tikrų veiksnių, o to nepakanka Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies b punkto reikalavimams įvykdyti. Pirmasis veiksnys būtų *Banco Popular* 2017 m. birželio 6 d. raštas ECB, kuriame jis nurodė, kad gali žlugti. Šiuo raštu negali būti remiamasi taikant Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies b punkte numatytą antrąją sąlygą. Antrasis veiksnys – teiginys, kad privataus pardavimo procedūra nebuvo baigta per terminą, per kurį *Banco Popular* galėjo suėjus terminui sugrąžinti skolas ir įvykdyti kitus įsipareigojimus. Tačiau ši procedūra nebuvo sėkminga dėl BPV, kurios pirmininkės pareiškimai esą padidino *Banco Popular* likvidumo problemas.

362 Dėl šio sprendimo 328 ir 329 punktuose nurodyto 2017 m. birželio 6 d. *Banco Popular* rašto ECB ieškovai savo atsiliepime į įstojimo į bylą paaiškinimus pateiktame šio rašto turinio aprašyme pripažįsta, kad *Banco Popular* valdyba padarė išvadą, jog bankas susidūrė su rimtomis likvidumo problemomis ir kad jis galėjo žlugti.

363 Reikia konstatuoti, kad informuodama ECB, jog *Banco Popular* gali žlugti, valdyba būtinai pripažino, kad nebėra jokio sprendimo, kuris padėtų išvengti tokios padėties. Todėl, priešingai nei teigia ieškovai, šio rašto turinys yra svarbus vertinant, ar Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies b punkte nustatyta sąlyga buvo įvykdyta.

364 Kalbant apie pertvarkymo schemoje išdėstytą teiginį, kad per privataus pardavimo procedūrą teigiamo rezultato nebūtų pavykę pasiekti per laikotarpį, per kurį bankas būtų galėjęs suėjus terminui sugrąžinti skolas arba įvykdyti kitus įsipareigojimus, pažymėtina, kad tai taip pat yra reikšminga faktinė aplinkybė, kuria remdamasi BPV padarė išvadą, jog šis pardavimas nebuvo privataus pobūdžio veiksmas, galintis užkirsti kelią *Banco Popular* įsipareigojimų neįvykdymui, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies b punktą.

365 Dėl ieškovų argumento, kad privatus pardavimas buvo nesėkmingas dėl BPV ir ypač jos pirmininkės pareiškimų, pakanka pažymėti, kad jis grindžiamas tik nepagrįstu teiginiu ir, bet kuriuo atveju, yra nereikšmingas. Iš tikrųjų, pagal Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies b punktą BPV turėjo nustatyti, kad privačių alternatyvų pertvarkymui nėra, ir objektyviai pažymėjo, kad *Banco Popular* inicijuota privataus pardavimo procedūra nebuvo sėkminga. Šiuo aspektu motyvai, dėl kurių šis privatus sprendimas nebuvo įmanomas, nebuvo reikšmingi.

366 Be to, priešingai nei teigia ieškovai, iš pertvarkymo schemos 3.1–3.4 straipsnių matyti, kad darydama išvadą, jog nėra galimybės pasinaudoti jokia kita privačia priemone, BPV rėmėsi ne tik šiais dviem aspektais. BPV taip pat nustatė, kad buvo mažai tikėtina, kad bankas per reikiamą laiką galės sukaupti papildomų lėšų, sudarydamas sandorius rinkoje, vykdydamas centrinio banko operacijas arba panaudodamas jo rezervo fonde ir gaivinimo planuose numatytas priemones, ir kad, atsižvelgiant į *Banco Popular* likvidumo blogėjimo spartą, skubios paramos likvidumui padidinti būtų nepakakę.

367 Antra, ieškovai teigia, kad BPV nepateikė jokių įrodymų, pagrindžiančių pertvarkymo schemoje išdėstytą teiginį, jog nebuvo pagrįstos tikimybės, kad rizikos ribojimo priemonėmis, įskaitant ankstyvosios intervencijos priemones, būtų galima užkirsti kelią *Banco Popular* žlugimui. BPV neatsižvelgė į galimybę suteikti skubią paramą likvidumui padidinti, kurią skyrus būtų buvę pakankamai laiko privataus pardavimo procedūrai užbaigti arba įsitikinti, kad kitų privataus pobūdžio priemonių, kaip antai turto pardavimo ar kapitalo didinimo, nebuvo. Prie prašymo pridėtoje eksperto ataskaitoje teigiama, kad *Banco Popular* turėjo pakankamai garantijų, kad būtų galima pateisinti skubios paramos likvidumui padidinti suteikimą, ir pertvarkymo buvo galima išvengti.

368 Ieškovai teigia, kad iš dviejų 2017 m. birželio 5 d. Ispanijos banko raštų ECB matyti, jog *Banco Popular* suteikė garantiją, pagrindžiančią visos prašomos skubios paramos likvidumui padidinti suteikimą. Ispanijos bankas teigia, kad šios skubios paramos likvidumui padidinti būtų pakakę *Banco Popular* trumpalaikiams likvidumo poreikiams patenkinti. ECB būtų pritaręs prašomos skubios paramos likvidumui padidinti suteikimui, o jos suma būtų leidusi *Banco Popular* užbaigti savo pardavimo procedūrą arba savo kapitalo didinimo programą. Ieškovai teigė, kad jie nežino, kodėl nebuvo suteikta skubi parama likvidumui padidinti, kuriai pritarė Ispanijos bankas ir ECB. Jie pažymi, kad tik po to, kai ECB paskelbė, kad *Banco Popular* faktiškai arba numanomai nevykdo įsipareigojimų, Ispanijos bankas atšaukė savo sutikimą suteikti šią skubią paramą likvidumui padidinti.

369 Reikia pažymėti, kad 2017 m. birželio 6 d. ECB, vertindamas *Banco Popular* žlugimo arba galimo žlugimo padėtį, pažymėjo, kad nors *Banco Popular* parengė įvairių papildomų likvidumo užtikrinimo priemonių keliomis savaitėmis anksčiau ir pradėjo jas įgyvendinti, gaunamų ar dar laukiamų įplaukų nepakako šio banko likvidumo blogėjimui kompensuoti vertinimo atlikimo datą. ECB nurodė, kad net pasinaudojus skubia parama likvidumui padidinti, dėl kurios ECB valdančioji taryba nepateikė prieštaravimų 2017 m. birželio 5 d., tą dieną grynųjų pinigų išteklių nepakako, kad būtų užtikrintas *Banco Popular* pajėgumas įvykdyti įsipareigojimus ne vėliau kaip 2017 m. birželio 7 d.

370 Pertvarkymo schemos 26 konstatuojamosios dalies c punkte BPV konstatavo, kad, neprieštaraujant ECB, 2017 m. birželio 5 d. *Banco Popular* gavo pradinę skubią paramą likvidumui padidinti, tačiau Ispanijos bankas neturėjo galimybių jam suteikti papildomos skubios paramos likvidumui padidinti.

371 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad 2017 m. birželio 5 d. rašte Ispanijos bankas paprašė ECB pritarti skubiai paramai *Banco Popular* likvidumui padidinti, kad būtų išspręsta sunki likvidumo krizė, su kuria jis buvo susidūręs. Tą pačią dieną ECB gavo naują Ispanijos banko raštą, kuriame buvo pateiktas prašymas dėl skubios paramos *Banco Popular* likvidumui padidinti, nes pastarasis jam pranešė apie ypač didelį grynųjų pinigų judėjimą. Iš šių dviejų tą pačią dieną ECB gautų raštų matyti, kad *Banco Popular* grynųjų pinigų išteklių situacija pablogėjo.

372 Taigi pertvarkymo schemos 3.2 straipsnio d punkte BPV taip pat konstatavo, kad, atsižvelgiant į *Banco Popular* likvidumo blogėjimo spartą, skubios paramos likvidumui padidinti būtų nepakakę.

373 Reikia pažymėti, kad kitą dieną po šios pirmosios paramos likvidumui padidinti, t. y. 2017 m. birželio 6 d., dėl grynųjų pinigų atsiėmimo apimties ir greitumo ECB ir *Banco Popular* valdyba padarė išvadą, kad, 2017 m. birželio 7 d. suėjus terminui, bankas nebegalės padengti skolų ar kitų įsipareigojimų. Taigi, kadangi buvo konstatuotas *Banco Popular* žlugimas, nebebuvo įmanoma papildoma skubi parama likvidumui padidinti.

374 Be to, reikia priminti, kad BPV neatlieka jokio vaidmens teikiant skubią paramą likvidumui padidinti; ji priskirtina nacionalinių centrinių bankų kompetencijai.

375 Taigi pertvarkymo schemoje BPV galėjo tik konstatuoti, pirma, kad ECB, atlikdamas *Banco Popular* žlugimo ar galimo žlugimo padėties vertinimą, manė, kad jo patvirtinta skubi parama likvidumui padidinti nepadėjo išspręsti *Banco Popular* likvidumo krizės, ir, antra, kad Ispanijos bankas nesuteikė *Banco Popular* papildomos skubios paramos likvidumui padidinti.

376 Todėl BPV negalėjo atsižvelgti į sprendimą, kuris nepriklausė jos kompetencijai ir kuris nebebuvo įmanomas, kai ECB ir pats *Banco Popular* nusprendė, kad bankas žlunga arba gali žlugti.

377 Vadinasi, ieškovai negali priekaištauti BPV dėl to, kad ji neatsižvelgė į galimybę gauti skubią paramą likvidumui padidinti, kuria pasinaudojus būtų buvę pakankamai laiko privataus pobūdžio veiksmui patvirtinti, privataus pardavimo procedūrai užbaigti arba įsitikinti, kad kitų privataus pobūdžio veiksmų nėra.

378 Dėl ieškovų argumento, kad jie nežinojo, kodėl Ispanijos bankas nesuteikė papildomos skubios paramos likvidumui padidinti, pakanka pažymėti, kad jis yra nereikšmingas. Iš tiesų, kadangi BPV galėjo atsižvelgti tik į Ispanijos banko atsisakymą suteikti *Banco Popular* papildomą skubią paramą likvidumui padidinti, šio atsisakymo priežastys nėra svarbios vertinant ginčijamų sprendimų teisėtumą.

379 Vadinasi, prie ieškinio pridėta 2017 m. rugpjūčio 3 d. eksperto ataskaita, kurioje pateikiama pertvarkymo schemos analizė, taip pat yra nereikšminga, nes, ieškovų teigimu, joje nustatyta, kad *Banco Popular* turėjo pakankamai garantijų, kad galėtų pasinaudoti skubia parama likvidumui padidinti.

380 Taigi, priešingai nei teigia ieškovai, skubi parama likvidumui padidinti nebuvo pertvarkymo schemai alternatyvi priemonė.

381 Trečia, ieškovai teigia, kad buvo privataus pobūdžio sprendimų, kurie galėtų išspręsti *Banco Popular* likvidumo problemas ir kuriuos būtų galima įgyvendinti per pagrįstą laikotarpį. Jie išvardijo keletą priemonių ir nurodė, kad jos galėjo būti įgyvendintos, jei Ispanijos bankui būtų buvę leista suteikti visą prašomą skubią paramą likvidumui padidinti.

382 Kaip nurodo *Banco Santander*, šie sprendimai grindžiami klaidinga prielaida, kad 2017 m. birželio 6 d. *Banco Popular* galėjo pasinaudoti papildoma skubia parama likvidumui padidinti.

383 Kadangi buvo nustatyta, kad BPV pertvarkymo plane galėjo atsižvelgti tik į tai, kad Ispanijos bankas negalėjo skubiai suteikti *Banco Popular* papildomos skubios paramos likvidumui padidinti, ieškovai neįrodė, kad jų nurodyti privataus pobūdžio sprendimai buvo įmanomi.

384 Bet kuriuo atveju ieškovai neįrodė, kad jų nurodyti sprendimai galėjo būti įgyvendinti per pakankamai trumpą laikotarpį, kad 2017 m. birželio 6 d. *Banco Popular* būtų galėjęs išspręsti savo likvidumo problemą ir nebūtų pripažintas žlungančiu arba galinčiu žlugti.

385 Pirma, ieškovai tvirtina, kad 2017 m. balandžio 10 d. vykusiame metiniame susirinkime *Banco Popular* akcininkai patvirtino įgaliojimą valdybai leisti padidinti kapitalą suma, lygia 50 % banko įstatinio kapitalo. Jie taip pat remiasi prie ieškinio pridėtais dokumentais, visų pirma dviejų ieškovų, A. Del Valle Ruiz ir Ruiz Sacristán, pareiškimais, jog svarbūs suinteresuotieji subjektai buvo pasirengę įnešti dideles kapitalo sumas, kad padėtų *Banco Popular* įveikti trumpalaikes likvidumo problemas. Ši kapitalo injekcija būtų atkūrusi pasitikėjimą banku ir suteikusi daugiau laiko privataus pardavimo procesui įvykdyti.

386 Jie taip pat nurodo, kad 2017 m. gegužės mėn. *Deutsche Bank* apskaičiavo, jog *Banco Popular* reikia 4 mlrd. EUR kapitalo injekcijos ir A. Del Valle Ruiz ir kiti investuotojai buvo pasirengę prisidėti įnešdami 50 % šios sumos, kad 2017 m. birželio 3 d. *Barclays Bank* pasiūlė *Banco Popular* dalyvauti didinant kapitalą, o 2017 m. birželio 5 d. *Deutsche Bank* informavo *Banco Popular*, kad yra suinteresuotas dalyvauti didinant kapitalą 2 mlrd. EUR. Be to, 2017 m. gegužės pabaigoje *Pacific Investment Management Company LLC* (PIMCO), kaip pranešama, įsipareigojo kapitalo didinimo atveju skirti iki 300 mln. eurų.

387 Pakanka pažymėti, kad iš prie ieškinio pridėtų A. Del Valle Ruiz ir Ruiz Sacristán pareiškimų matyti, jog pertvarkymo datą *Banco Popular* akcininkų kurtas kapitalo didinimo projektas buvo tik parengiamajame etape. Pavyzdžiui, ieškovai ieškinyje remiasi ištrauka iš A. Del Valle Ruiz pareiškimo, kuriame jis nurodo, kad 2017 m. birželio 2 d. su kitu investuotoju diskutavo dėl susitikimo su vienu investiciniu banku dėl tinkamiausio kapitalo didinimo organizavimo būdo ir kad šis susitikimas buvo numatytas 2017 m. birželio 5 d.

388 Kalbant apie *Barclays Bank* ir *Deutsche Bank* raštus, pažymėtina, kad juose nėra jokio tvirto šių bankų įsipareigojimo dalyvauti didinant *Banco Popular* kapitalą, jie tiesiog atspindi diskusijas dėl galimo kapitalo didinimo ateityje. Iš šių raštų matyti, kad jų išsiuntimo dieną *Banco Popular* kapitalo didinimo projektas dar buvo labai ankstyvame etape.

389 Taigi *Banco Popular* skirtame 2017 m. birželio 3 d. rašte, kurio ištrauka pridėta prie dubliko, *Barclays Bank* tik daro nuorodą į neseniai vykusias diskusijas dėl kapitalo padidinimo, kurių tikslas – patenkinti *Banco Popular* papildomų atidėjinių poreikius ir pasiekti gerokai didesnį kapitalo lygį, kad būtų sumažinta jam kylanti rizika, susijusi su konkrečiu pavojumi, kylančiu dėl nekilnojamojo ir kito nelikvidžiojo turto. Vadinasi šio rašto ištraukoje, pirma, nėra nieko, kas rodytų, jog *Barclays Bank* buvo pasirengęs dalyvauti didinant kapitalą, ir, antra, jame nenurodyta likvidumo krizė, su kuria susidūrė *Banco Popular*, ir nepasiūlyta jokio sprendimo, kuriuo būtų galima tai ištaisyti.

390 2019 m. spalio 7 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo naują ieškovų įrodymą, pateiktą remiantis Procedūros reglamento 85 straipsnio 3 dalimi, – šio rašto viso teksto versiją.

391 Procedūros reglamento 85 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad išimties tvarka pagrindinės šalys dar gali pateikti įrodymų ar pasiūlymų pateikti įrodymų prieš pasibaigiant žodinei proceso daliai su sąlyga, kad vėlavimas juos pateikti yra pagrįstas.

392 2019 m. spalio 7 d. rašte ieškovai pavėluotą šio dokumento pateikimą grindžia tuo, kad jis buvo atskleistas žiniasklaidoje ir nuo tada yra viešai prieinamas, tačiau dar nebuvo viešai prieinamas 2019 m. rugsėjo 30 d., kai jie pateikė savo pastabas dėl įstojimo į bylą paaiškinimų.

393 Tačiau reikia pažymėti, kad ieškovai nenurodo, kokią dieną šis dokumentas tariamai buvo atskleistas žiniasklaidoje. Šiuo klausimu BPV pastabose dėl šio naujo įrodymo pateikimo nurodė, kad neredaguota šio rašto versija buvo paskelbta 2019 m. balandžio 9 d. *Diario16* interneto svetainėje.

394 Iš to matyti, kad, priešingai nei teigia ieškovai, *Barclays Bank* rašto neredaguotas variantas buvo viešai prieinamas iki jų pastabų dėl įstojimo į bylą paaiškinimų pateikimo. Iš to matyti, kad ieškovai nepagrindė pavėluoto šio dokumento pateikimo ir kad jis turi būti atmestas kaip nepriimtinas, nenagrinėjant jo įrodomosios galios.

395 Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad šio rašto turinys nepagrindžia ieškovų argumento, kad kapitalo didinimas buvo reali alternatyva, ir neįrodo, kad *Barclays Bank* ketino ateityje finansiškai prisidėti didinant *Banco Popular* kapitalą. Iš tikrųjų tame rašte *Barclays Bank* dar kartą patvirtino savo paramą bankui *Banco Popular* ir nurodė, kad gali padėti jam sudaryti šį svarbų sandorį. *Barclays Bank* pareiškė, kad yra suinteresuotas pasirašyti 50 % sandorio rinkos sąlygomis kaip pasaulinis koordinatorius arba apskaitos tvarkytojas. Jis pridėjo teisines išlygas, patvirtintas elektroniniame lydraštyje, kuriame teigiama, kad „bet koks įsipareigojimas ar pasiūlymas, susijęs su tokiu pasirašymu, reikštų atskirą (-us) susitarimą (-us), kurį (-iuos) *Banco Popular* sudarytų su [juo], jeigu rinkos sąlygos būtų patenkinamos, išankstinis patikrinimas būtų buvęs sėkmingas, šalys būtų susitarusios dėl sąlygų ir kainų tą dieną <…> ir būtų gauti visi reikalingi vidiniai leidimai“. Galiausiai *Barclays Bank* pažymėjo, kad šis raštas nėra pasiūlymas pasirašyti sandorį ar gauti kokį nors finansavimą ir juo nesiekiama sukurti jo ir *Banco Popular* teisinių santykių.

396 Prie dubliko pridėtame 2017 m. birželio 5 d. *Banco Popular* skirtame rašte *Deutsche Bank* tik paminėjo savo suinteresuotumą užtikrinti 50 % galimo kapitalo padidinimo 4 mlrd. eurų suma. Rašte nurodoma tik tai, kad „akivaizdu, jog yra tam tikros sąlygos, tačiau raštas grindžiamas mūsų įsitikinimu, kad tokiomis aplinkybėmis, kurios, mūsų nuomone, gali iš tikrųjų susiklostyti, [kapitalo] didinimas galėtų būti įgyvendintas siekiant stabilizuoti banko padėtį“. Taigi šis raštas neturėtų būti aiškinamas kaip apimantis tvirtą *Deutsche Bank* įsipareigojimą ir nėra susijęs su sprendimu, kuriuo siekiama išspręsti *Banco Popular* likvidumo krizę.

397 Teigdami, kad PIMCO dalyvavo didinant kapitalą, ieškovai remiasi citata iš vieno 2017 m. gruodžio 11 d. *El Mundo* straipsnio. Pakanka pažymėti, kaip tai daro Komisija, kad tame straipsnyje taip pat teigiama, jog PIMCO nepatvirtino savo veiklos, susijusios su *Banco Popular*.

398 Antra, ieškovai teigia, kad *Banco Popular* taip pat buvo pasirengęs parduoti nestrateginį turtą.

399 Pakanka konstatuoti, kad šis paprastas ieškinyje išdėstytas teiginys nėra pagrįstas jokiais įrodymais, nes prie atsakymo pridėti dokumentai, kuriais remiasi ieškovai, nėra susiję su turto pardavimo planais. Bet kuriuo atveju, kaip teigia ieškovai, tai buvo tik projektai. Taigi ieškovai neįrodė, kad tokie turto pardavimai, kurie buvo tik parengiamajame etape, galėjo būti užbaigti keliomis savaitėmis anksčiau ir galėjo būti įvykdyti skiriant pakankamai laiko, kad *Banco Popular* galėtų rasti pakankamai grynųjų pinigų savo įsipareigojimams įvykdyti 2017 m. birželio 7 d.

400 Trečia, visų pirma, ieškovai teigia, kad BBVA norėjo pateikti pasiūlymą įsigyti *Banco Popular*, tačiau BPV ir FROB tariamai nesuteikė jam pakankamai laiko konkurencingam pasiūlymui pateikti ir kad ginčijamais sprendimais buvo užkirstas kelias konkurencingam pardavimui.

401 Šis argumentas yra nereikšmingas, nes ieškovų minima *Banco Popular* pardavimo procedūra yra susijusi ne su alternatyva pertvarkymui, o su pardavimo procedūra, kurią FROB suorganizavo vykdydama pertvarkymo procedūrą.

402 Be to, ieškovai tvirtina, kad jei prašoma skubi parama likvidumui padidinti būtų buvusi suteikta visa apimtimi, būtų buvęs pateiktas geresnis *Banco Popular* įsigijimo pasiūlymas ir kad *Banco Santander* buvo pasirengęs sumokėti 200 mln. eurų, tačiau atsiėmė savo pasiūlymą, kai sužinojo, kad yra vienintelis konkurso dalyvis.

403 Pakanka pažymėti, kad šis argumentas grindžiamas klaidinga prielaida, jog *Banco Popular* būtų buvusi suteikta papildoma skubi parama likvidumui padidinti. Be to, teiginys, kad *Banco Santander* buvo pasirengęs pasiūlyti didesnę kainą ir kad prieš baigiantis FROB organizuotai pardavimo procedūrai jam buvo pranešta, jog jis yra vienintelis konkurso dalyvis, yra nepagrįstas.

404 Iš to, kas pirmiau išdėstyta, matyti, kad ieškovai nenustatė, jog jų nurodytos alternatyvios priemonės galėjo būti įgyvendintos skubiai ir kad jos būtų padėjusios *Banco Popular* atkurti savo likvidumą per pakankamai trumpą laiką, taigi neįrodė, kad BPV padarė akivaizdžią vertinimo klaidą konstatuodama, jog nebuvo alternatyvių pertvarkymui priemonių, kuriomis buvo galima užkirsti kelią faktiniam ar numatomam *Banco Popular* žlugimui 2017 m. birželio 6 d.

405 Be to, ieškovai negali priekaištauti BPV, kad ši neatsižvelgė į jų nurodytus veiksmus. Iš tikrųjų, kaip nurodo Komisija ir BPV, pastaroji pagrįstai galėjo vertinti tik tuos veiksmus, kurie iš tikrųjų galėjo būti įgyvendinti atitinkamomis aplinkybėmis ir per nustatytus terminus.

406 Taigi BPV neprivalėjo atsižvelgti į priemones, kuriomis nebuvo galima išspręsti neatidėliotinos problemos, susijusios su sparčiai blogėjančia *Banco Popular* likvidumo padėtimi, kuri buvo banko žlugimo arba galimo žlugimo priežastis.

407 Iš to, kas pirmiau nurodyta, matyti, kad manydamos, jog Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies b punkte nustatyta sąlyga buvo įvykdyta, BPV ir Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos.

408 Todėl antrąją dalį, taigi ir ieškinio penktąjį pagrindą, reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl šeštojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 806/2014 21 straipsnio 1 dalies pažeidimu

409 Ieškovai teigia, kad BPV ir Komisija pažeidė Reglamento Nr. 806/2014 21 straipsnio 1 dalį, nes manė, kad buvo įvykdytos sąlygos, leidžiančios pasinaudoti įgaliojimais nurašyti ir konvertuoti atitinkamas nuosavo kapitalo priemones. Ieškovai remiasi savo argumentais, nurodytais ieškinio penktajame pagrinde.

410 Pakanka pažymėti, kaip tai padarė Komisija, BPV ir Ispanijos Karalystė, kad šiame ieškinio pagrinde ieškovai tik nurodo savo argumentus, pateiktus penktajame pagrinde, ir nepateikia jokių naujų argumentų, kuriais būtų konkrečiai siekiama įrodyti Reglamento Nr. 806/2014 21 straipsnio 1 dalies pažeidimą.

411 Kadangi ieškinio penktasis pagrindas buvo atmestas, ieškinio šeštasis pagrindas taip pat turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo Chartijos 41 ir 47 straipsnių pažeidimu

412 Ieškovai teigia, kad ginčijamais sprendimais pažeidžiama, pirma, teisė būti išklausytam ir, antra, teisė į veiksmingą teisminę gynybą, įtvirtintos Chartijos 41 ir 47 straipsniuose.

Dėl pirmojo prieštaravimo, grindžiamo teise būti išklausytam

413 Ieškovai teigia, kad jiems nebuvo pranešta apie ginčijamus sprendimus ir nebuvo suteikta galimybė būti išklausytiems prieš juos priimant. Ginčijamais sprendimais iš jų atimama nuosavybės teisė ir jie būtų turėję galimybę pareikšti pastabas dėl prudencinių arba privačių priemonių, kaip alternatyvos pertvarkymui, egzistavimo. Jie priduria, kad jei būtų turėję galimybę pateikti pastabas vykstant procedūrai, tikėtina, kad BPV ir Komisija būtų susidariusios kitokią nuomonę dėl to, ar buvo įvykdytos pertvarkymo sąlygos, ir dėl *Banco Popular* vertinimo.

414 Visų pirma iš pirmojo pagrindo pirmosios dalies analizės matyti, kad tai, jog Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnyje nenumatytas subjekto, kuriam taikoma pertvarkymo priemonė, akcininkų išklausymas, yra teisės būti išklausytam apribojimas, kuris, pirma, pateisinamas bendrojo intereso tikslu, t. y. tikslu užtikrinti finansų rinkų stabilumą, kaip numatyta Reglamento Nr. 806/2014 14 straipsnyje, su kuriuo susijęs ir tikslas užtikrinti subjekto ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą, taip pat būtinybe greitai priimti sprendimą, jei tenkinamos pertvarkymo sąlygos, ir, antra, juo laikomasi proporcingumo principo remiantis Chartijos 52 straipsnio 1 dalimi.

415 Vis dėlto iš šio sprendimo 121 ir 122 punktuose minėtos jurisprudencijos matyti, kad teisės būti išklausytam turi būti paisoma per bet kokią procedūrą, galinčią pasibaigti asmens nenaudai priimtu aktu, net jei taikytinuose teisės aktuose toks formalumas nėra aiškiai numatytas.

416 Visų pirma reikia priminti, kad pertvarkymo schemos, kurią BPV priėmė pasibaigus Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnyje numatytai procedūrai, dalykas yra *Banco Popular* pertvarkymas. Pertvarkymo schema skirta tik FROB, o *Banco Popular* turi būti laikomas subjektu, dėl kurio patvirtinta individuali priemonė ir kuriam užtikrinama Chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punkte numatyta teisė būti išklausytam.

417 Taigi reikia atsižvelgti į tai, kad ieškovai, kaip *Banco Popular* akcininkai ar obligacijų turėtojai, nėra nei pertvarkymo schemos, kuri nėra jų atžvilgiu priimtas individualus sprendimas, nei subjektai, kuriems skirtas Sprendimas 2017/1246, kuriuo patvirtinta ši pertvarkymo schema.

418 Vis dėlto reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 806/2014 21 straipsnio 1 dalį BPV gali naudotis *Banco Popular* kapitalo priemonių nurašymo ar konvertavimo įgaliojimais.

419 Todėl procedūra, kurios BPV laikėsi priimdama pertvarkymo schemą, net jeigu ji nėra susijusi su prieš ieškovus pradėta individualia procedūra, gali lemti priemonės, galinčios neigiamai paveikti jų, kaip *Banco Popular* akcininkų arba kapitalo priemonių turėtojų, interesus, priėmimą.

420 Šio sprendimo 121 punkte nurodytoje Teisingumo Teismo jurisprudencijoje plačiai aiškinama teisė būti išklausytam, kuri užtikrinama kiekvienam asmeniui vykstant procedūrai, per kurią gali būti priimtas sprendimas jo nenaudai.

421 Vis dėlto taip pat reikia priminti, kad pagal šio sprendimo 131 punkte nurodytą Chartijos 52 straipsnio 1 dalį ir šio sprendimo 132 punkte nurodytą jurisprudenciją tuo atveju, jei ieškovai per *Banco Popular* pertvarkymo procedūrą galėtų remtis Chartijoje įtvirtinta teise būti išklausytiems, šiai teisei galėtų būti taikomi apribojimai. Visų pirma tai, kad BPV ir Komisija neišklausė ieškovų kaip *Banco Popular* akcininkų ar kapitalo priemonių turėtojų vykstant pertvarkymo procedūrai, galėjo būti pateisinama.

422 Nagrinėjamu atveju pertvarkymo schemos 4.2 straipsnyje BPV nurodė, kad *Banco Popular* pertvarkymas buvo būtinas ir proporcingas siekiant dviejų Reglamento Nr. 806/2014 14 straipsnio 2 dalyje nurodytų tikslų, t. y. išvengti reikšmingo neigiamo poveikio finansiniam stabilumui ir užtikrinti *Banco Popular* ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą.

423 Šiuo klausimu pertvarkymo schemos 4.4.2 straipsnyje BPV paaiškino, kad padarė išvadą, jog dėl *Banco Popular* padėties kilo didėjanti didelio neigiamo poveikio Ispanijos finansiniam stabilumui rizika, atsižvelgiant į įvairius veiksnius. Viena iš šių aplinkybių yra, pirma, *Banco Popular*, kuris buvo Ispanijos šeštos bankų grupės patronuojančioji bendrovė, kurio bendra turto suma siekė 147 mlrd. EUR ir kurį 2017 m. Ispanijos bankas nurodė kaip sisteminės svarbos įstaigą, dydis ir svarba. BPV, be kita ko, pažymėjo, kad *Banco Popular* buvo vienas iš pagrindinių Ispanijos rinkos dalyvių, užimantis didelę mažųjų ir vidutinių įmonių (MVĮ) rinkos dalį, ir kad jam priklausė santykinai didelė indėlių dalis (beveik 6 %) ir daug mažmeninių klientų (apie 1,4 mln.) visoje Ispanijoje. Antra, BPV atsižvelgė į *Banco Popular* veiklos pobūdį; ši veikla – tai komercinio banko veikla ir daugiausiai susijusi su finansavimo pasiūla, santaupų valdymu ir paslaugomis privatiems asmenims, šeimoms ir įmonėms (be kita ko, MVĮ). Pasak BPV, *Banco Popular* verslo modelio panašumas į kitų Ispanijos komercinių bankų verslo modelį galėjo prisidėti prie galimo netiesioginio neigiamo poveikio šiems bankams, kurie gali būti laikomi susiduriančiais su tais pačiais sunkumais.

424 Pertvarkymo schemos 4.4 straipsnyje BPV identifikavo tris ypatingos svarbos *Banco Popular* funkcijas, kaip tai suprantama pagal Deleguotojo reglamento 2016/778 6 straipsnį, t. y. indėlių rinkimą iš namų ūkių ir nefinansinių bendrovių, paskolas MVĮ ir mokėjimo grynaisiais pinigais paslaugas.

425 Pažymėtina, kad ieškinio penktajame pagrinde ieškovai nurodė Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies a ir b punktų pažeidimą, tačiau neginčijo, kad pertvarkymo schema buvo būtina dėl viešojo intereso, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 18 straipsnio 1 dalies c punktą.

426 Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad pertvarkymo veiksmai laikomi atitinkančiais viešąjį interesą, jeigu jie būtini tam, kad būtų pasiekti vienas ar daugiau to paties reglamento 14 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų ir yra proporcingi tiems tikslams, o subjektą likvidavus iškeliant įprastinę bankroto bylą, tie pertvarkymo tikslai būtų pasiekti ne tokiu pačiu mastu.

427 Taigi ieškovai neginčija, kad pertvarkymo schema buvo būtina ir proporcinga siekiant išvengti didelių neigiamų *Banco Popular* žlugimo padarinių Sąjungos finansiniam stabilumui ir užtikrinti jo ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą.

428 Todėl *Banco Popular* pertvarkymo procedūra buvo siekiama užtikrinti finansų rinkų stabilumą, o tai, remiantis analizės, atliktos dėl ieškinio pirmojo pagrindo, analize, yra bendrojo intereso tikslas, kuriuo galima pateisinti ieškovų teisės būti išklausytiems apribojimą pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį.

429 Be to, iš ieškinio pirmojo pagrindo analizės taip pat matyti, kad jei subjektas atitinka sąlygas, dėl kurių reikia priimti pertvarkymo priemonę, Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnyje numatyta, kad sprendimas turi būti priimtas per labai trumpą terminą.

430 Taigi nagrinėjamu atveju nuo momento, kai ECB konstatavo, kad *Banco Popular* žlunga ar gali žlugti, o BPV nusprendė, kad Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnyje numatytos sąlygos yra įvykdytos, pertvarkymo schema turėjo būti priimta kuo skubiau.

431 Šis greitas sprendimas buvo pagrįstas būtinybe užtikrinti *Banco Popular* ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą ir išvengti reikšmingo neigiamo jo padėties poveikio finansų rinkoms, be kita ko, užkertant kelią problemos plitimo rizikai. Nagrinėjamu atveju, kadangi *Banco Popular* žlugimas įvyko darbo savaitės dieną, buvo būtina užbaigti procedūrą ir priimti sprendimą prieš 2017 m. birželio 7 d. rytą atidarant rinkas.

432 Kaip pabrėžė generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona savo išvados sujungtose bylose *ABLV Bank ir kt. / ECB* (C-551/19 P ir C-552/19 P, EU:C:2021:16) 80 punkte, Sąjungos institucijos ir agentūros turi greitai priimti sprendimus, siekdamos išvengti neigiamo banko pertvarkymo poveikio finansų rinkoms, ir ši skuba jas *de facto* įpareigoja turėti „parengtą“ sprendimą prieš pradedant procedūrą, kad būtų galima pasinaudoti tuo, kad vertybinių popierių rinkos yra uždarytos.

433 Taigi ieškovai negali tiesiog teigti, kad BPV ir Komisija nepagrindė, kodėl ginčijami sprendimai buvo priimti taip skubiai.

434 Be to, reikėtų priminti, kad jei ieškovai būtų buvę išklausyti iš anksto, informuojant juos apie neišvengiamą pertvarkymo priemonę, būtų kilusi rizika, kad jie rinkoje imsis veiksmų, kurie apsunkintų *Banco Popular* finansinę padėtį. Vadinasi, toks išklausymas galėjo pakenkti numatyto pertvarkymo veiksmingumui.

435 Taigi reikia konstatuoti, kad ieškovų išklausymas prieš priimant pertvarkymo schemą arba Sprendimą 2017/1246 būtų labai sulėtinęs procedūrą, todėl būtų sutrukdęs pasiekti pertvarkymo schemos tikslų ir pakenkęs jos veiksmingumui.

436 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovų neišklausymas per procedūrą, po kurios buvo priimti ginčijami sprendimai, buvo teisės būti išklausytam apribojimas, kuris buvo pateisinamas ir būtinas finansinio stabilumo tikslui pasiekti ir atitiko proporcingumo principą pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį.

437 Vis dėlto nagrinėjamu atveju iš penktojo pagrindo analizės matyti, kad BPV ir Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, konstatuodamos, kad Reglamento
Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose numatytos sąlygos buvo įvykdytos, t. y. kad *Banco Popular* žlugo arba galėjo žlugti ir kad nebuvo jokio kito pagrindo tikėtis, jog kitais privačiais ar rizikos ribojimu pagrįstais veiksmais būtų užkirstas kelias jo žlugimui. Visų pirma iš

penktojo pagrindo antrosios dalies analizės matyti, kad ieškovai neįrodė, jog buvo alternatyvių priemonių, kuriomis buvo galima išspręsti *Banco Popular* likvidumo problemas ir taip užkirsti kelią jo pertvarkymui.

438 Todėl ieškovai negali teigti, kad jei jiems būtų buvusi suteikta galimybė vykstant procedūrai pareikšti pastabas dėl rizikos ribojimu grindžiamų ar privačių priemonių taikymo, pertvarkymo schema nebūtų buvusi priimta.

439 Dėl ieškovų argumento, kad jie turėjo būti išklausyti, nes ginčijamais sprendimais iš jų buvo atimta nuosavybės teisė, pakanka pažymėti, kad iš 160–162 punktuose nurodytos jurisprudencijos matyti, jog atitinkamo subjekto akcininkų ir kreditorių nuosavybės teisės apribojimu negalima pagrįsti pareigos suteikti jiems teisę būti išklausytiems.

440 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmąjį prieštaravimą reikia atmesti.

Dėl antrojo prieštaravimo, susijusio su teise į veiksmingą teisminę gynybą

441 Ieškovai teigia, kad atsižvelgiant į SESV 263 straipsnyje numatytus ieškinio pareiškimo terminus, jie būtų buvę priversti pareikšti ieškinį negavę įrodymų, kuriais grindžiami ginčijami sprendimai, o tai prieštarautų veiksmingos teisminės gynybos principui. Dublike jie nurodo, kad BPV ir Komisija toliau atsisako leisti susipažinti su dokumentais, kuriais jos rėmėsi ginčijamuose sprendimuose ir atsiliepimuose į ieškinį, todėl jie negali tinkamai pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis, o Bendrasis Teismas negali vykdyti jo kompetencijai priskirtos kontrolės.

442 Reikia priminti, kad, kalbant apie veiksmingos teisminės apsaugos principą, pasakytina, kad Chartijos 47 straipsnio pirmoje pastraipoje numatyta, jog kiekvienas asmuo, kurio teisės ir laisvės, garantuojamos Sąjungos teisės, yra pažeistos, turi teisę į veiksmingą jų gynybą teisme šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis. Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad dėl šioje nuostatoje garantuojamos veiksmingos teismo kontrolės reikalaujama, be kita ko, kad suinteresuotasis asmuo galėtų ginti savo teises geriausiomis įmanomomis sąlygomis ir žinodamas visas aplinkybes nuspręsti, ar tikslinga kreiptis į kompetentingą teismą dėl tam tikros įstaigos sprendimo (žr. 2021 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Banco de Portugal ir kt.*, C-504/19, EU:C:2021:335, 57 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Veiksmingos teisminės kontrolės, kuria siekiama užtikrinti Sąjungos teisės nuostatų laikymąsi, buvimas yra neatsiejamas nuo teisinės valstybės egzistavimo (žr. 2020 m. spalio 6 d. Sprendimo *Bank Refah Kargaran / Taryba*, C-134/19 P, EU:C:2020:793, 36 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

443 Svarbu pabrėžti, jog siekiant Chartijos 47 straipsnyje garantuojamos teisminės kontrolės veiksmingumo reikalaujama, kad atitinkamas asmuo galėtų sužinoti dėl jo priimto sprendimo motyvus arba perskaitęs patį sprendimą, arba jo prašymu pranešus jam šiuos motyvus, neribojant kompetentingo teismo įgaliojimų reikalauti iš atitinkamos institucijos juos pranešti, tam, kad jis galėtų ginti savo teises geriausiomis įmanomomis sąlygomis ir žinodamas visas aplinkybes nuspręsti, ar tikslinga kreiptis į kompetentingą teismą, taip pat siekiant, kad šis atliktų visišką atitinkamo nacionalinio sprendimo teisėtumo kontrolę (žr. 2018 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Donnellan*, C-34/17, EU:C:2018:282, 55 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2020 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Minister van Buitenlandse Zaken*, C-225/19 ir C-226/19, EU:C:2020:951, 43 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2021 m. vasario 3 d. Sprendimo *Ramazani Shadary / Taryba*, T-122/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:61, 50 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

444 Nagrinėjamu atveju reikėtų priminti, kad nekonfidenciali pertvarkymo schemos versija BPV interneto svetainėje buvo paskelbta 2017 m. liepos 11 d., o Sprendimas 2017/1246 *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* buvo paskelbtas 2017 m. liepos 11 d. Kadangi ieškovai galėjo su ja susipažinti, jie galėjo ją užginčyti šiuo ieškiniu Bendrajame Teisme, pareikštu remiantis SESV 263 straipsniu, o tai įrodo, kad jie turi teisę į veiksmingą teisminės gynybos priemonę.

445 Be to, dera priminti, kad 2018 m. vasario 2 d. ir spalio 31 d., t. y. prieš pateikiant dubliką, BPV savo interneto svetainėje paskelbė mažiau redaguotas pertvarkymo schemos, 1-ojo vertinimo ir 2-ojo vertinimo versijas. Jas skelbiant buvo siekiama suteikti visuomenei galimybę susipažinti su šių dokumentų dalimis, kurios iš pradžių buvo laikomos konfidencialiomis. Taigi ieškovai turėjo galimybę papildyti savo argumentus, atsižvelgdami į iš šių publikacijų gautą naują informaciją.

446 Pirma, ieškovai priekaištauja BPV, kad ji nesuteikė jiems galimybės susipažinti su pertvarkymo schemos ir 2-ojo vertinimo viso teksto versijomis.

447 Šiuo klausimu reikia priminti, kad ieškovai nėra FROB skirtos pertvarkymo schemos adresatai. Ieškovai turi būti laikomi trečiosiomis šalimis ir neturi teisės gauti pranešimo apie pertvarkymo schemą.

448 Remdamasi Reglamento Nr. 806/2014 29 straipsnio 5 dalimi, BPV savo oficialioje interneto svetainėje paskelbia pertvarkymo schemos kopiją arba pranešimą, kuriame apibendrinamas pertvarkymo priemonės poveikis, ypač poveikis mažmeniniams vartotojams.

449 Nagrinėjamu atveju BPV 2017 m. birželio 7 d. savo interneto svetainėje paskelbė pranešimą apie pertvarkymo schemos priėmimą kartu su dokumentu, kuriame apibendrinamas pertvarkymo poveikis remiantis Reglamento Nr. 806/2014 29 straipsnio 5 dalimi. 2017 m. liepos 11 d. BPV paskelbė nekonfidencialią pertvarkymo schemos versiją. 2018 m. vasario 2 d. ir 2018 m. spalio 31 d. BPV savo interneto svetainėje taip pat paskelbė ne tokias konfidencialias pertvarkymo schemos ir 2-ojo vertinimo versijas.

450 Be to, Reglamento Nr. 806/2014 88 straipsnio 5 dalyje numatyta:

„[p]rieš bet kokios informacijos atskleidimą Valdyba užtikrina, kad į ją nebūtų įtraukta konfidencialios informacijos, visų pirma įvertindama, poveikį, kurį tos informacijos atskleidimas galėtų turėti viešajam interesui, susijusiam su finansų, pinigų ar ekonomikos politika, fizinių bei juridinių asmenų komerciniams interesams ir tikrinimų tikslui, tyrimams bei auditams. Informacijos atskleidimo pasekmių vertinimo procedūra apima konkretų 8 ir 9 straipsniuose nurodytų pertvarkymo planų turinio ir detalių, bet kurio pagal 10 straipsnį atlikto įvertinimo rezultatų ar 18 straipsnyje nurodytos pertvarkymo schemos atskleidimo poveikį.“

451 Šioje nuostatoje aiškiai numatyta BPV pareiga prieš paskelbiant ar pranešant trečiajam asmeniui apie pertvarkymo schemą įsitikinti, kad joje nėra konfidencialios informacijos. Ši pareiga taip pat taikoma 2-ajam vertinimui, kuris pagal pertvarkymo schemos 12.2 straipsnį yra minėtos pertvarkymo schemos priedas ir sudedamoji dalis.

452 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog Komisijos sprendimas, kuriuo pripažįstama, kad skundą pateikusio asmens nurodyta valstybės pagalba neegzistuoja, atsižvelgiant į pareigą saugoti verslo paslaptį, gali būti pakankamai motyvuotas nenurodant visų skaičių, kuriais grindžiami šios institucijos argumentai (šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Chronopost ir La Poste / UFEX ir kt.*, C-341/06 P ir C-342/06 P, EU:C:2008:375, 108–111 punktus). Taigi tokio sprendimo nekonfidencialios versijos, kurioje

nurodyti aiškūs ir nedviprasmiški minėtos institucijos argumentai ir naudota metodika leidžia suinteresuotiesiems asmenims susipažinti su šiais motyvais, o Bendrajam Teismui – vykdyti jų kontrolę, pakanka, kad būtų įvykdyta tai pačiai institucijai tenkanti pareiga motyvuoti (šiuo klausimu žr. 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Club Hotel Loutraki ir kt. / Komisija*, C-131/15 P, EU:C:2016:989, 55 punktą).

453 Be to, kalbant apie ekonominius elementus, kuriuos *Deloitte* naudojo 2-ajame vertinime ir į kuriuos BPV atsižvelgė pertvarkymo schemoje, neginčytina, kad tai jie susiję su sudėtingais techniniais vertinimais. Kadangi iš pertvarkymo schemos aiškiai matyti BPV motyvai, kad vėliau būtų galima ginčyti jų pagrįstumą kompetentingame teisme, nebūtina reikalauti atskirai motyvuoti kiekvieno jos priimto techninio sprendimo arba skaičių, kuriais grindžiami šie motyvai (pagal analogiją žr. 2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Chronopost ir La Poste / UFEX ir kt.*, C-341/06 P ir C-342/06 P, EU:C:2008:375, 108 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

454 Viena vertus, ieškovai neginčija, jog pertvarkymo schemoje ir 2-ajame vertinime yra konfidencialios informacijos, kurią BPV privalo apsaugoti. Kita vertus, ieškovai nepatikslino, kiek ekonominiai duomenys, kurie nebuvo atskleisti nekonfidencialiose pertvarkymo schemos ir 2-ojo vertinimo versijose, buvo būtini siekiant suprasti pertvarkymo schemą ir pasinaudoti teise į veiksmingą teisminę gynybą.

455 Todėl darytina išvada, kad ieškovai negali remtis teise gauti viso pertvarkymo schemos ir 2-ojo vertinimo teksto versijas.

456 Antra, ginčydami tai, kad prieš priimdamos ginčijamus sprendimus BPV ir Komisija nepateikė dokumentų, kuriais rėmėsi juos priimdamos, ieškovai teigia, kad buvo pažeista Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkte įtvirtinta teisė susipažinti su byla.

457 Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkto nuostatoje dėl teisės į gerą administravimą numatyta, kad bet kuris asmuo turi teisę susipažinti su savo byla, laikantis teisėto konfidencialumo ir profesinio bei verslo slaptumo.

458 Teisė susipažinti su byla numatyta Reglamento Nr. 806/2014 90 straipsnio 4 dalyje; joje numatyta:

„[a]smenys, kuriems taikomi Valdybos sprendimai, turi teisę susipažinti su Valdybos byla, atsižvelgiant į kitų asmenų teisėtą interesą apsaugoti savo verslo paslaptis. Teisė susipažinti su bylos medžiaga negalioja konfidencialiai informacijai ir Valdybos vidaus parengiamiesiems dokumentams.“

459 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, pirma, konkurencijos bylose suteikiant galimybę asmenims, kuriems yra skirtas pranešimas apie prieštaravimus, susipažinti su byla, pirmiausia siekiama leisti šiems asmenims susipažinti su Komisijos byloje esančiais įrodymais, kad jų pagrindu asmenys galėtų veiksmingai pareikšti nuomonę dėl Komisijos pranešime apie kaltinimus padarytų išvadų. Teisė susipažinti su byla reiškia, kad Komisija atitinkamai įmonei suteikia galimybę išnagrinėti visus tyrimo medžiagoje esančius dokumentus, kurie gali būti svarbūs jos gynybai. Tai taikytina ir kaltę patvirtinantiems, ir ją paneigiantiems dokumentams, išskyrus kitų įmonių verslo paslaptis, Komisijos vidaus dokumentus ir kitą konfidencialią informaciją (žr. 2020 m. gegužės 14 d. Sprendimo *KT Verwaltung ir NKT / Komisija*, C-607/18 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2020:385, 261 ir 262 punktus bei juose nurodytą jurisprudenciją).

460 Antra, remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, paisant teisės į gynybą per Komisijoje vykstančią procedūrą dėl baudos skyrimo įmonei už konkurencijos taisyklių pažeidimą reikalaujama, kad įmonei, dėl kurios pradėtas tyrimas, per administracinę procedūrą būtų suteikta

galimybė veiksmingai pareikšti nuomonę dėl Komisijos nurodytų faktų ir aplinkybių tikrumo bei tinkamumo, taip pat dėl teiginiui dėl pažeidimo buvimo pagrįsti Komisijos panaudotų dokumentų. Šios teisės yra numatytos Chartijos 41 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose (žr. 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Brugg Kabel ir Kabelwerke Brugg / Komisija*, C-591/18 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2019:1026, 26 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

461 Trečia, apskritai kalbant apie Chartijos 41 straipsnio 2 dalyje įtvirtintos teisės į gynybą paisymą pažymėtina, kad ši teisė apima teisę būti išklausytam ir teisę susipažinti su bylos medžiaga paisant teisėtų konfidencialumo interesų (žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 99 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją bei 2020 m. gruodžio 2 d. Sprendimo *Kalai / Taryba*, T-178/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:580, 73 punktą).

462 Ketvirta, dera priminti, kad teisės susipažinti su byla pažeidimas vykstant procedūrai iki sprendimo priėmimo iš principo gali lemti tokio sprendimo panaikinimą, jeigu buvo pažeistos teisės į gynybą (žr. 2011 m. spalio 25 d. Sprendimo *Solvay / Komisija*, C-109/10 P, EU:C:2011:686, 55 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją bei 2015 m. liepos 15 d. Sprendimo *Akzo Nobel ir kt. / Komisija*, T-47/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:506, 349 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

463 Iš šio sprendimo 459–462 punktuose nurodytos jurisprudencijos matyti, kad tiek Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkte įtvirtinta teisė susipažinti su byla, tiek konkreti teisė susipažinti su bylos medžiaga konkurencijos bylose yra susijusios su asmenimis ar įmonėmis, dėl kurių yra iškeltos bylos arba priimti sprendimai.

464 Nagrinėjamu atveju, pirma, iš Reglamento Nr. 806/2014 90 straipsnio 4 dalies matyti, kad teisę susipažinti su byla turi subjektas, kuriam taikoma pertvarkymo schema, t. y. *Banco Popular*, o ne jo akcininkai ar kreditoriai. Antra, išnagrinėjus pirmąjį skundą akivaizdu, kad ieškovai neturėjo teisės būti išklausyti per procedūrą, po kurios buvo priimta pertvarkymo schema.

465 Todėl ieškovai negali remtis teise susipažinti su byla.

466 Be to, tiek Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkte, tiek Reglamento Nr. 806/2014 90 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad tam tikri duomenys gali būti saugomi, jeigu jie yra konfidencialūs.

467 Taigi ieškovai negali teigti, jog tai, kad BPV ir Komisija nepateikė dokumentų, kuriais jie rėmėsi per administracinę procedūrą, kuriai pasibaigus buvo patvirtinta pertvarkymo schema, yra Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkte įtvirtintos teisės susipažinti su byla pažeidimas.

468 Trečia, ieškovai iš esmės teigia, kad jie negalėjo pasinaudoti teise į veiksmingą teisminę gynybą, nes po ginčijamų sprendimų priėmimo neturėjo galimybės susipažinti su dokumentais, kuriais BPV ir Komisija rėmėsi priimdamos ginčijamus sprendimus. Jie priekaištauja BPV ir Komisijai dėl to, kad šios nepridėjo šių dokumentų prie savo atsiliepimo į ieškinį ir nepaaiškino, kodėl šie dokumentai yra konfidencialūs. Jie mano, kad net jei šiuose dokumentuose yra konfidencialių duomenų, jų atstovai galėtų su jais susipažinti šioje byloje.

469 Pažymėtina, kad nėra nuostatos, pagal kurią ieškovams būtų užtikrinta teisė susipažinti su visomis pertvarkymo schemos ir 2-ojo vertinimo versijomis arba kitais dokumentais, kuriais BPV rėmėsi priimdama pertvarkymo schemą, nes BPV privalo apsaugoti tam tikrų duomenų konfidencialumą.

470 Iš tikrųjų BPV ir Komisija pagal SESV 339 straipsnį, Chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punktą ir Reglamento Nr. 806/2014 88 straipsnio 1 ir 3 dalis privalo saugoti visų subjektų konfidencialius duomenis, įskaitant komercines paslaptis.

471 Be to, Teisingumo Teismas dėl 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinančios Tarybos direktyvą 93/22/EEB (OL L 145, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 7 t., p. 263), nusprendė, jog tam, kad investicinių įmonių priežiūros sistema, pagrįsta valstybės narės viduje vykdoma priežiūra ir informacijos tarp kelių valstybės narių kompetentingų institucijų pasikeitimu, būtų veiksminga, reikia, kad ir prižiūrimos įmonės, ir kompetentingos institucijos galėtų būti tikros, jog suteikta konfidenciali informacija iš esmės ir liktų konfidenciali (žr. 2018 m. birželio 19 d. Sprendimo *Baumeister*, C-15/16, EU:C:2018:464, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

472 Teisingumo Teismas konstatavo, kad, nesant tokio pasitikėjimo, būtų pakenkta sklandžiam konfidencialios informacijos, kuri būtina vykdant priežiūrą, perdavimui. Taigi, Direktyvos 2004/39 54 straipsnio 1 dalimi, kaip bendrąja taisykle, nustatoma pareiga saugoti profesinę paslaptį, siekiant apsaugoti ne tik tiesiogiai susijusių įmonių specifinius interesus, bet ir bendrąjį interesą, susijusį su tinkamu Sąjungos finansinių priemonių rinkos veikimu (žr. 2018 m. birželio 19 d. Sprendimo *Baumeister*, C-15/16, EU:C:2018:464, 32 ir 33 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

473 Reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 806/2014 88 straipsnio 1 dalyje, susijusioje su BPV narių profesinės paslapties reikalavimais, įtvirtinta nuostata, lygiavertė Direktyvos 2004/39 54 straipsnio 1 daliai.

474 Be to, iš Reglamento Nr. 806/2014 34 straipsnio 1 dalies matyti, kad siekdama vykdyti šiame reglamente nurodytas užduotis BPV gali per nacionalines pertvarkymo institucijas arba tiesiogiai, jas informavusi, visapusiškai naudodamasi visa ECB arba nacionalinių kompetentingų institucijų turima informacija reikalauti, kad su pertvarkymo priemone susiję asmenys pateiktų visą informaciją, būtiną šiuo reglamentu jai pavestoms užduotims vykdyti. Šio straipsnio 2 dalyje patikslinta, kad profesinės paslapties reikalavimai neatleidžia tų asmenų nuo pareigos teikti tą informaciją. Reglamento Nr. 806/2014 34 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad BPV turi galimybę, be kita ko, nuolat gauti bet kokią informaciją, būtiną jos funkcijoms pagal šį reglamentą vykdyti, visų pirma apie bet kurios įstaigos, kurios atžvilgiu ji naudojasi pertvarkymo įgaliojimais, kapitalą, likvidumą, turtą ir įsipareigojimus.

475 Dokumentuose, kuriais BPV rėmėsi priimdama pertvarkymo schemą, visų pirma susijusiuose su *Banco Popular* likvidumo situacija, jo prašymu skirti skubią paramą likvidumui padidinti ir ECB atliktu jo žlugimo arba galimo žlugimo vertinimu, yra konfidencialios informacijos, be kita ko, verslo paslapčių, kurias BPV privalo saugoti.

476 Tuo remiantis darytina išvada, kad ieškovai neturėjo teisės susipažinti su visais dokumentais, kuriais BPV ir Komisija rėmėsi priimdamos ginčijamus sprendimus, nes šiuose dokumentuose gali būti konfidencialių duomenų, ir jie to neginčija. Todėl ieškovai negali remtis šiuo atsisakymu leisti susipažinti su šiais dokumentais, tvirtindami, kad buvo pažeista jų veiksminga teisminė gynyba.

477 Be to, kalbant apie dokumentus, kuriais, ieškovų teigimu, grindžiami ginčijami sprendimai ir atsiliepimai į ieškinį, ieškovai ieškinio priede nurodo įvairius Komisijai, BPV ir ECB pateiktus jų prašymus susipažinti su dokumentais, remdamiesi 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331). Dublike jie nurodo, kad BPV ir Komisija atsisakė leisti jiems susipažinti su dokumentais, ko jie prašė per šią procedūrą.

478 Pakanka pažymėti, kad dėl atsakymų į šiuos prašymus susipažinti su dokumentais Bendrajame Teisme pareikštas atskiras ieškinys.

479 Ieškovai taip pat nurodo 2018 m. spalio 9 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktą prašymą taikyti proceso organizavimo priemones, grindžiamą Procedūros reglamento 88 straipsniu, kuriame prašoma įpareigoti BPV ir Komisiją pateikti tam tikrus dokumentus, kurių sąrašas pridedamas prie prašymo.

480 Bendrasis Teismas pagal Procedūros reglamento 91 straipsnio b punktą ir 92 straipsnio 3 dalį, taikydamas proceso organizavimo priemonę ar pasirengimo nagrinėti bylą priemonę, gali prašyti BPV pateikti visus dokumentus šiuo klausimu, kurie, kaip jis mano, yra reikšmingi sprendimui dėl ginčo priimti. Vis dėlto pagal to paties reglamento 103 straipsnio 1 dalį Bendrasis Teismas gali nuspręsti, kad tam tikra šiuose dokumentuose esanti informacija yra konfidenciali ir kad ji nebus perduota kitoms šalims, visų pirma ieškovams.

481 Iš to matyti, kad Bendrojo Teismo sprendimas nurodyti pateikti dokumentus neužtikrina ieškovams galimybės susipažinti su visais šiais dokumentais, jei Bendrasis Teismas mano, kad juose yra konfidencialių duomenų.

482 Be to, nagrinėjamoje byloje Bendrasis Teismas 2021 m. gegužės 21 d. nutartimi dėl pasirengimo nagrinėti bylą priemonės paprašė BPV pateikti tam tikrus dokumentus, įskaitant konfidencialias pertvarkymo schemos, 2-ojo vertinimo ir ECB atlikto vertinimo dėl *Banco Popular* žlugimo ar galimo žlugimo padėties versijas. Remdamasis Procedūros reglamento 103 straipsniu, Bendrasis Teismas, išnagrinėjęs šių dokumentų turinį, nusprendė, kad BPV ir ECB interneto svetainėse paskelbtose šių dokumentų versijose neatskleista informacija neturi reikšmės sprendžiant šį ginčą. Todėl 2021 m. birželio 16 d. nutartimi Bendrasis Teismas pašalino konfidencialias šių dokumentų versijas iš bylos medžiagos.

483 Galiausiai, kalbant apie ieškovų argumentą dėl teisminės kontrolės nebuvimo vykstant pertvarkymo procedūrai, pakanka priminti, kad jis buvo atmestas analizuojant pirmojo pagrindo antrąją dalį.

484 Todėl antrąjį prieštaravimą, taigi ir ieškinio antrąjį pagrindą, reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl trečiojo pagrindo, grindžiamo nuosavybės teisės pažeidimu

485 Ieškovai teigia, kad BPV ir Komisija nepagrįstai ir neproporcingai pažeidė jų teisę į nuosavybę, įtvirtintą Chartijos 17 straipsnio 1 dalyje. Jie tvirtina, kad dėl *Banco Popular* akcinio kapitalo nuvertėjimo bei nuosavo kapitalo priemonių nurašymo ir konvertavimo jų turimos *Banco Popular* akcijos ir obligacijos neteko bet kokios ekonominės vertės.

486 Komisija, BPV, Ispanijos Karalystė ir *Banco Santander* iš esmės tvirtina, kad Chartijos 17 straipsnyje įtvirtinta teisė į nuosavybę nėra absoliuti prerogatyva ir pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį jai gali būti taikomi visuotinio intereso tikslais grindžiami apribojimai. Ginčijamais sprendimais tariamai siekiama bendrojo intereso tikslo, t. y. tikslo užtikrinti finansų sistemos stabilumą, kuriuo pateisinamas ieškovų nuosavybės teisės apribojimas.

487 Chartijos 17 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„[k]iekvienas turi teisę valdyti teisėtai įgytą nuosavybę, ja naudotis, disponuoti ir palikti paveldėtojams. Nuosavybė negali būti atimta, išskyrus atvejus, kai tai yra būtina visuomenės poreikiams ir tik įstatymo nustatytais atvejais bei sąlygomis laiku ir teisingai už ją atlyginant. Nuosavybės naudojimą gali reglamentuoti įstatymai, kiek tai būtina atsižvelgiant į bendruosius interesus.“

488 Pagal suformuotą jurisprudenciją Chartijos 17 straipsnio 1 dalyje garantuojamos teisės nėra absoliučios ir gali būti nustatyti naudojimosi jomis apribojimai, pateisinami Sąjungos siekiamais bendrojo intereso tikslais. Todėl, kaip matyti iš Chartijos 52 straipsnio 1 dalies, gali būti taikomi naudojimosi teise į nuosavybę apribojimai, tačiau tik tuo atveju, kai jie tikrai atitinka siekiamus bendrojo intereso tikslus ir siekiamų tikslų atžvilgiu nėra neproporcingas bei neleistinas kišimasis, keliantis grėsmę pačios garantuojamos teisės esmei (žr. 2016 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Ledra Advertising ir kt. / Komisija ir ECB*, C-8/15 P–C-10/15 P, EU:C:2016:701, 69 ir 70 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją; 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Adusbef ir kt.*, C-686/18, EU:C:2020:567, 85 punktą ir 2019 m. gegužės 23 d. Sprendimo *Steinhoff ir kt. / ECB*, T-107/17, EU:T:2019:353, 100 punktą).

489 Iš to matyti, kad nuosavybės teisė nėra absoliuti ir kad pagal šio sprendimo 131 punkte cituotą Chartijos 52 straipsnio 1 dalį jai gali būti taikomi apribojimai, jeigu jie yra numatyti taikytinuose teisės aktuose, būtini siekiant bendrojo tikslo ir proporcingi šiam tikslui.

490 Reikia priminti, kad pertvarkymo schemos 6 straipsnyje BPV nusprendė pagal Reglamento 806/2014 21 straipsnį nurašyti ir konvertuoti *Banco Popular* nuosavų lėšų priemones šio sprendimo 73 punkte nurodytu būdu.

491 Be to, iš Reglamento Nr. 806/2014 61 konstatuojamosios dalies matyti, kad akcininkų ir kreditorių teisių apribojimai turėtų atitikti Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje ir to paties reglamento 62 konstatuojamojoje dalyje nurodytus principus, kad nuosavybės teisių ribojimas turėtų būti proporcingas.

492 Pagal Reglamento Nr. 806/2014 15 straipsnio, kuriame nustatyti bendrieji pertvarkymo principai, 1 dalies a punktą įstaigos, kuriai taikoma pertvarkymo procedūra, akcininkai nuostolius patiria pirmieji.

493 Teisingumo Teismas dėl bankų akcininkų nusprendė, kad pagal bendrą tvarką, taikomą akcinių bendrovių akcininkų statusui, jie prisiima visą riziką, susijusią su jų investicijomis (2016 m. liepos 19 d. Sprendimo *Kotnik ir kt.*, C-526/14, EU:C:2016:570, 73 punktas).

494 Teisingumo Teismas valstybės pagalbos srityje konstatavo: kadangi akcininkai atsako už banko skolą atsižvelgiant į jų įneštą kapitalą, aplinkybė, jog Komisijos komunikato dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo nuo 2013 m. rugpjūčio 1 d. bankams skirtoms priemonėms finansų krizės sąlygomis paremti (Bankų komunikatas) (OL C 216, 2013, p. 1) 40–46 punktuose reikalaujama, kad panaikinant banko nuosavo kapitalo trūkumą prieš suteikiant valstybės pagalbą

šie akcininkai, naikinant banko patirtus nuostolius, prisidėtų tiek pat, kiek prisidėtų nesant tokios pagalbos, negali būti vertinama kaip pažeidžianti jų teisę į nuosavybę (2016 m. liepos 19 d. Sprendimo *Kotnik ir kt.*, C-526/14, EU:C:2016:570, 74 punktas).

495 Pagal analogiją reikia manyti, kad pertvarkymo schemoje išdėstytas sprendimas nurašyti ir konvertuoti ieškovų turėtas *Banco Popular* nuosavo kapitalo priemones buvo priimtas dėl to, kad subjekto akcininkai turi prisiimti riziką, susijusią su jų investicijomis, ir dėl to, kad, kadangi šiam subjektui pertvarkymo veiksmai taikomi dėl jo žlugimo, jie turi prisiimti atitinkamas ekonomines pasekmes.

496 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas jau yra nusprendęs, kad priemonė, kuria sumažinama Kipro banko akcijų nominalioji vertė, buvo proporcinga šia priemone siekiamam tikslui. Jis visų pirma konstatavo, kad šia priemone buvo siekiama banko rekapitalizavimo ir ši priemonė buvo tinkama tikslui užtikrinti Kipro finansų sistemos ir visos euro zonos stabilumą įgyvendinti. Be to, jis konstatavo, kad ši priemonė neviršijo to, kas tinkama ir būtina šiam tikslui pasiekti, nes mažiau ribojančių alternatyvų nebuvo galima įgyvendinti arba jos nebūtų leidusios pasiekti laukiamų rezultatų. Galiausiai jis padarė išvadą, kad, atsižvelgiant į siekiamo tikslo svarbą, neproporcingų nepatogumų dėl nagrinėjamos priemonės nekilo. Šiuo klausimu jis priminė, kad bankų akcininkai prisiima visą savo investicijų riziką (2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *K. Chrysostomides & Co. ir kt. / Taryba ir kt.*, T-680/13, EU:T:2018:486, 330 punktas).

497 Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas konstatavo, kad negalima daryti išvados, jog šio banko akcijų nominaliosios vertės mažinimas yra neproporcingas ir neleistinas veiksmas, keliantis grėsmę pačiai akcininkų teisės į nuosavybę esmei (2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *K. Chrysostomides & Co. ir kt. / Taryba ir kt.*, T-680/13, EU:T:2018:486, 331 punktas).

498 Be to, reikia priminti, kad iš šio sprendimo 137 punkte nurodytos jurisprudencijos matyti, jog finansinės paslaugos atlieka pagrindinį vaidmenį Sąjungos ekonomikoje ir vieno ar kelių bankų sunkumai gali greitai išplisti po kitus valstybės narės ar kitų valstybių narių bankus.

499 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad, atsižvelgiant į tikslą užtikrinti euro zonos bankų sistemos stabilumą ir į neišvengiamą finansinių nuostolių riziką, kurią būtų patyrę atitinkamų bankų indėlininkai šių bankų bankroto atveju, gali būti pateisinami kai kurie teisės į nuosavybę apribojimai (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Ledra Advertising ir kt. / Komisija ir ECB*, C-8/15 P–C-10/15 P, EU:C:2016:701, 74 punktą).

500 Teisingumo Teismas taip pat yra nusprendęs, kad nors yra aiškus bendrasis interesas visoje Sąjungoje užtikrinti tvirtą ir nuoseklią investuotojų apsaugą, negalima laikyti, kad šis interesas visomis aplinkybėmis yra viršesnis už bendrąjį interesą užtikrinti finansų sistemos stabilumą (2016 m. liepos 19 d. Sprendimo *Kotnik ir kt.*, C-526/14, EU:C:2016:570, 91 punktas ir 2016 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Dowling ir kt.*, C-41/15, EU:C:2016:836, 54 punktas).

501 Reikia konstatuoti, kad pertvarkymo schemos 4.2 straipsnyje BPV pažymėjo, jog pertvarkymas buvo būtinas ir proporcingas siekiant Reglamento Nr. 806/2014 14 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nurodytų tikslų, t. y. išvengti didelių neigiamų pasekmių Sąjungos ir susijusių valstybių narių finansiniam stabilumui, visų pirma užkertant kelią problemos plitimui, įskaitant rinkos infrastruktūras, ir palaikant rinkos drausmę. Ji nurodė, kad *Banco Popular* likvidavus iškeliant įprastinę bankroto bylą šie tikslai nebūtų buvę pasiekti tokiu pat mastu. Sprendime 2017/1246 Komisija aiškiai sutiko su BPV nurodytomis priežastimis, pagrindžiančiomis būtinybę pertvarkymo schemą taikyti viešojo intereso labui.

502 Taigi pertvarkymo schema, kuria buvo siekiama išsaugoti arba atkurti *Banco Popular* finansinę padėtį, visų pirma tiek, kiek tai buvo alternatyvi jo likvidavimui, atitiko Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje apibrėžtą bendrojo intereso tikslą, t. y. tikslą užtikrinti finansų rinkų stabilumą.

503 Vadinasi, pertvarkymo schemoje numatytos *Banco Popular* nuosavo kapitalo priemonių nurašymo ir konvertavimo priemonės buvo šio tikslo dalis.

504 Ieškovai nurodo, kad neginčija Reglamente Nr. 806/2014 numatyto BPeM suderinamumo su Chartijos 17 straipsniu. Jie tvirtina, kad ginčijamais sprendimais buvo nepagrįstai pažeistos jų nuosavybės teisės, ir pateikia tris prieštaravimus. Pirma, ginčijami sprendimai neatitinka „teisės aktuose nustatytų sąlygų“, antra, jais pažeidžiamas esminis jų nuosavybės teisės turinys, nes nenumatoma kompensacija, ir trečia, šis pažeidimas yra neproporcingas.

505 Pirmajame prieštaravime ieškovai teigia, kad jų nuosavybės teisės pažeidimas neatitiko teisės aktuose nustatytų sąlygų. Šiuo klausimu jie remiasi Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nustatytų sąlygų nesilaikymu, to paties reglamento 21 straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų nesilaikymu, tinkamo vertinimo pagal šio reglamento 20 straipsnį neatlikimu ir tuo, kad ginčijami sprendimai buvo priimti be tinkamų su įprasta procedūra susijusių apsaugos priemonių, ir nurodo ieškinio antrajame, ketvirtajame, penktajame ir šeštajame pagrinduose išdėstytus argumentus.

506 Pakanka priminti, kad ieškinio antrajame, ketvirtajame, penktajame ir šeštajame pagrinduose nurodyti argumentai buvo atmesti. Iš tikrųjų iš šių pagrindų analizės matyti, kad BPV ir Komisija, taikydamos Reglamento Nr. 806/2014 18, 20 ir 21 straipsnius, nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos ir kad ieškovų teisė būti išklausytiems nebuvo pažeista.

507 Taigi pirmąjį prieštaravimą reikia atmesti.

508 Antrajame prieštaravime ieškovai teigia, kad jų nuosavybės atėmimu nesuteikiant kompensacijos pažeidžiama pati jų teisės į nuosavybę esmė. Jie teigia, kad nebuvo atliktas nei nepriklausomas vertinimas, nei Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 11 dalyje numatytas *ex post* galutinis vertinimas, o tai yra dvi konkrečios „apsaugos priemonės“, numatytos Reglamente Nr. 806/2014 siekiant užtikrinti Chartijos 17 straipsnio apsaugą, kad jiems būtų išmokėta teisinga kompensacija. Jie teigia, kad nepriklausomas ir išsamus *ex ante* vertinimas, leidžiantis įvertinti subjekto turto ir įsipareigojimų vertę, nebuvo atliktas ir negalėjo būti grindžiamas tuo, kad pertvarkymo priemonė jau buvo pasirinkta. Jų nuomone, kadangi nebus atliktas *ex post* galutinis vertinimas, numatytas Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 11 dalyje, nebus laikomasi „apsaugos priemonių“, kuriomis siekiama apsaugoti akcininkų teisę į kompensaciją. Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 16 dalyje numatytu 3-uoju vertinimu siekiama kitokių tikslų ir BPV negali teigti, kad jo pakanka.

509 Visų pirma, reikia pažymėti, kad ieškovų argumentai, jog 2-asis vertinimas nebuvo „nešališkas, atsargus ir tikroviškas“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 1 dalį, ir kad jame turėjo būti atsižvelgiama į kelis galimus pertvarkymo scenarijus, jau buvo atmesti analizuojant ketvirtąjį pagrindą. Antra, reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 13 dalį BPV, patvirtindama pertvarkymo schemą, galėjo remtis preliminariu vertinimu. Galiausiai iš ketvirtojo pagrindo analizės matyti, kad galutinio *ex post* vertinimo, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 11 dalį, nebuvimas negali turėti įtakos ginčijamų sprendimų galiojimui.

510 Antra, Reglamente Nr. 806/2014 numatytas kompensavimo subjekto, kuriam taikoma pertvarkymo priemonė, akcininkams ir kreditoriams mechanizmas, grindžiamas Reglamento Nr. 806/2014 15 straipsnio 1 dalies g punkte nustatytu principu, pagal kurį nė vienas kreditorius neturi patirti didesnių nuostolių nei tie, kuriuos jis būtų patyręs, jei subjektas, kuriam taikoma pertvarkymo procedūra, būtų buvęs likviduotas iškeliant įprastinę bankroto bylą.

511 Siekiant nustatyti, ar akcininkai ir kreditoriai būtų vertinami palankiau, jeigu atitinkamam subjektui būtų iškelta įprastinė bankroto byla, Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 16 dalyje numatyta, kad vertinimas atliekamas po pertvarkymo. Remiantis Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 17 dalimi, atliekant šį įvertinimą nustatoma, ar yra skirtumas tarp to, kaip akcininkai ir kreditoriai būtų vertinami, jei įstaigai būtų iškelta įprastinė bankroto byla tuo metu, kai buvo priimtas sprendimas dėl pertvarkymo, ir faktinio jų vertinimo vykdant pertvarkymą.

512 Jei atlikus šį vertinimą nustatoma, kad per pertvarkymo procedūrą akcininkai ar kreditoriai patyrė didesnių nuostolių nei tie, kurių jie būtų patyrę, jei būtų taikytas likvidavimas iškeliant įprastinę bankroto bylą, Reglamento Nr. 806/2014 76 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad BPV gali naudotis BPF, kad padengtų jų nuostolius.

513 Vadinasi, Reglamente Nr. 806/2014 nustatytas mechanizmas, kuriuo užtikrinama, kad pertvarkomo subjekto akcininkams ar kreditoriams būtų teisingai atlyginta pagal Chartijos 17 straipsnio 1 dalies reikalavimus.

514 Šiuo klausimu pažymėtina, kad ieškovų pateiktomis nuorodomis į Komisijos poveikio vertinimą patvirtinama, jog šis mechanizmas atitinka Chartijos 17 straipsnio 1 dalies reikalavimus. Iš tikrųjų, ieškovų dublike cituojama šio poveikio vertinimo ištrauka; joje numatyta:

„nuosavybės teisės pažeidimas nėra neproporcingas, nes sistemoje numatoma nukentėjusių akcininkų ir kreditorių teisė į kompensaciją. Akcininkai ir kreditoriai turi teisę gauti kompensaciją už savo akcijų ar reikalavimų vertę, į kurią jie turėtų teisę įprasto bendrovės likvidavimo atveju. Reikalavimas, kad kompensacijos suma būtų nustatoma atsižvelgiant į nepriklausomo eksperto nustatytą įmonės vertę, yra papildoma apsaugos priemonė. Be to, tarpuskaita turėtų būti užtikrinta, kad akcininkams ir kreditoriams dėl pertvarkymo priemonės taikymo arba pertvarkymo įgaliojimų panaudojimo nebūtų sudarytos mažiau palankios sąlygos nei tos, kurios jiems būtų sudarytos, jei ta priemonė arba įgaliojimai nebūtų buvę panaudoti ir visai kredito įstaigai būtų iškelta bankroto byla pagal taikytiną nacionalinę teisę. Visų pirma, kai kreditoriaus reikalavimas lieka kredito įstaigai, kurios turtas, teisės ar įsipareigojimai buvo perleisti kitam subjektui ir kai likusi kredito įstaiga likviduojama, kreditoriui turėtų būti kompensuojama, jei suma, kurią jis gavo per likvidavimo procedūrą, yra mažesnė už sumą, kurią jis būtų gavęs bankroto [procedūros] atveju, jeigu perdavimas nebūtų įvykęs.

Pirmiau minėtomis tarpuskaitos taisyklėmis apsaugomas esminis nuosavybės teisės turinys. Iš tikrųjų jei pertvarkymo įgaliojimais nebūtų buvę pasinaudota, žlungančiai bendrovei būtų taikoma bankroto procedūra. Pagal bankroto įstatymus kreditoriai turi teisę į proporcingą pajamų, gautų pardavus banko turtą, paskirstymą, o akcininkai turi teisę į turto, likusio po to, kai buvo atsiskaityta su visais kreditoriais, paskirstymą. Šis esminis turinys saugomas pagal kompensavimo principus. Todėl apribojimais neproporcingai neribojama nuosavybės teisė“.

515 Be to, priešingai, atrodo, teigia ieškovai, tai, kad jie negavo kompensacijos pertvarkymo schemos priėmimo dieną, nėra pakankamas pagrindas konstatuoti jų nuosavybės teisės pažeidimą, nes Chartijos 17 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad kompensacija mokama ne tuo metu, kai nuosavybės teisė apribojama, o laiku.

516 Argumentuodami, kad Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 11 dalyje numatyto galutinio *ex post* vertinimo atlikimas esąs būtinas jų nuosavybės teisei užtikrinti, ieškovai, atrodo, teigia, kad akcininkams mokėtinos kompensacijos suma turėtų būti apskaičiuojama atsižvelgiant į galutinio *ex post* vertinimo rezultatus. Jie nurodo, kad galutiniu *ex post* vertinimu siekiama nustatyti subjekto turto ir įsipareigojimų vertę prieš priimant pertvarkymo veiksmą ir kad juo siekiama kitų tikslų, nei Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 16 dalyje numatytu 3-uoju vertinimu.

517 Nagrinėjamu atveju reikia priminti, kad jei pertvarkymo schema nebūtų buvusi patvirtinta, alternatyva taptų *Banco Popular* likvidavimas iškeliant įprastinę bankroto bylą.

518 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad valstybės pagalbos srityje Teisingumo Teismas nusprendė, jog sunkumų patiriančių bankų akcininkų nuostoliai bet kuriuo atveju būtų tokio paties dydžio, neatsižvelgiant į tai, ar juos sukėlė sprendimas dėl bankroto pripažinimo, kai nesuteikiama valstybės pagalba, ar jie atsirado dėl procedūros, pagal kurią tokia pagalba suteikiama tik po to, kai pasidalijama našta (2016 m. liepos 19 d. Sprendimo *Kotnik ir kt.*, C-526/14, EU:C:2016:570, 75 punktas).

519 Teisingumo Teismas pažymėjo, kad Bankų komunikato 46 punkte numatyta, jog „reikėtų laikytis principo, kad nė vieno kreditoriaus padėtis negali būti blogesnė“, ir kad „dėl to ekonominiu požiūriu subordinuotieji kreditoriai neturėtų gauti mažiau nei jų priemonė būtų verta, jeigu valstybės pagalba nebūtų suteikta“ (2016 m. liepos 19 d. Sprendimo *Kotnik ir kt.*, C-526/14, EU:C:2016:570, 77 punktas).

520 Teisingumo Teismo teigimu, iš šio punkto matyti, kad dalijimosi našta priemonės, nuo kurių taikymo priklauso valstybės pagalbos kapitalo nepakankamumą turinčiam bankui suteikimas, negali pažeisti subordinuotųjų kreditorių teisės į nuosavybę daugiau, nei ši teisė būtų pažeista per bankroto procedūrą, kuri įvyktų, jei nebūtų suteikta tokios pagalbos. Tokiomis aplinkybėmis negalima pagrįstai tvirtinti, kad tokios dalijimosi našta priemonės, kaip numatytos Bankų komunikate, pažeidžia akcininkų ir subordinuotųjų kreditorių teisę į nuosavybę (2016 m. liepos 19 d. Sprendimo *Kotnik ir kt.*, C-526/14, EU:C:2016:570, 78 ir 79 punktai).

521 Be to, dėl vertybinių popierių pažymėtina, kad mokėtinos kompensacijos suma vertinama atsižvelgiant į tikrą šių vertybinių popierių rinkos vertę tuo metu, kai buvo priimti ginčijami teisės aktai, o ne į jų nominaliąją vertę arba sumą, kurią vertybinių popierių turėtojas tikėjosi gauti juos įsigydamas (žr. 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *K. Chrysostomides & Co. ir kt. / Taryba ir kt.*, T-680/13, EU:T:2018:486, 314 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

522 Todėl pagal analogiją reikia konstatuoti, kad šioje byloje taikant šio sprendimo 510 punkte paminėtą Reglamento Nr. 806/2014 15 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytą principą, pagal kurį nė vieno kreditoriaus padėtis neturi būti blogesnė, ieškovams garantuojama teisinga kompensacija, atitinkanti Chartijos 17 straipsnio 1 dalies reikalavimus.

523 Priešingai nei teigia ieškovai, jų investicijos vertė turi būti apskaičiuojama ne atsižvelgiant į padėtį iki pertvarkymo schemos patvirtinimo, kuri galėtų būti nustatyta atlikus galutinį *ex post* vertinimą, o pagal jos vertę tuo atveju, jei pertvarkymo schema nebūtų buvusi patvirtinta, o tai atitinka situaciją, kai *Banco Popular* būtų likviduota.

524 Be to, kaip pripažįsta ieškovai, Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 11 dalyje numatytas galutinis *ex post* vertinimas ir to paties reglamento 20 straipsnio 16 dalyje numatytas 3-asis vertinimas skiriasi. Galutinio *ex post* vertinimo atlikimas nėra naudingas atliekant 3-ąjį vertinimą, kurio tikslas – palyginti faktinę *Banco Popular* akcininkų padėtį, susiklosčiusią po pertvarkymo, su jų padėtimi, kuri būtų susidariusi hipotetinės bankroto bylos atveju. Todėl ieškovai negali teigti, kad nesant galutinio *ex post* vertinimo BPV ir Komisija neturėjo jokio pagrindo teigti, kad bus išmokėta pagrįsta kompensacija.

525 Todėl, priešingai nei teigia ieškovai, tai, kad BPV nurodė, jog šiuo atveju galutinis *ex post* vertinimas nebus atliekamas, nėra jų teisės į nuosavybę pažeidimas.

526 Be to, reikia pažymėti, kad ieškovų argumentas grindžiamas klaidinga prielaida, jog nagrinėjamu atveju jie galėjo gauti kompensaciją pagal Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 12 dalies a punktą.

527 Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio 12 dalies a punkte nustatyta:

„[j]ei atliekant galutinį *ex-post* vertinimą nustatytas 2 straipsnyje nurodyto subjekto grynosios turto vertės įvertis yra didesnis už atliekant preliminarų vertinimą nustatytą to subjekto grynosios turto vertės įvertį, Valdyba nacionalinės pertvarkymo institucijos gali prašyti:

a) pasinaudoti įgaliojimais padidinti kreditorių arba atitinkamų kapitalo priemonių savininkų reikalavimų, nurašytų pagal gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, vertę“.

528 Pakanka konstatuoti, kad ši nuostata taikoma, kai taikoma pertvarkymo priemonė yra Reglamento Nr. 806/2014 27 straipsnyje numatyta gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė. Tačiau nagrinėjamu atveju taip nėra.

529 Taigi antrąjį prieštaravimą reikia atmesti.

530 Trečiajame prieštaravime ieškovai laikosi nuomonės, kad bet kuriuo atveju, neatsižvelgiant į tai, ar jų nuosavybės teisės pažeidimas neatitinka esminio šios teisės turinio, jis yra neproporcingas.

531 Remiantis suformuota jurisprudencija, pagal proporcingumo principą, kuris yra vienas iš pagrindinių bendrųjų Sąjungos teisės principų, reikalaujama, kad Sąjungos institucijų veiksmai neviršytų to, kas tinkama ir būtina nagrinėjamų teisės aktų teisėtiems tikslams pasiekti, todėl, kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai suvaržančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi nurodytiems tikslams (žr. 2019 m. balandžio 30 d. Sprendimo *Italija / Taryba (Vidužemio jūros durklažuvių žvejybos kvota)*, C-611/17, EU:C:2019:332, 55 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2021 m. gegužės 6 d. Sprendimo *Bayer CropScience ir Bayer / Komisija*, C-499/18 P, EU:C:2021:367, 166 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Šis principas primintas ESS 5 straipsnio 4 dalyje ir prie ES bei ESV sutarčių pridėto Protokolo dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo 1 straipsnyje.

532 Pirma, ieškovai teigia, kad jų nuosavybės teisės pažeidimas yra neproporcingas, nes ginčijami sprendimai buvo priimti prieš tai jų neišklausius.

533 Kaip nurodo BPV, teisė būti išklausytam yra savarankiška procesinė teisė, kurios pažeidimas savaime nereiškia, kad pažeidžiama Chartijos 17 straipsnio 1 dalyje garantuojama nuosavybė teisė.

534 Šiuo klausimu reikia priminti, kad iš antrojo pagrindo analizės, ypač iš šio sprendimo 160 ir 161 punktų, matyti, jog Bendrasis Teismas jau yra nusprendęs, kad EŽTK protokolo Nr. 1 1 straipsnyje įtvirtinta nuosavybės teisės apsauga negali būti aiškinama taip, kad suinteresuotajam asmeniui bet kokiomis aplinkybėmis turi būti suteikta galimybė išreikšti savo požiūrį kompetentingoms institucijoms prieš priimant jo nuosavybės teisę pažeidžiančias priemones.

535 Be to, pažymėtina, kad ieškovai nepateikia jokių argumentų, kuriais būtų galima paaiškinti, kaip tai, kad iki pertvarkymo schemos patvirtinimo BPV jų neišklausė, paveikė jų nuosavybės teisę.

536 Antra, dėl ieškovų argumento, kad jų nuosavybės teisė buvo neproporcingai pažeista, nes jie neturėjo teisės į kompensaciją, pakanka remtis antrojo prieštaravimo analize.

537 Trečia, ieškovai tik teigia, kad BPV ir Komisija neįrodė, jog priimta pertvarkymo priemonė, įskaitant nuosavo kapitalo priemonių nurašymą ir konvertavimą, buvo mažiausiai ribojantis sprendinys teisėtam tikslui pasiekti.

538 Pakanka pažymėti, kad šis argumentas nėra pagrįstas jokiais samprotavimais, todėl yra nepagrįstas.

539 Todėl trečiąjį prieštaravimą reikia atmesti.

540 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad, pirma, *Banco Popular* žlugo arba galėjo žlugti ir nebuvo jokių alternatyvių priemonių, galinčių užkirsti kelią tokiai padėčiai, antra, jeigu pertvarkymas nebūtų buvęs įvykdytas, *Banco Popular* būtų buvusi iškelta įprastinė bankroto byla, trečia, *Banco Popular* akcininkai turėjo prisiimti savo investicijų riziką, o Reglamente Nr. 806/2014 numatyta galimybė išmokėti kompensaciją taikant principą, kad nė vieno kreditoriaus padėtis neturi būti blogesnė. Todėl darytina išvada, kad pertvarkymo schemoje nurodytas sprendimas nurašyti ir konvertuoti *Banco Popular* nuosavo kapitalo priemones nėra neproporcingas ir neleistinas kišimasis, pažeidžiantis pačią ieškovų teisės į nuosavybę esmę, bet, remiantis Chartijos 17 straipsnio 1 dalies ir 52 straipsnio 1 dalies nuostatomis, turi būti vertinamas kaip pagrįstas ir proporcingas jų teisės į nuosavybę apribojimas.

541 Todėl ieškinio trečiąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl septintojo pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti pažeidimu

542 Ieškovai teigia, kad Komisija ir BPV pažeidė pareigą motyvuoti, nes nenurodė specifinių ir konkrečių ginčijamų sprendimų priėmimo priežasčių.

543 Pagal Chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punktą teisė į gerą administravimą apima administracijos pareigą pagrįsti savo sprendimus.

544 Remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, pagal SESV 296 straipsnį reikalaujamas motyvavimas turi atitikti nagrinėjamo akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų suprasti priimtos priemonės pagrindimą, o kompetentingas teismas – vykdyti jos kontrolę. Nereikalaujama, kad motyvuose būtų nurodytos visos reikšmingos faktinės ir teisinės aplinkybės, nes nustatant, ar akto motyvavimas atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į to akto formuluotę, bet ir kontekstą bei visas nagrinėjamą klausimą

reglamentuojančias teisės normas (žr. 2019 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Landeskreditbank Baden-Württemberg / ECB*, C-450/17 P, EU:C:2019:372, 85 ir 87 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją bei 2020 m. spalio 21 d. Sprendimo *ECB / Estate of Espírito Santo Financial Group*, C-396/19 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2020:845, 41 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

545 Be to, akto motyvavimo tikslumas turi būti proporcingas faktinėms akto priėmimo galimybėms, techninėms sąlygoms ar terminui, per kurį jis turi būti priimtas (žr. 2012 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Éditions Odile Jacob / Komisija*, C-551/10 P, EU:C:2012:681, 48 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją bei 2019 m. gegužės 23 d. Sprendimo *KPN / Komisija*, T-370/17, EU:T:2019:354, 139 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2021 m. sausio 27 d. Sprendimo *KPN / Komisija*, T-691/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:43, 162 punktą).

546 Pirma, dėl pertvarkymo schemos ieškovai teigia, kad BPV pateikė tik redaguotą pertvarkymo schemos versiją ir nepateikė jokių šią schemą pagrindžiančių įrodymų. Dublike ieškovai priduria, kad jie negali pasinaudoti savo teisių gynimo priemonėmis, nes BPV atsisakė suteikti jiems galimybę susipažinti su pagrindiniais dokumentais, kurie yra jo motyvų pareiškimo dalis, įskaitant neredaguotą pertvarkymo schemos versiją.

547 Ieškovai nesiremia pertvarkymo schemos turiniu ir nepaaiškina, kokių elementų duomenų trūksta, kad būtų galima suprasti jos mastą. Jie nenurodo, kuri argumentavimo dalis, kuria BPV rėmėsi pertvarkymo schemoje, nėra pakankamai aiški.

548 Todėl reikia konstatuoti, kad šiais argumentais ieškovai ginčija aplinkybę, kad jiems nebuvo pateikta visa pertvarkymo schema ir ją pagrindžiantys dokumentai. Šie argumentai jau buvo išdėstyti ieškinio antrajame pagrinde dėl teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimo.

549 Šiuo klausimu pakanka priminti, kad iš ieškinio antrojo pagrindo analizės matyti, jog ieškovai negali reikalauti, kad jiems būtų pateiktos pertvarkymo schemos, 2-ojo vertinimo ar kitų dokumentų, kuriais BPV rėmėsi priimdama pertvarkymo schemą, viso teksto versijos.

550 Antra, kiek tai susiję su Sprendimu 2017/1246, ieškovai teigia, kad Komisija savo sprendime tik nurodė, jog ji sutinka su BPV išvadomis, tačiau nepaaiškino, kokius vertinimus ji atliko siekdama įsitikinti, kad laikomasi taikomų sąlygų ir kad BPV pasiūlyta pertvarkymo priemonė yra tinkamiausia ir proporcingiausia.

551 Reikia priminti, kad Sprendimo 2017/1246 4 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„Komisija pritaria pertvarkymo schemai. Visų pirma ji sutinka su BPV nurodytomis priežastimis, kodėl pagal Reglamento Nr. 806/2014 5 straipsnį dėl viešojo intereso reikia imtis pertvarkymo veiksmų.“

552 Be to, pirma, Sprendimo 2017/1246 2 konstatuojamojoje dalyje Komisija mini aplinkybę, jog pertvarkymo schemoje BPV nurodė, kad *Banco Popular* atveju buvo tenkinamos visos Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje išdėstytos pertvarkymo sąlygos ir kad BPV buvo įvertinusi priežastis, dėl kurių pertvarkymo priemonės reikėjo viešojo intereso labui. Antra, Sprendimo 2017/1246 3 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad pagal Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 6 dalį remiantis pertvarkymo schema *Banco Popular* turėjo būti taikoma tam tikra pertvarkymo procedūra, buvo nustatyta, jog bus taikoma verslo pardavimo priemonė, ir nurodytos priežastys, dėl kurių visų šių duomenų pakako.

553 Vadinasi, Sprendime 2017/1246 Komisija aiškiai nurodė motyvus, kuriais remdamasi BPV nusprendė, kad pertvarkymo schemos priėmimo sąlygos yra įvykdytos ir kad tikslinga taikyti verslo pardavimo priemonę. Taigi pertvarkymo schemos patvirtinimas Sprendimo 2017/1246 4 konstatuojamąja dalimi turi būti aiškinamas atsižvelgiant į kitas jo konstatuojamąsias dalis ir susijęs su visais šiais motyvais. Šioje konstatuojamojoje dalyje Komisija aiškiai nurodė, kad ji sutinka su pertvarkymo schemoje išdėstytais motyvais, pagrindžiančiais *Banco Popular* pertvarkymo priemonės priėmimą, visų pirma viešojo intereso kriterijumi.

554 Taigi pertvarkymo schema ir jos motyvai turi būti laikomi Sprendimo 2017/1246 priėmimo konteksto dalimi, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 544 punkte nurodytą jurisprudenciją.

555 Vis dėlto, kaip nurodyta šio sprendimo 547 punkte, ieškovai nepateikia jokių argumentų, kuriais remiantis būtų galima teigti, kad pertvarkymo schema yra nepakankamai pagrįsta.

556 Be to, reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 7 dalį Komisija arba „pritaria“ pertvarkymo schemai arba nepritaria pertvarkymo schemos diskreciniams aspektams.

557 Vadinasi, kai Komisija, kaip šiuo atveju, pritaria pertvarkymo schemai, motyvuodama savo sprendimą ji gali tiktai nurodyti, kad sutinka su jame išdėstytais motyvais. Kokį nors papildomą jos pritarimo pagrindimą galėtų sudaryti tik pertvarkymo schemoje išdėstytų duomenų pakartojimas. Tačiau pagal Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 7 dalį Komisija savo sprendime privalo ne iš naujo atlikti BPV analizę, o tik ją patvirtinti.

558 Be to, remiantis šio sprendimo 545 punkte nurodyta jurisprudencija, reikėtų atsižvelgti į tai, kad pagal Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 7 dalį Komisijai buvo skirtas labai trumpas laikotarpis sprendimui priimti po to, kai BPV perdavė pertvarkymo schemą.

559 Taigi ieškinio septintąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl aštuntojo pagrindo, grindžiamo proporcingumo principo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu

560 Ieškovai subsidiariai teigia, kad jeigu įvykdomos Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnyje numatytos sąlygos, pasirinkdamos verslo pardavimo priemonę ir nepagrįstai nukrypdamos nuo 2016 m. pertvarkymo plano, BPV ir Komisija pažeidė proporcingumo principą ir teisėtų lūkesčių apsaugos principą.

561 Ieškinyje jie nurodo, kad negali išplėtoti šio pagrindo, nes neturėjo galimybės susipažinti su reikšminga informacija, t. y. nesuredaguota pertvarkymo schemos versija ir ECB atliktu *Banco Popular* žlugimo ar galimo žlugimo vertinimu. Dublike ieškovai nurodo negalintys pateikti argumentų dėl šio pagrindo. BPV ir Komisija nepaaiškino nei savo sprendimo nesilaikyti 2016 m. pertvarkymo plano, nei priežasčių, dėl kurių jos nepavedė *Deloitte* nagrinėti šio klausimo.

562 Pagal Procedūros reglamento 76 straipsnį ieškinyje, kuriuo iškeliama byla, be kita ko, turi būti nurodyti pagrindai ir argumentai, kuriais remiamasi, bei šių pagrindų santrauka. Taigi jame turi būti išsamiai išplėtotas pagrindas, kuriuo grindžiamas ieškinys, todėl abstraktus išdėstymas neatitinka Procedūros reglamento reikalavimų. Be to, ši informacija, kad ir išdėstyta glaustai, turi būti pakankamai aiški ir tiksli, kad atsakovas galėtų pasiruošti gynybai, o Bendrasis Teismas prireikus be papildomos informacijos galėtų priimti sprendimą dėl ieškinio. Siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir gerą teisingumo vykdymą reikalaujama, kad tam, kad ieškinys arba,

konkrečiau, ieškinio pagrindas būtų priimtinas, kad esminiai faktiniai ir teisiniai elementai, kuriais jis grindžiamas, būtų nuosekliai ir suprantamai matyti iš paties ieškinio teksto (žr. 2018 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *De Geoffroy ir kt. / Parlamentas*, T-788/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:534, 72 ir 73 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją bei 2019 m. gegužės 8 d. Sprendimo *PT / EIB*, T-571/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:301, 109 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

563 Pažymėtina, kad, kaip ieškinyje ir dublike nurodo patys ieškovai, prie pagrindo, susijusio su proporcingumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principų pažeidimu, nepridėti jokie konkretūs argumentai. Vadinasi, kadangi šis ieškinio pagrindas nebuvo paaiškintas, jis turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

564 Bet kuriuo atveju, suformuotoje jurisprudencijoje teisėtų lūkesčių apsaugos principo klausimu nustatyta, kad teisė remtis šiuo principu suponuoja, jog kompetentingos Sąjungos valdžios institucijos suteikė tikslių, nesąlyginių ir tikrovę atitinkančių garantijų, kildinamų iš patvirtintų ir patikimų šaltinių. Iš tiesų ši teisė suteikiama kiekvienam asmeniui, esančiam tokioje padėtyje, kurioje Sąjungos institucija, įstaiga ar agentūra, suteikdama jam konkrečias garantijas, sukėlė pagrįstų lūkesčių (žr. 2016 m. liepos 19 d. Sprendimo *Kotnik ir kt.*, C-526/14, EU:C:2016:570, 62 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; šiuo klausimu taip pat žr. 2020 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Taryba ir kt. / K. Chrysostomides & Co. ir kt.*, C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P ir C-604/18 P, EU:C:2020:1028, 178 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

565 Pakanka pažymėti, kad ieškovai nenurodo jokios konkrečios garantijos, galinčios sukelti lūkesčių, kad 2016 m. pertvarkymo planas bus taikomas.

566 Be to, tiek, kiek ieškovų dublike išdėstytą teiginį, kad BPV ir Komisija nepaaiškino savo sprendimo nukrypti nuo 2016 m. pertvarkymo plano, reikiA aiškinti taip, kaip pareigos motyvuoti pažeidimu grindžiamą argumentą, pakanka nurodyti, kaip tai padarė Komisija, BPV ir Ispanijos Karalystė, pertvarkymo schemos 19–22 konstatuojamosiose dalyse išdėstytus motyvus, kurių ieškovai neginčija.

567 Todėl aštuntąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl prašymo taikyti proceso organizavimo priemones

568 2018 m. spalio 9 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovų prašymą, kad Bendrasis Teismas, taikydamas proceso organizavimo priemonę pagal Procedūros reglamento 88 straipsnį, nurodytų BPV pateikti tam tikrus dokumentus, kurių sąrašas pridedamas prie prašymo. Ieškovai nurodo, kad prašomi dokumentai atitinka BPV ir Komisijos atsiliepimuose į ieškinį išdėstytus faktinius teiginius ir turi būti atskleisti, kad ieškovai galėtų į juos atsakyti. Nesant šių dokumentų, ieškovai negali atsakyti į atsiliepimus į ieškinius, o Bendrasis Teismas negali įvertinti ginčijamų sprendimų teisėtumo.

569 Komisija ir BPV mano, kad šis prašymas neatitinka Procedūros reglamento 88 straipsnio 2 dalies reikalavimų, nes ieškovai nepagrindė priežasčių, dėl kurių negalėjo šio prašymo pateikti anksčiau, ir tiksliai nenurodė motyvų, dėl kurių prašomi dokumentai reikalingi ginčui išspręsti.

570 Reikia pažymėti, kad savo 2021 m. gegužės 21 d. nutartyje dėl pasirengimo nagrinėti bylą priemonių pagal Procedūros reglamento 91 straipsnio b punktą, 92 straipsnio 3 dalį ir 103 straipsnį Bendrasis Teismas nurodė BPV pateikti tam tikrus dokumentus, nurodytus šio

sprendimo 95 punkte. 2021 m. birželio 16 d. nutartyje Bendrasis Teismas nurodė, kad BPV pateikti konfidencialios versijos dokumentai nėra reikšmingi ginčui išspręsti. Vis dėlto 2017 m. birželio 6 d. *Banco Popular* raštas ECB be priedo buvo perduotas kitoms bylos šalims.

571 Kalbant apie bylos šalies pateiktų prašymų taikyti proceso organizavimo ar pasirengimo nagrinėti bylą priemones vertinimą, reikia priminti, kad tik Bendrasis Teismas gali spręsti dėl galimos būtinybės papildyti informaciją, kurią turi apie nagrinėjamas bylas (žr. 2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Mamoli Robinetteria / Komisija*, C-619/13 P, EU:C:2017:50, 117 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2020 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Fleig / SEAE*, C-446/19 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2020:918, 53 punktą).

572 Svarbu priminti, jog tam, kad Bendrasis Teismas galėtų nustatyti, ar nurodymas pateikti tam tikrus dokumentus padeda tinkamai procedūros eigai, juos prašanti pateikti šalis turi nurodyti, kokių dokumentų ji prašo, ir pateikti Bendrajam Teismui bent minimalią informaciją, rodančią tokių dokumentų naudą byloje (žr. 2011 m. liepos 28 d. Sprendimo *Diputación Foral de Vizcaya ir kt. / Komisija*, C-474/09 P–C-476/09 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2011:522, 92 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2019 m. kovo 20 d. Sprendimo *Hércules Club de Fútbol / Komisija*, T-766/16, EU:T:2019:173, 29 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

573 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad bylos medžiagoje esančios informacijos ir per posėdį pateiktų paaiškinimų pakanka, kad Bendrasis Teismas galėtų priimti sprendimą, nes jis galėjo veiksmingai priimti sprendimą remdamasis vykstant procesui pateiktais reikalavimais, pagrindais ir argumentais bei atsižvelgdamas į šalių pateiktus dokumentus.

574 Darytina išvada, kad ieškovų prašymas taikyti proceso organizavimo priemones turi būti atmestas nesant reikalo priimti sprendimo dėl kai kurių jo priimtinumo pagal Procedūros reglamento 88 straipsnio 2 dalį.

575 Darytina išvada, kad reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

576 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovai pralaimėjo bylą, jie padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jų priteisiamos Komisijos, BPV bei *Banco Santander* bylinėjimosi išlaidos pagal jų pateiktus reikalavimus.

577 Remiantis Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalimi, į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Taigi Ispanijos Karalystė, Parlamentas ir Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. **Antonio Del Valle Ruíz ir kiti ieškovai, kurių vardai ir pavardės ar pavadinimai nurodyti priede, padengia ne tik savo, bet ir Europos Komisijos, Bendrosios pertvarkymo valdybos (BPV) ir *Banco Santander, SA* patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Ispanijos Karalystė, Europos Parlamentas ir Europos Sąjungos Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Van der Woude Jaeger Kreuschitz

De Baere Steinfatt

Paskelbta 2022 m. birželio 1 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Teisinės aplinkybės . . . 2

Ginčo aplinkybės ir aplinkybės, susiklosčiusios po ieškinio pareiškimo . . . 6

Dėl Banco Popular padėties iki pertvarkymo schemos patvirtinimo . . . 6

Dėl kitų faktinių aplinkybių iki pertvarkymo schemos patvirtinimo . . . 8

Dėl 2017 m. birželio 7 d. „Banco Popular“ pertvarkymo schemos . . . 11

Dėl faktinių aplinkybių, susiklosčiusių po sprendimo dėl pertvarkymo priėmimo . . . 12

Procesas ir šalių reikalavimai . . . 13

Dėl teisės . . . 15

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo grindžiamo Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu, nes juo pažeidžiama teisė būti išklausytam ir teisė į veiksmingą teisinę gynybą, įtvirtintos Chartijos 41 ir 47 straipsniuose, bei proporcingumo principas . . . 16

Dėl pirmos dalies, grindžiamos tuo, kad Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsniu pažeidžiama teisė būti išklausytam . . . 17

Dėl antrosios dalies, grindžiamos tuo, kad Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsniu pažeidžiama teisė į veiksmingą teisminę gynybą . . . 27

Dėl trečiosios dalies, grindžiamos tuo, kad Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsniu pažeidžiamas proporcingumo principas . . . 28

Dėl ieškinio devintojo pagrindo, grindžiamo neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu tiek, kiek Reglamento Nr. 806/2014 18 ir 22 straipsniais pažeidžiami įgaliojimų delegavimo principai . . . 29

Dėl ketvirtojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 806/2014 20 straipsnio pažeidimu . . . 34

Dėl pirmojo prieštaravimo, susijusio su 1-uoju vertinimu . . . 36

Dėl antrojo prieštaravimo, susijusio su 2-uoju vertinimu . . . 37

Dėl trečiojo prieštaravimo, grindžiamo galutinio ex post vertinimo nebuvimu . . . 42

Dėl penktojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies a ir b punktų pažeidimu . . . 42

Dėl pirmosios dalies, grindžiamos Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies a punkto pažeidimu . . . 43

Dėl antrosios dalies, grindžiamos Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu . . . 47

Dėl šeštojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 806/2014 21 straipsnio 1 dalies pažeidimu . . . 53

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo Chartijos 41 ir 47 straipsnių pažeidimu 54

Dėl pirmojo prieštaravimo, grindžiamo teise būti išklausytam 54

Dėl antrojo prieštaravimo, susijusio su teise į veiksmingą teisminę gynybą 57

Dėl trečiojo pagrindo, grindžiamo nuosavybės teisės pažeidimu 62

Dėl septintojo pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti pažeidimu 69

Dėl aštuntojo pagrindo, grindžiamo proporcingumo principo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu 71

Dėl prašymo taikyti proceso organizavimo priemones 72

Dėl bylinėjimosi išlaidų 73